DIGITIZED

சுந்தர நாராயண சாமி
கோயிற் புராணம்

Q23: 38·21192.5
N09
120093

உ

சிவமயம்.

சங்கரநாராயணசுவாமி கோயிற் புராணம்.

இது

சிவஞானமுனிவருடைய மாணாக்கர் அருளிச்செய்யப்பெற்ற

[illegible]

[illegible]

முத்துவீரக்கவிராயர் செய்த

மூலமுஞ் சுருக்கமும்

மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கப் பரீட்சகர்

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர் எழுதிய

அரும்பதவுரையும், சுருக்கவுரையும்

[illegible]

சங்கரநாராயணசுவாமிகோவில் தர்மகர்த்தர்களாகிய

ஸ்ரீமாந்

எஸ்.எஸ்.வி. கோமதித்தாயம்பிள்ளையவர்கள்

ஸ்ரீமாந்

வி. திருச்சிற்றம்பலம்பிள்ளையவர்கள்

இவர்களால்

மதுரை.

விவேகபாநு அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

1909.

(இரண்டாம் பதிப்பு)

Copy Right Registered.

120093

023:38.21197.S
N09

உ

சிவமயம்.

THE REGISTRAR ... 18 AUG 1909 ... MADRAS.

முகவுரை.

உலகம் பலவற்றுள் இந்நிலவுலகம் ஏழு தீவும் ஒன்பது கண்டமுமெனப் பெயரிட்டுப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது; அவற்றுள் சம்புத்தீவிலுள்ள இப்பரதகண்டம் பல சிறு பகுப்புக்களாகப் பகுக்கப்பெறும். இதில் சேர சோழ பாண்டியர்களால் அரசாட்சி செய்யப்பெற்ற தமிழ்நாடு மூன்றனுள் பாண்டிநாடு அநாதிமுத்த சித்துருவாகிய பார்வதி, பரமேசரன், குமாரக்கடவுளாகிய மூன்று தெய்வங்களும் செங்கோல்செலுத்தி, ஆண்டுவந்தமையா லெல்லா நாட்டினு முயர்ந்த தெய்வநாடென்று சொல்லுதற்கு ஐயமொருசிறிதுமில்லை; இத்தகைய பாண்டிநாட்டில் ஆண்மறைநாடு, முள்ளிநாடு, ஆரியநாடு முதலிய உட்பிரிவுகள் சிலவுள்ளன; இவற்றுள் ஆண்மறைநாடு-சேறை (சேற்றூர்) முதலியநகரங்களை யுடையது. முள்ளிநாடு - பாவநாசமுதலிய தலங்களை யுடையது. ஆரியநாடு - திருக்குற்றாலமாதிய க்ஷேத்திரங்களையுடையது; அவற்றுள் புன்னைவன க்ஷேத்திரமுமொன்று; இந்த க்ஷேத்திரம்: விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னு மூவகை ஆன்மாக்களுக்கு முறையே அருவத் திருமேனியாலும், உருவத்திருமேனியாலும், அருவுருவத் திருமேனியாலுந் திருவருள்செய்யுஞ் சிவபிரான் கடம்பவன க்ஷேத்திரமென்னும் மதுராநகரத்தைப்போல வேணுவன க்ஷேத்திரமாகிய திருநெல்வேலிக்குச்சமீபமான செப்பறைப்பதிக்கடுத்தமணலூர் முதலிய சில்லிடங்களை இராசதானிகளாகக் கொண்டிருந்த உக்கிரபாண்டிய ராசாவின் பொருட்டுத், தன்னிடத்திலுள்ள திருவருளாலமைத்த ஒரு புற்றினடியிலே அருவுருவமாகிய சிவலிங்கவடிவாய்த் தாமே யெழுந்தருளி (சுயம்புவாய்) இருக்கப்பெற்ற மான்மியமுள்ளது; இஃதன்றி உமாதேவியாருக்கும், சங்கன், பதுமனென்னு நாகராசாக்க ளிருவருக்

ரும் அரியும் அரனும் பேதமாயிருந்தாலும் ஐக்கத்தில் அபேதமென்று காட்டியருளிய அற்புத விசேடமுமுள்ளது.

ஆதலால் இந்த க்ஷேத்திரத்துக்குச் * சங்கரநாராயணர் கோயிலெனப் பிரசித்திபெற்ற திருநாமம் வந்தது. இம்மட்டோ! இன்னும் பற்பல மான்மியங்கள் பொதிந்த இத்தல புராண சரிதம் வடமொழியிலுள்ளது; அதைச் சீவலமாற பாண்டியனார் நம்போன்றவர் உய்தல் காரணமாகத் தென்மொழியில் மொழிபெயர்த்துப் பாடியருளினர். இப்புராணத்துள் நதிச்சருக்கம், நாட்டுச்சருக்கம், நகரச்சருக்கம், தலவிசேடச்சருக்கம், தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம், மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம் என்னும் ஆறு சருக்கங்களும், கடவுள் வாழ்த்துள் 3 கவிகளும், புராணவரலாற்றுள் 2 கவிகளும், திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த ஊற்றுமலைச் சமஸ்தான வித்துவானாயிருந்த புள்ளியங்குடி முத்துவீரக்கவிராயரால் இற்றைக்கு 25 வருடங்கட்குமுன் பாடிச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன வென்பது இதற்கு முந்திய பதிப்புப் புத்தகத்தால் தெரியவருகிறது. நதி, நாடு, நகரத்தைப்பற்றிய விசேடங்களைத் தனித்தனியே கூறுதல் சமஸ்கிருத முறைப்படி பண்டைநூலாசிரியர் வழக்கமின்மையால், அங்ஙனமே சீவலமாற பாண்டியனார் நதி, நாடு, நகர மூன்றையுங் கூறாதுவிடுத்துத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்தி விசேடங்களைச் சருக்கமூன்றாலும் வேண்டியவெல்லாம் விளங்கக்கூறியிருந்தனர்.

இனி, சீவலமாற பாண்டியனார் காலமிதுவென்று ஒரு வரலாற்றையுந் தெரிந்திலது. ஒரு நூலைப்பாடினோர் அப்பாட்டுடைத்தலைவன்முன் அரங்கேற்றுதல் மரபாதலின் இந்நூலரங்கேற்றிடம் சங்கரநாராயணர் ஆலயமென்றே சொல்லலாகும். அதுபோல நூல் பாடியதற்குக் காரணம் நம்போலியர் உய்தலன்றி வேறொன்றும் தெரியவில்லை. புராணமு-

* இது இக்காலத்துச் சங்கரன்கோயில் எனவும், சங்கரநயினார் கோயிலெனவும் வழங்கப்பெறுகின்றது.

ழுவதும் உய்த்துணர்ந்தக்கால் அரியசொற்பொருட் பிரயோகங்களும் விசேடண விசேடியங்களும் நிறைந்து கிடப்பதோடு, பத்திரசம் பழுக்கச் சுருங்கச் சொல்லல் விளங்கவைத்தல் முதலிய வனப்புக்களும் வாய்ந்திருக்கின்றன.

இவ்வருமை பெருமைகளெல்லாம் நன்குணர்வாலுணர்ந்து சங்கரநாராயணர் கோயிலுக்குத் தருமகருத்தராயிருக்கின்ற திருநெல்வேலியைச்சார்ந்த வண்ணார்பேட்டையில் வசிக்கும் ஐக்கோர்ட்டு வக்கீல் ஸ்ரீமான் என். ஏ. வி. சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்கள் கற்றாரன்றி மற்றோரும் எளிதினறியும்பொருட்டு ஒவ்வொரு சருக்கத்தின் முடிவிலுஞ் சுருக்கவசன மெழுதிச்சேர்த்து, இப்புராணத்தை யிரண்டாம்பதிப்புச் செய்துகொடுக்க வேண்டுமென்று பரோபகாரகருமமாக என் கனிட்ட சகோதரர் மதுரை வித்தியாபானுப் பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயருக்கு திருபமெழுதி விடுத்ததுடன் ஒரு அச்சுப்பதிப்புப் புத்தகமு மனுப்பினர்கள். அவர் தற்காலம் வேறு லௌகிகப் பிரவிருத்தியிலிருந்தமையால் என்னை யிவ்வேலையைச் செய்து முடிக்கும்படி கேட்டுக்கொண்டனர். அதின்மேல் அவ்வச்சுப்பிரதியில் எழுதுவோராலும் அச்சிடுவோராலும் நேர்ந்த பிழைகளை என்னறிவிற் கெட்டியமட்டுந் திருத்தஞ்செய்து வைத்துக்கொண்டு, சீவலமாறபாண்டியனார் செய்த * சுயம்புருவாகிய திருக்கையெழுத்துப் பிரதியொன்று செந்தமிழ்நிலையமாகிய திருவாவடுதுறை யாதீனத்திலிருந்ததைச் சீகாழி ஐஸ்கூல் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ பொன்னோதுவா மூர்த்திகளால் வரவழைத்து, அதனோடு மொப்புமைநோக்கிச் சருக்கந்தோறு முள்ள சரிதங்களைச் சுருக்கவசனமாக எழுதியதுடன் நதி நாடு நகரமாகிய மூன்று சருக்கங்களுங் கற்பனையலங்காரங்கள் நிரம்பப்பெற்றிருத்தலால் அவற்றிற்குமட்டும் அரும்பதவுரை யெழுதிச்சேர்த்து மதுரை விவேகபாநு அச்சி-

* சுயம்பு - கலப்பின்மை.

யந்திரசாலையிற் பதிப்பித்துள்ளேன். அறிவுடையோ ரங்கீகரிப்பாராக.

“செயற்கரியசெய்வார் பெரியர்” என்றதற்கேற்ப இங்ஙனஞ் செய்வித்த சிவநேசச் செல்வராகிய ஸ்ரீமான் சோமசுந்தரம்பிள்ளையவர்களைப்போல மற்றைத் தேவஸ்தான தருமகர்த்தர்களும் அவரவர் பரிபாலனத்துக்குட்பட்ட தலபுராணங்களை இலைமறை காய்போல் மறைந்திடாமல் வெள்ளிடைமலைபோல விளங்குமாறு, தமிழ்சுருங்கிய இக்காலத்துக்குத்தக்கபடி, எல்லாரு மொருவருதவியின்றித் தாமே தெரிந்துகொள்ளச் சுருக்க வசனங்களெழுதி யவ்வச் சருக்கங்களினிறுதியிற்சேர்த்து ஆயிரக்கணக்காக அச்சிறப்பித்து வெளிப்படுத்தினால் எல்லாருஞ் சிவபத்தி முதிர்ச்சியடைந்து வழிபாடுசெய்து இம்மை மறுமைப்பயன்களைப் பெறுவார்களென்பது திண்ணமாம்.

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க.

இங்ஙனம்,

மதுரைத்தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோதகர்,

மு. ரா. அருணாசலக்கவிராயர்.

AUG 1909 MADRAS.

உ

சிவமயம்.

மதுரை வித்தியாபாநுப் பத்திராதிபர் மு. ரா. கந்தசாமிக்கவிராயரியற்றிய

சிறப்புப்பாயிரம்.

பொன்னிமய மலையாளாம் பூரணியும் வெள்ளிவரைப் புனிதர்தாமு, மன்னுமலை தொறுமேவும் வள்ளிமண வாளனுமுன் மௌலிசூடி, நன்னரர சாட்சிபுரி பொதியவரைத் தென்னாட்டி னண்ணக்கூற, வுன்னவிரு செவிகேட்க வுடனரிய பேறுமுழு துதவுந் தானம். (௧)

...ர ராசைநகர் மான்மியத்தை வடமொழியி னமைவுக் கேற்பத், தாயதமிழ் மொழிக்கவிரச் சிவலமோ கக்கோமான் சொன்னான் முன்ன, நேயமுடன் முத்துவீ ரக்கவிரா யிருசருக்க மிகழ்த்தி யிந்நா, ளாயவைத்தா னித்தகுநூன் முதற்பதிப்பொன் றச்செழுத்தி லியைத்தாண்டால். (௨)

உண்டெனினுங் கிடைப்பரிதா முறைநோக்கிப் பலருமுணர்ந் தாய்வு மன்பு, கொண்டனைய தலத்தருமகர்த்தமுறை நடத்துரிமை குலவ வாய்த்தோன், கண்டனைய நயவசனு காவாயன் சிவநேயன் கருத்துக் காய, வெண்டிசையும் புகழ்சோம சுந்தரமான் மீட்டுமச்சி லிடுதற் குன்னி. (௩)

மாமதுரைத் தமிழ்ச்சங்க நூற்பரிசோ தகனுயர்நற் றிமன்னுமென்முன், னமலி கருமருணா சலக்கவிஞற் கொண்டுகற்பார் நலிவு தீப்பா, னைமறுத வரும்பதங்கட் கியல்பொருளுஞ் சருக்கங்கட் கிறுதி யெங்கும், காமரிய கதைச்சுருக்க வசனமுநன் கெழுதுவித்தொன் றாகச் சேர்த்தே. (௪)

எழுதாத வெழுத்தினிலீ ராயிரம்புத் தகமாக்கி யெவர்க்கு மீந்தே, தொழுதாரும் புகழ்தருமகர்த்தாவா முறைநன்கு தோன்றச் செய்தான், பழுதாகா திவ்வகைநால் விளக்குவித்த லாற்சமயம் பல்கு மாற்றன், முழுதாய்ந்து புரிசோம சுந்தரவேள் பேற்றினின் முதிர்ச்சி நன்றே. (௫)

சருக்க அட்டவணை.

நம்பர்.	சருக்கப்பெயர்.	பக்கம்
க.	காப்பு	க
உ.	பாயிரம்	உ.
௩.	திருநதிச்சருக்கம்	எ
௪.	திருநாட்டுச்சருக்கம்	க௪
௫.	திருநகரச்சருக்கம்	உ௮
௬.	புராணவரலாறு	௫௪
௭.	தலவிசேடச்சருக்கம்	௫௬
௮.	தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்	௬௪
௯.	மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்	௭0
க0.	சங்கரநாராயணரானசருக்கம்	௭௬
கக.	உக்கிரன் வழிபடுசருக்கம்	௯௬
கஉ.	தக்கிணை தவம்புரிசருக்கம்	க0௫
க௩.	வீரசேனன் பிணிதீர்ந்தசருக்கம்	ககக
க௪.	சயந்தன் வினைதீர்த்தசருக்கம்	கஉ௬
க௫.	கானவன் வீடுபெற்ற சருக்கம்	க௩0
க௬.	கல்மாடச்சருக்கம்	க௩உ

உ

கணபதிதுணை.

சங்கர நாராயணசாமி

கோயிற்புராணம்

காப்பு.

விநாயகர்.

பைந்நாகந் தொழுதேத்தப் பாணிறமேல் அரும்பவிழ்த்த
வைத்தே நூற்றும், புன்னாக வனத்துறையும் புராதனன்
றொன் னூல்வேட்கை புரிந்து கூற, மைநாகத் தடன்பிறந்த
மலைமடந்தை திருவயிறு வாய்ப்ப வந்த, கைநாகப் பசுங்
குழவி காமருசே வடிக்கமலங் கருது வாமே. (க)

* மும்மைப் புவன முழுதீன்ற முதல்வி யோரும் இடைப்
பாக, அம்மை தருக முத்தமென வணைப்ப வாங்கே சிறித
கன்று, தம்பின் முத்தங் கொளநோக்கிச் சற்றே நகைக்கும்

(அரும்பத வுரை) 1. பை - படம். அவிழ்த்து - விரித்து. புன்னாகம் - புன்னைமரம். புராதனன் - அநாதியேயுள்ள சிவபிரான். தொன்னூல் - பண்டைநூல் விதிப்படி. வேட்கை - புணர்ச்சியை. புரிந்து - விரும்பி. கூற (ஒரு புத்திரனைப் பெறவேண்டுமென்று) சொல்ல. மைநாகம் - மைநாகமலை. மலை - இமயமலை. மடந்தை (அம்மலையிலவதரித்த) பார்வதி. வயிறுவாய்ப்ப - கருப்பங்கொள்ள. வந்த - (அக்கருப்பத்திலிருந்து) தோன்றிய. கைநாகம் - யானை. காமரு - அழகிய.

* இவ்வடையாளமிட்ட பாடல்களும் சருக்கங்களும் ஊற்றுமலைச் சமஸ்தான வித்துவான் புளியங்குடி முத்து வீரக்கவிராயராற் பிற்காலத்துப் பாடிச் சேர்க்கப்பெற்றன.

...றாறுமுகன், செம்மை முளரித் திருத்தாளெந்தை சென்னி மலையிற் புனைவாமே. (௨)

வாரணிசை வலமானவன் நிசைக்குமொழிற் கருங்கிளிற் ... விம்மி, வாரணை படாமருவு வளர்தனக்கேற் ... வேக்காய் மன்றில் ... பாரணை மலைமகள்சேர் சிவ ... நேசர்புகழ் பேசச் செல்வச், சீராசைத் திருநகர்வாழ் ... முகன் திருத்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம். (௩)

பாயிரம்.

கடவுள் வணக்கம்.

சங்கரலிங்கம்.

நீர்கொண்ட செழுஞ்சடைமேல் வில்லுமிழ்வெண் பிறை மயங்க நெடுவான் பூத்த, வேர்கொண்ட தாரகையி னிடை யிடையே தவளமுகை யீன்று தோன்றும், கார்கொண்ட புன்னைவனங் காமுற்று வாழ்கருணைக் கடலை மல்லற், சீர் கொண்ட சீராசைத் திருநகர்வாழ் சிவக்கொழுந்தைச் சிந்தை செய்வாம். (௪)

ஆவுடையம்மை.

வேறு.

...பரவிப் பல்கா லிணைகளிற் றாங்கதன் போது ... நிறைந்த நாகச் சூட்டொளிர் மணியின் சோதி

---

2. மும்மை - மூன்று. விடைப்பாகன் - இடபவாகனத்தை ... செலுத்துகின்ற சிவபிரான். அம்ம - அசை. தம்பின் - தங்களுக்கு... ... - முத்திக்கொள்ளா. நகைக்கும் - சிரிக்கும்.

3. வாரண - மேகமா. சைலமா - பாசிக்கொத்தா. பே... பெரிய ஆசைமலை - பொன்னிறமலை, இமயமலை. புன்னாசைநகர் - புன்னைவனமாகிய தலம். ... - யானை.

4. வில்லுமிழ் - ஒளியைத் தருகின்ற. மயங்க - விளங்க. வான் - ஆகாயம். தாரகை - நக்ஷத்திரங்கள். தவளமுகை - வெண்மையான அரும்புகள். கார் - கருநிறம். மல்லல் - வளம்.

...வெலாற் பஞ்சி யூட்டி விளங்கிய வன்னங் காட்டு மாமுடை மாது செம்பொ னடித்துணை சென்னி வைப்பாம்.

விநாயகர்.

தருமலை சுரந்த நிம்பா லுண்புழி மழலைத் தந்தொன் முருகனுக் கென்றே யீன்ற முதல்வியை திருந்த மற்றைத் திருமலை வருடு வான்போற் றிவள்புழைக் கரத்தா லுண்ணும் வரிமதக் களிற்றின் செந்தா மரையடி வணங்குவாமே. (௬)

சுப்பிரமணியர்.

மாமுதல் தடிந்த வொள்வேல் வலத்தனை யிருந்துங் கோடி காமர்வண் டுழலுங் கந்தக் கதிர்முலை வள்ளி மைக்கட் டாமரை பொருந் தோறுந் தனதுளங் குழையுஞ் செவ்வே டேமரு கமல மன்ன சேவடி சென்னி வைப்பாம். (௭)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார்.

இழிதொழிலமணரென் றாமிருள் கெடுத்திமையோர்போற் றம் பழுதற நின்ற தொல்லைப் பரம்பொருள் விளங்கச் செய்த

---

5. ...லை - விரியும் பருவத்துள்ள அரும்பும். நறும் - நல்ல. தண் - குளிர்ச்சி. போது - மலரும். நாகம் - பாம்பு. சூட்டு - உச்சியில். ஒளிர்மணியின்சோதி - பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களின் காந்தி. பஞ்சி - செம்பஞ்சுக்குழம்பு.

6. சுரந்த - பெருகிய. உண்புழி - உண்ணும்பொழுது. ...வான் - தடவுதல். (வான் - தொழிற்பெயர் விகுதி.) புழைக்கரத்தால் - துவாரம் பொருந்திய துதிக்கையினால். வரி - இரேகை. (குழந்தைகள் பாலருந்தும்போது மற்றொருதனத்தைக் கையிற் பிசைதல் வழக்கிற்காண்க).

7. மாமுதல் - (சூரபன்மனாகிய) மாமரத்தின் அடி. ஒள் - ஒளி. வலத்தன் - வெற்றியுடையவன். காமர் - அழகு. கதிர் - பிரகாசம். கந்தாமவேல் - கண்ணெறி கூரியவேல். தேம் - தேன். மரு - வாசனை.

பொழிதரு திரவி யன்னிற் பொதிந்தபுனை பசுவி வாழும்
வழிமறக் கமலப் பைந்தாள் வணங்கி வணக்கஞ் செய்வாம்.

திருநாவுக்கரசுநாயனார்.

வேறு.

கழைபொரு நாங்கு [illegible] கடலிற் கட்டின கல் டெற்றிடவே [illegible] பரிவுறு புணையா வதனில்விற் றிருந்து பழுக் கடாவன் படற்றவன் டிணமர், முருகவி ழிதழிக் கொன்றை சடைமுடிக்க முதல்வனை வழுத்திய கோமான், மருவிய இனிய முருகுகொப் பளிக்கு மலரடி வணங்குதல்செய்வாம்.

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

வேறு.

வணங்காய் மாலோன் வேலை யிருபில் மென்றிய காருந்
தேனவிழ் கமல மன்ன சேவடி பழுதிற் றேய
காளவார் குழலி பரவை யுதவிநத் தூது விட்ட
வாருணம் பொழிற்குமுகால் [illegible] மலரடி வணங்கல் செய்வாம்.

---

8. தொல்லைய மறும்பொருள் - அநாதியாகிய சிவபெருமான், விளக்க - தெரிய. தமிழ்மொழி - தேவாரத்தைச் சொல்லின்ற, இருவினை - இருவினைப்போதும். புகழ் - கீர்த்தி. வள்ளல் - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார்.

9. [illegible] பொருது - மோதி. இடைகு - முழங்குகின்ற. கட்டினார் - கட்டுண்டவர். இடைக்கல்லை - இரண்டையுமிடும். பரிவு - அன்பு. புணை - தெப்பம், தோணி. பழுத்த - முதிர்ந்த. முருகு - மணம். அவிழ் - விரிந்த. மலர் - வாசனை. கமலத்து [illegible] ந்தேம். முருகு - தேன்.

10. ஏனம் - பன்றி. வேலை - சமுத்திரத்தின் [illegible] மிகு பெரிய. [illegible] - இழிந்தும். பழுதில் - [illegible]. தோழம் - [illegible] காளம் - கஸ்தூரி. காதல் - சிநேகமுள்ள.

மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்.

வேறு.

கள்ள மின்று களிக்கும் விதிசெய்து
புள்ள லம்பு பொழிலுடை வாதவூர்
வள்ளல் மாணிக்க வாசகன் சேவடி
யுள்ள மன்புற் றுருக வணங்குவாம். (௧௧)

அகோரசிவாசாரியர்.

பாரு மால்விடைப் பாக னவிற்றிய
ஆய வாகம நூற்றுறை போய்மறை
யாயுங் கேள்வி யகோர சிவனடிச்
சேய தாமரை சென்னியிற் சூடுவாம். (௧௨)

அனைவோடக்கம்.

வேறு.

கடகரி யுரித்த கடவுண்டான் பயந்தைக் கவின்பெறு பாடைகட் கிளையாம், வடமொழி தன்னிற் பவுடியோத் தகாய புராணத்தின் வருத்தை யறிவின், மடமையேன் றமிழாற் செல்லுத றெய்வ மாதநிக் கெதிர்சிறு வாய்க்கா லிடைவரு புனலொப் பெனினும் பெரியோ ரிகழ்ந்திடா ரிசன்கா ரணதயினுல். (௧௩)

---

11. அயின்று - உண்டு. வரி - கீற்று. புள் - வண்டுகளின - அலங்கரிக்கின்ற.

12. மால்விடை - விஷ்ணுவாகிய இடபவாகனன். நவிற்றிய - சொல்லிய. நூற்றுறை - நூல்வழி. போய் - சென்று. கேள்வி - கல்வி. சேய - சிவந்த.

13. கடகரி - மதயானை. கவின் - அழகு. வருத்தை - பிரித்துச் சொல்லியிருப்பதை. மடமையேன் - இளமைப்பருவத்தை புடையயான். (எதிர்வேறெனன்றபடி)

நூலாசிரியர்.

வேறு

எட்டிணர்சேர் பூங்கொன்றை நீர்ஞ்சடைவா னவன்றெ
ன்னு லெழுதா வேத, நிட்டுபரா சரன்சால நயின்றபடி செ
ந்தமிழா னயந்து சொன்னோன், கோட்டுவரிச் சிலைகுனித்துக்
கோளுழுவை துரந்திமையக் குன்றி னேற்றித், தீட்டுசெழு
ங்கயலுயர்த்த சிவலப் பாண்டியற் செழியர் கோவே. (கச)

14. எட்டிணர் - இதழ்களையுடைய பூங்கொத்து. நீர்ஞ்சடை - குளிர்ந்தசடை. எழுதாவேதம் - ஆரியவேதம். சால-மிக. நயந்து - விரும்பி. கோட்டுவரிச்சிலை - வளைவாகிய வரிந்தகட்டையவில். குனித்து - வளைத்து. கோள் - வலிமை. உழுவை - (சோழராசனுடைய) புலிக்கொடியை. துரந்து - (காட்டில்) விரட்டி. தீட்டி - எழுதியேற, உயர்த்த - மீனக்கொடியை யுயர்த்தினைத்த. சிவலப்பூபாலன் - சிவலமாறனென்னும். இயற்றமிழுடைய. செழியர்கோ - பாண்டிய அரசர்க்குள் தலைவன்.

பாயிரம் முற்றிற்று.

முதலாவது

திருநதிச் சருக்கம்.

சங்க பத்மர்செய் தவத்திறுக் கரணி தாது-
மெங்கு மொன்றெனக் திருவுருக் கொண்டரு ளிடைய
மங்கை பாவுமப மனுளர்தம் பெயரினை மருவிப்
பொங்கி யேயொழுங் கூழையாற் றணிபினைப் புகல்வாம். (க)

முக்கு ணத்தினின் முதற்குண நிறத்தினவா ளன் முந்நீர்
புக்கு நீருந் திக்கடைக் குணமெனப் புகல்சூ
ழொக்கு மற்றிடைக் குணநிற மின்னொளி தோன்றத்
திக்கு மம்பர மும்பரந் தெழுந்தது திகழ்ந்தே. (உ)

அருகு மம்புலி யாமையோ டலர்முடிக் கணிந்து
செறிமு னிக்குழாஞ் சூழ்தலாற் சிவன்வடி வென்ன
மருவில் சிந்தைபசு யோகர்வாழ் வாசுறுமா மலைமே
லாறம ணத்தரு வடவியின் மேசுநல் லினதே. (ங)

1. சங்கபத்மர் - சங்கன், பதுமனென்னும் நாகராஜர்கள். பெருணர் - நாயகராகு. கூழைப்பெயரினை - கூழையென்னும் நாமத்தை. ஆற்று அணி - நதியினழகை.

2. முதற்குண நிறமாவது - வெண்மை. வான் - மேகம். முந்நீர் - கடல். கடைக்குணமென - தாமதகுணமென்றுசொல்லும். தொக்கு - கருக்கூடி, கருநிறங்கொண்டு. இடைக்குணமாகிய இராசதகுணத்தின் நிறம் (போல) மின்னொளி - மின்னலின்பிரகாசம். அம்பரமும் - ஆகாயத்திலும். திகழ்ந்து - விளங்கி.

3. அருகும் - சிங்கமும். (அருகம்புல்லும்) அம்புலி - அழகிய புலி. (சந்திரன்) ஆமையோடு - ஆகிய அழகுடன். (ஆமையின் ஓடு) அலர் - அழகிய. முடிக்கு - தலையில். செறி - நெருங்கிய. முனி - யானைக்கன்று. (இருடி) குழாம் - கூட்டம். மா - பெரிய. யோகர் - யோகிகள். நறு - நல்ல. அடவி - சோலை.

காமுறுங்கருஞ் சூல்கனத் தார்கலி குரலிட்
டேழ்தலத்திற்கி ழுறும்பணி யுட்கமின் னெறிந்து
சூழும் வானமீன் றனித்தனி கதிர்விடுந் தொகைபோல்
வீழும் வெண்ணிறத் தாரைகள் நிரைந்துபெய் தனவே. (௪)

ஊழியின் மீதுபெய் குளிர்மழைத் தாரைகள் றனுக்
கொன்றுமன் புடைத் தொண்டர்போ லொருவழிக் கொண்டு
பின்றை யவ்வர னருளெனப் பெருகிமே லுயர்ந்து
சென்று [illegible]பா றெனுந்திருப் பெயர்சிறந் தனவே. (௫)

கிகிரி வெஞ்சிலை தாங்கிய செவ்விய மானு
மகல மீதுற வரவமேற் கொண்டுறு தவினும்
மிகும ரக்கரை யெறிதலுன் மேதினி புரக்கு
முகிலை யொத்தது முழங்கிய மூரிநீர்ப் பெருக்கே. (௬)

அலரெ டுத்துவண் டணிதொடு மரங்கையி லமையக்
கலக மாதரை மருவியே காலினே றுதலா

---

4. காமுறும் - முதிர்ச்சிபொருந்தும். கனத்து - மிகுத்து. ஆர் - நிறைகின்ற. கலிகுரலிட்டு - மிகமுழங்கி. ஏழ்தலம் - ஏழுலகம். பணி - ஆதிசேடன். உட்க - வருந்த. மின்னெறிந்து - மின்னலை வீசி. வானமீன் - நக்ஷத்திரங்கள். விடும் கதிர்த்தொகை - விடப்பட்ட கிரணக்கூட்டங்கள். (மேகம்)

5. ஒன்றும் - பொருந்தும். பின்றை - பின்னர். திருப்பெயர் - விசேடப்பெயரால். சிறந்தன - சிறப்புற்று விளங்கின.

6. கிகிரி - மூங்கில். (சக்கரம்) வெஞ்சிலை - விருப்பத்தையுடைய ஒலி. (கொடியவில்) செவ்வியமான் - சிவந்தமான்கள். (சிவந்த இலக்குமி) அகலமீது உற - விசாலமாக மேலேபொருந்த. (மார்பின்மேலே பொருந்த) அரவமேற்கொண்டு - பாம்புகளை மேலேகொண்டு. (ஆதிசேடனாகிய பாம்பின்மேலிருந்து) மிகுமரக்கரையெறிதல் - மிகுந்தமரங்களையுடைய கரைகளை யழித்தல். (மிகுந்த ராக்ஷதர்களைக் கெடுத்தல்) முகிலை - முகில்போன்ற விஷ்ணுவை. மூரி - பெரிய. பெருக்கு - வெள்ளம்.

னலை யயாகையு மமைத்தருள் வயிற்றினு னுதவுந்
தலைமை யாமத னுமெனத் தழைத்தது நீத்தம். (௭)

உந்தி பூத்தலாற் கமண்டலத் துறுகையா லெகின
முந்தி யேறலா னாற்றலை முகமுறு வதனுக்
கிந்து சேர்சடைப் பிறைவனு மொருதலை யிற்ற
கந்த னாண்மல ரயன்றனைக் கடுத்தது கனைநீர். (௮)

வேலெ டுத்துவின் டுவைப்பினாந் துருவிமேற் கோலஞ்
சால வேங்கையின் சட்டகங் கொண்டுறுந் தரத்தாற்
பால வேசனத் தரன்றரு கோழியம் பதாகை
நீல மாமயின் முருகனை நிகர்க்குநீர் வெள்ளம் (௯)

---

7. அலர் - நீர். (பூ) வண்டுஅணி - சங்குகளின் வரிசை. (வண்டாகிய நாணிலே தொடுக்கின்ற) கொடுமரம்கையில் அமைய - கொடியமரங்கள் (தன்) இடத்திற்பொருந்த. (கரும்பாகிய வில் கையினிடத்தடங்க) கலகமாதரை - கல்விடம் பெரியதரை. (போரையுடைய பெண்களை) காலின் ஏறுதல் - வாய்க்கால்களிற் சென்றுபாய்தல். (தென்றற்காற்றின்மேலேறுதல்) தலைமை - முதன்மை. மதன் - மன்மதன். நீத்தம் - வெள்ளம்.

8. உந்திபூத்தல்-நீர்ச்சுழிகளைத் தோற்றுதல். (விஷ்ணுவினுடைய உந்தியந்தாமரையிற் பிறத்தலால்) கமண்டலத்துறுகையால் - (கம் - மேகம்) மேகமண்டலத்தைப் பொருந்துதலினால் (சலபாத்திரத்தைப் பொருந்திய கையினால்) எகினமுந்தியேறலா னாற்றலைமுகம் - புளிமாமரங்களை. (உந்தி) செலுத்தி மேலேறிச் செல்லுதலினால். (நால்தலை) நான்குதலையுடைய முகத்(தினால்) (அன்னவாகனத்தை) (முந்தி)முற்பட்டு ஏறுதலான். ஆற்றல் ஐமுகம் - வலிமையும் அழகும் முகத்தில். கந்தம் - வாசனை. கடுத்தது - ஒத்தது. கனைநீர் - முழக்கத்தையுடைய வெள்ளம்.

9. வேல் - வேல்மரங்களை. (வேலாயுதத்தை) விண்டு - மூங்கில். (கிரவுஞ்சமலை) உருவி - சென்று. மேற்கோலஞ்சாலவேங்கையின் சட்டகம் - மேலாகிய கமுகமரம் கூட்டமாகியபுலிகளின் உடல். (மேன்மையாகிய அழகுமிக்க வேங்கை மரத்தின் உரு

அருவி யாரமு மடர்சினை யாரமும் வரையின்
மருவு காஞ்சன மலர்த்துணர்க் காஞ்சனம் வாரி
வருவ ரம்பையுந் தடமலை வரம்பையுந் தள்ளி
பெருகு முந்திரைப் பரப்பொடு பெயர்ந்தது வெள்ளம். (௧௦)

பருக்கை யத்தியும் படரிலை யத்தியும் பணைத்து
நெருக்கு கோடர நெடியவாத் கோடர நீலக்
குருக்க ணாகமுங் கடிமலர் நாகமுங் கடிந்து
சுரும்ப ரார்த்தெழ வொழுக்கது தூய நீர் வெள்ளம். (௧௧)

வேறு.

கானவர் சிற்றில் புக்குக் கிழங்ககழ் கருவி கூடை
தானமாக் கோடு பாயற் சருமம்வெஞ் சிலையுஞ் சாடித்
தேனொடு தினையும் வாரித் திறார்கனி வெருவ வார்த்து
கானமுங் கமழச் சென்று பாலையை நண்ணிற் றன்றே. (௧௨)

வம்) தரம் - தகுதி. பாதலோசனம் - நெற்றிக்கண். பதாகை - கொடி.

10. ஆரமும் - முத்தாக்களும். அடர்சினை - நெருங்கியகிளைகளுடைய. ஆரமும் - சந்தனமரங்களும். வரையின்மருவு - மலையிற்பொருந்திய - காஞ்சனம் - பொன். மலர்த்துணர் - பூங்கொத்துக்களையுடைய. காஞ்சனம் - புன்கமரம். வாரி - அள்ளி. தருஅரம்பை - மரமாகிய வாழை. தடமலை - தடாகங்கள் பொருகின்ற. வரம்பு - கரை. தள்ளி - சாய்த்து. திரைப்பரப்பு - அலைகளின் விரிவு.

11. பருக்கை அத்தி - பெரியதுதிக்கையுடைய யானை. அத்தி - அத்திமரம். பணைத்து - பருத்து. கோடரம் - சோலை. கோடரம் - குரங்கு. நாகம் - பாம்பு. கடி - மணம். நாகம் - புன்னைமரம். கடிந்து - அழித்து. சுரும்பர் - வண்டு.

12. கானவர் - குறிஞ்சிநிலமாக்கள். சிற்றில் - சிறுகுடில். அகழ் - தோண்டுகின்ற. கருவி - மண்வெட்டிமுதலியன. தானமா - மதத்தையுடைய யானை. கோடு - கொம்பு. பாயற்சருமம் - படுக்கையாகியதோல், சிலை - வில். சாடி, மோதி. திறவர் - பின்னகர். கனிவெருவ - பயப்பட. கானம் - கஸ்தூரி. (வெள்ளம்)

எயினரா லைபிற் கொண்ட பொருளெலா மள்ளி யெற்றி
மயினிக ரெயிற்றி மாதர் மறத்தியர் விழியை யன்ன
வயின்முதற் படையும் வெம்போர்த் துடியுநீர்த் தடர்புல் கொண்ட
புயனிறத் திருமால் காக்கும் புறவம்வந் தடைந்த தன்றே. ( )

ஆவினங் கணைப்ப[illegible] மண்டவை முடுக்கிக் கையின்
மேவிய தடியும் வாரி யூதும்வேய்ங் குழலும் வீழ்த்துக்
கோவியர் குறிப்பால் வெண்ணெய் தயிரெலாங் கொள்ளை கொண்டு
காவிரி பண்ணை சூழ்ந்த மருதத்திற் கலந்த தன்றே. (௧௪)

ஐவகை நிலனு நன்னீர் மகடனைக் கனைய தாகுஞ்
செய்வகை யறிந்து போற்றுஞ் செவிலியா மருதத் தாற்றுந்
துய்யமுக் கனியு நெல்லுங் கொண்டுதன் றுணைவ ரிற்செல்
மையல நொன்ன நீத்த நெய்தலிற் சார்ந்த தன்றே. (௧௫)

குறிஞ்சியிற் பொருளை யெல்லாம் பாலையிற் கொண்டுஞ் சூழ்ந்து
மறுஞ்செறி பாலை யுள்ள பொருளைவன் புறவத் தாக்கிச்

---

13. எயினர் - பாலைநிலமாக்கள். ஆறலையில் - வழிப்பறியில். எற்றி - வீசி. எயிற்றிமாதர்மறத்தியர் - பாலைநிலப்பெண்கள் (இருபெயரொட்டு) அயில் - வேல். படை - ஆயுதங்கள். துடி - குறிஞ்சிப்பறை. ஈர்த்து - இழுத்துக்கொண்டு. அடர் - நெருங்கிய. புயல் - மேகம். புறவம் - முல்லைநிலம்.

14. ஆவினம் - பசு, எருமை, ஆடு. புக்கும் - காக்கும். அண்டர் - இடையர். முடுக்கி - ஓட்டி. தடி - தண்டு. வேய்ங்குழல் - மூங்கிற்குழல். வீழ்த்து - தள்ளி. கோவியர் - இடைச்சியர். கா - சோலை. பண்ணை - வயல். மருதம் - மருதநிலம்.

15. ஐவகைநிலன் - குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் என்னு நிலங்கள். நீர்மகள் - நதியாகியபெண். போற்றும் - ஆதரிக்கும். செவிலி - செவிலித்தாய். துய்ய - பரிசுத்தமுடைய (செய் என்பது முதல் குறைந்தாய் என்றாய் பெயரெச்சவிகுதியேற்றது) துணைவரில் - நாயகரிடத்துச்கு. நீத்தம் - வெள்ளம்.

செறிந்திடும் புறவத் துள்ள பொருள்செழு மருதத் தாக்கி
நிறங்கிளர் மருதத் துள்ள நெய்தலிற் புகுந்த மாதோ. (கசு)

வேறு.

நாற்றி சைப்பெரும் பொருளினாற் புருடர்நல் லொடிவுய்
கோற்றொ டிக்கரச் குழைப்பர் குணமற்றோர் புருடர்க்
கேற்ற வின்பம தளித்தவர் பொருள்கொள வேகுந்
தோற்ற மாமெனத் தொடுகடற் புகுந்தது வெள்ளம். (கஎ)

நால்வ கைப்பெருஞ் சேனைகள் சமர்க்கள நண்ணிக்
கால்பெ யர்த்திடி னொன்றுவே றொன்றுடன் கலத்தல்
போல்வ ரைத்திணைப் பொருள்முதற் பொருளெலா மயங்கி
நீல வார்கலி கலந்தது நிறைந்தநீர் வெள்ளம். (கஅ)

மலைபி னாரமும் புறவினற் றளவமும் வளைந்திட்
டலையின் மேல்வரு நுரைத்துகில் விரித்தடுத் தம்பொற்
சிலைபி னார்சங்க ரேசர்தென் னாரிய நாட்டுத்
தலைமையாநதி தலைவனுங் கடறழு வியதே. (க௯)

16. கொண்டு - கொண்டுபோய்- அங்கு உய்த்து. அவ்வி டத்துச்சொரிந்து. மறம் - வன்மை. செறி - நெருங்கிய. ஆக்கி- சேர்த்து (தாற்பரியம்) நிறம் - ஒளி. கிளர் - விளங்குகின்ற உள்ள- உடையபொருள்களை. புகுத்தும் - புகச்செய்யும் (வெள்ளம்)

17. நாற்புருடர் - நானிலத்து ஆடவர். கோல் - வளைந்த. தொடி - வளையல். குழையர் - பரத்தையர். மற்றோர் - வேறொரு. ஏற்ற - தக்க. அளித்து - கொடுத்து. எதும் தோற்றம் - செல் வக்காட்சி.

18. நால்வகை - ரதகசதுரகபதாதிகள் (பதாதி-காலாள்) சேனை - படை. சமர்க்களம் - யுத்தகளம். கால்பெயர்த்திடின் - நடக்குங்கால். வரைத்திணை - குறிஞ்சிநிலம். மயக்கி - கலக்கச் செய்து. நீலம்- கருநிறம். ஆர்கலி - கடல்.

19. ஆரம் - சந்தனம். புறவின் - முல்லைநிலத்துள்ள. தளவம் - முல்லைமலர். நுரைத்துகில் - நுரையாகியசேலை. பொற்சிலையி

மனைவி நாயகன் மலரணை நெருங்கிட மகிழ்ந்து
தனது கைகளை நீட்டியே தழுவிக்கொள் வதுபோற்
கனைகட றற்றிரைக் கரங்களாற் கமலமென் முகையாம்
புனைத னத்தினைப் பொருந்திடத் தழுவிய தன்றே. (உ0)

வேறு.

அகரமா மெழுத்தொன் றாகி யகலமாய் விரிந்து வேறு
தொகைவகை விரியாய் மல்கித் தோன்றிய பகுப்புப் போல
பிருநதி யொன்று வேறு வேறுவாய்க் காலிற் சென்று
குருகுளங் கடாக மோடை யெங்கணுஞ் சார்ந்த தன்றே. ()

* திருநதிச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - உக.

ஞர் - மகாமேருவில்லையுடையாராகிய. தென் - அழகு. ஆரியநா ட்டு - (பாண்டிநாட்டினுட்பிரிவாகிய) ஆரியநாட்டில். தலைமை - முதன்மை. தலைவன் - நாயகன்.

20. மனைவி - நாயகியானவள். கனை - முழங்குகின்ற. கடல் - சமுத்திரமானது. கமலம் - தாமரை. முகை - அரும்பு. புனை - அலங்கரிக்கின்ற. தழுவிய (நதியாகிய மனைவியைக்) கலந்தது.

21. ஒன்று - ஏகம். அகலமாய் - விசாலமாகி. தொகை வகைவிரியாய் - தொகுத்தல், வகுத்தல், விரித்தலாகி. தொகுத்த லாவது - ஒலியே, எழுத்தென்றது. வகுத்தலாவது - அவ்வெழுத்து முதல், சார்பென்றது. விரித்தலாவது - முதலெழுத்து முப்ப தென்றும் சார்பெழுத்து இருநூற்றுப்பதின்மூன்றென்பதுமாம். மல்கி - நிறைந்து. பகுப்பு - பாகுபாடு. வாய்க்காலிற்சென்று - வாய்க்கா லால் நடந்து. குளம், தடாகம், ஓடை. (ஆய்) எங்கணும் - எவ்வி டத்தும்.

இரண்டாவது:

✻ திருநாட்டுச்சருக்கம்.

அலகி லாமறை பயந்திய சங்கர னருளா
லுலக மியாவையுங் கொள்வதற் குறுபய னல்கிப்
பலகலைத் திறம் பயின்றவிப் பாண்டிநாட் டிணைக்குத்
திலக மாய்விளங் கியதுதென் னாரிய நாடு. (௧)

மாதர் கற்புநன் னெறியினான் மன்னவர் புரிய
நீதியான்மறை வேள்வியா னீண்மழை பொழிந்து
கோதி லாப்பெருஞ் செல்வமுங் குறைவறப் பொலிந்தெப்
போது நல்லறம் புரியும்பொ னாரிய நாடு. (௨)

கந்த வார்பொழில் கழனிகள் கமலமார் தடங்கள்
சந்த மாமுலை மடவிய ராடவர் தமைய
செந்த நாளுமோர் பான்மைபோ யிசைபெற விருந்து
மிந்த வாரிய நாட்டணி தெரிக்குவா ரிசைப்பாம். (௩)

குரவன் வாய்மையாற் கலங்குறு முளநெகிழ் குதல்போன்
மருத யாறிலக் கிடைநனி பொருந்திய வளத்தா
லிரவு நன்மதி தடங்களின் மேவிய வெள்ளந்
திரமி குப்பரின் காவெனத் தெளிவுகாட் டியதே. (௪)

---

1. அலகு - அளவு. கொள்வதற்கு - பெறுதற்கு. உறு பயன் - பொருந்தியபலன். திலகம் - திலதம்; பொட்டு. தென் - அழகு.

2. புரியும் - செய்யும். வேள்வி - யாகம். பொலிந்து - விளங்கி. பொன் - அழகிய.

3. கந்தம் - வாசனை. வார் - நீண்ட. பொழில் - சோலை. கழனி - வயல். பான்மை - தன்மை. இசை - புகழ்.

4. குரவன் - குரு. இடை - இடத்தில். வெள்ளம் - நீர். தெளிவுகாட்டியது - தெளிந்தது.

மதத்த யானையைப் பாகர்கள் வசப்படுத் துதல்போற்
கதத்தின் மேவிய வெள்ளத்தைக் கால்குளங் களினால்
விதத்தி லேசெலச் செலுத்திவன் சிறைபுரிந் திரும்பின்
பதத்த மள்ளர்க ளுழுதொழின் முயற்சியிற் பயின்றார். (௫)

வேறு.

ஏர்தரு பூரி யேறு மிருங்கடா வினமுங் கட்டிக்
கூர்நுதிக் கொழுக்க ளாழ வுழவுற வுழுது கோட்கள்
சீர்தரு நாளில் வானோர்க் கிறைவனுந் தெய்வம் போற்றிக்
கார்நிற மள்ளர் சாலி முளைதெளித் தனர்க ளிப்பால். (௬)

நிலமக ணகையே யென்ன முளைவெளி தாகி நீண்டே
யலமறு பெரியோ ருள்ளத் தறிவுபோல் வளர்ந்து மானக்
கலையுணர் கவிஞர் சொல்லுங் கவியென விதழ்வி ரிந்து
சிலைமகள் வடிவ மென்னப் பச்செனத் திகழ்ந்த தன்றே. (௭)

அறநெறி யெய்து செல்வ மாமென வளர்ந்த நாற்றை
மறநெறிக் கூற்ற மன்ன வாள்விழிக் கடைசி மாதர்
முறநெறி செவிமா வியானை முரண்டரு மள்ளர் சொல்லாற்
பிறபிறசமையபேதம்பிரிக்கல்போற்பெயர்த்தாரன்றே. (௮)

---

5. மதத்த - மதத்தையுடைய. கதத்தின் - வேகத்தோடு. வன்சிறை - வலியகாவல். இரும்பின் - இரும்புபோலும். (வலிய) பதத்த - கால்களையுடைய. மள்ளர் - உழவர்.

6. ஏர்தரு - கலப்பையில் சேர்க்கப்படுகின்ற. பூரி - பெருமை. ஏறு - இடபம். இருங்கடா - பெரிய எருமைக்கடா. இனம் - கூட்டம். கூர் - கூர்மை. நுதி - நுனி. கோட்கள் - கிரகங்கள். சீர்தருநாளில் - சிறப்பைக் கொடுக்கும் நக்ஷத்திரங்களில். கார் - கரிய. சாலி - நெல். களிப்பு - மகிழ்ச்சி.

7. நிலமகள் - பூமிதேவியின். நகை - பல். வெளிது - வெண்மையுடையதாகி. அலம் - சஞ்சலம். மானக்கலை - பெருமையுடைய கல்விநூல். இதழ் - தோகை. சிலைமகள் - பார்வதி. பச்செனை - பசியநிறமாக.

8. அறநெறி - தருமவழியால். மறநெறி - வஞ்சகவழி. கூற

பெயர்த்தனை நல்லோர் கூட்டம் பெயரினுஞ் சேர்தல்போல
வுயர்த்திடுங் குப்பஞ் செய்தா ரூழ்தெளிச் சேறு நாற
நயத்தழை யுரங்க ளேற்றி நன்முடி நைக்கொண் டேத்தி
வயற்றலைசெங்கெலோங்க வாழ்த்தியேந்தடவுசெய்தார். (௯)

பதித்திடு நாறு வீறி யெழுந்திடும் பருவ நோக்கி
மதித்திடு மள்ளர் சொல்லான் மள்ளிய ரெல்லாங் கூடிக்
குதித்திடுஞ் சேல்கள் கூர்வேற் கொலைவிழிக் கஞ்சி போட
வுதித்திடுபகைபோற்றேன் றுங்களைகளைக்களை தனுற்றார். (௧௦)

மரகத நிறங்கொண் டோங்கி வளர்ந்திடு பைங்கூழ் குலாய்ப்
பிரபல மாகப் பீள்கள் முதிர்ந்துதோ டகன்று பின்னர்க்
குரகத முகம்போற் றன்கா ளேக்கியே தலைகு னிந்து
தரையெனுந்தாயைப்போற்றுந்தன்மைபோனின்றதன்றே()

துன்னியுள் ளமுத மூறி விளைந்துபொற் சோதி யாக
மன்னிய செந்நெ லுள்ளுஞ் கதிர்கொண்டு மதுவ ருந்திக்
கன்னியர் நுதலே யன்ன குயங்களா லரிந்து கட்டி
நன்னிலப்புறமதுட்க நகங்கள்போற்போர்செய்தாரே (௧௨)

ம் - சுளகுபோன்ற. நெறி - ஒழுங்குள்ள. செவி - காதுகளையு
டைய. யானைமுரண் - யானையின்வலிமையை. பிற - அசை.
பிறசமையம் - அன்னியமதத்தின். பேதம் - வேறுபாட்டை. பெ
யர்த்தார் - வேறுபடுத்தினர், பிடுங்கினர்.

9. பெயரினும் - பிரிந்தாலும். குப்பம் - மேட்டில். தெளி
ச்சேறு - கொழுத்தசேறு. நாற - உண்டாக. நயத்தழை - நல்ல
குழை. முடி - நாற்றுமுடி. ஏத்தி - தெய்வம்பராவி.

10. வீறி - உயர்ந்து. மள்ளியர் - மள்ளப்பெண்கள். அ
ஞ்சி - பயந்து. உதித்திடு - உண்டாகின்ற.

11. பைங்கூழ் - பயிர். குலாய் - விளங்கி. பீள் - கரு.
தோடு அகன்று - தோகைவிரிந்து. குரகதம் - குதிரை. குனிந்
து - வளைந்து.

12. துன்னி - நெருங்கி. பொற்சோதி - பொன்னிறம். மன்
னிய - நிலைத்த. நல் - நல்ல. நாள் - நக்ஷத்திரத்தில். கதிர்

காரெலாஞ் சேர்த்துக் கட்டுந் தகுதிபோற் கடாக்கள் கட்டிப்
போரெலாம் பிரித்துத் தள்ளி யடித்ததிற் பதடி போக்கிச்
சீரெலாஞ் சிறக்க மள்ளர் தூற்றிநெற் கூட்டிச் சேர்க்கப்
பாரெலாம் புகழ்க ணேசர்ப் பணிந்துபின் னளந்தா ரன்றே.()

அரிகர புத்ரன் காளிக் கமைத்தவோர் குறணி நல்கிப்
புரவலர்க் கிறையொன் றுநல்கிப் பூண்ப வெல்லாம்
புரிபவர் நல்கு வோர்க்கு முள்ளவா றுதவி வந்த
விரவலர்க் கீத லானெற் குறைவிலா திருந்த வன்றே. (௧௪)

பண்டிகள் நிறைய வேற்றிப் பற்பல நாளுந் தாக்கி[த்
கொண்டுபோ யில்லிற் சேர்த்துக் குதிர்களினிறைத்துப்பின்னர்
தண்டலை வரையி னூர்மா தண்புற வத்தி னூர்ம
பண்டமதியாவுங்கொண்டா ரதனைக்கன்பருவம்பார்த்தே (௧௫)

அறுசுவைப் பதார்த்த மெய்பா றபிருடை மைசிற் றுண்டி
நறியமுப் பலமுந் தேனுங் கலந்தநா னுண்டவோ டன்ன
பிறைதிரு வடியர்ப் போற்றி முகமனே கூறி நல்கி
நிறைமனைமக்கள் சுற்றம்விருந்தொடு நேர்ந்துண்பாரால். (௧௬)

கொண்டு - திறத்துறமது - கள். நுதல் - நெற்றி. குயம் - அரிவாள்
அரிந்து. அறுத்து. புறம் - முதுகு. உட்க - வருந்த. நகம் - மலை.

13. கார் - மேகம். தகுதி - தன்மை. போர் - நெற்போர்.
பதடி - பதர். பார் - உலகம். கணேசர் - விநாயகர்.

14. அரிகரபுத்திரன் ஐயனார், சாத்தா. புரவலர் - அரசர்.
ஊர் - கலப்பையில். பூண்ப எல்லாம் - அணியப்படுவனவாகிய கொ
ழுவடமுதலிய சகலமான பொருட்களும். உரியவாக - உரிமையுடை
யனவாக. நல்குவோர் - கொடுப்பவராகிய கொல்லன், தச்சன்,
சக்கிலியன். உள்ளவாறு - அறுதியிட்டவிதம். இரவலர் - யாசகர்.
இருந்த - (நெற்கள்) இருந்தன.

15. பண்டிகள் - வண்டிகள். இல் - வீடு. குதிர் - நெற்
பெய்கூடு. தண்டலை - சோலை. வரை - மலை. புறவம் - முல்லை
நிலம். பண்டம் - பதார்த்தம், பொருள்.

16. சிற்றுண்டி - பலகாரம். நறிய - நல்ல. முப்பலம்

வேறு.

நந்து லாவிய வாவியிற் கின்னர நன்று நாரியர் பாடுவர் கின்னரம், பந்து நேர்வன மாதர் பயோதரம் பருவங் கண்டு பொழிவ பயோதர, மிந்து தேரைத் தடுப்பன வில்லமே யீசன் பூசைக் கெடுப்பன வில்லமே, மந்தி பூகத்தின் வாவிக் குதிக்குமே வயல்க ளெங்கும் வளரிக் குதிக்குமே. ()

போனகங்கள் பொருந்துவ சத்திரம் பூவை யன்னவர் போர்விழி சத்திரம், வான நாட்டை மருவுயிற் கேதனம் விரிபவர் வறியவர்க் கேதனம், கான மெங்குநற் காய்கனி மூலமே கருத்தி லுன்னலுஞ் சாக்கர மூலமே, மோன யோகர் மடங்களின் ஞானமே முயல்வ தாற்கெடு மோகவஞ் ஞானமே. (கஅ)

பங்கயத்தின் மருவுவ பாலனம் பத்தரைப்புரி வார்பரி பாலனஞ், சங்க ரன்னர வச்சனைத் தானமே தான்செய் வார்கடைப்பர்சந் தானமே, யெங்கும் வீட்டமே வொலிப்பன நந்தி பே யீசனூர்ந்தங் கெழுவன நந்தியே, மங்கலத்தொண்டர் வாய்ச்சொற்றே வாரமே மாந்தர் நெஞ்சினில்வைப்பதே வாரமே,

---

முக்கனி. நால் உணவு - நால்வகையுணவு உண்பன, தின்பன, நக்குவன, பருகுவன. அன்னம் - சோறு. இறை - சிவபிரான். மூகமன் - உபசாரவார்த்தை. நேர்ந்து - உடன்பட்டு.

17. நந்து - சங்கு. வாவி - தடாகம். கின்னரம் - ஓர் பறவை (வசிக்கும்) கின்னரம் - வீணை. நேர்வன - ஒப்பன. பயோதரம் - கொங்கைகள். பயோதரம் - மேகங்கள். இந்து - சந்திரன். இல்லம் - வீடுகள். வில்லம் - வில்வங்கள். மந்தி - குரங்குகள். பூகம் - கமுகமரம். இக்கு - கரும்பு. உதிக்கும் - தோன்றும்.

18. போனகம் - சோறு. சத்திரம் - வேலாயுதம். இற்கேதனம் - வீட்டிற் கட்டிய கொடிகள். தனம் - பொன். மூலம் - கிழங்கு. மூலம் - பிரணவமந்திரம். உன்னல் - நினைத்தல். மோனம் - மௌனம். முயல்வதால் - முயன்றுசெய்வதால்.

19. பால் அனம் - வெள்ளிய அன்னப்பறவை. புரிவார் -

மோகமாதர் கருவுறு முத்தமே மூரிநந்து தருவது முத்தமே, பாகமாகப் படிப்பது ராகமே பற்று றுங்கவர் நீப்பது ராகமே, வாகு சேர்பட வார்நகை முல்லையே வண்டு பிரியவ விழுந்துவ முல்லையே, தோகையாடுவ சோலைய ரங்கமே சொன்ன நேருவ தோகைய ரங்கமே. (உ0)

மன்ன ரூருவ மாவிர தங்களே மகான்கள் செய்வது மாவிர தங்களே, பொன்னி னன்னவர் பூசுவ சந்தமே புகுந்து வீசல் பொதியவ சந்தமே, தென்னை வாழை வருக்கைகள் காமரஞ் சேர்ந்து வண்டுகள் செப்புவ காமரங், கன்னலன்ன கடவுளின் காதையே கருதுங் கேள்வியில் வைப்பர்தங் காதையே. (உக)

வேறு.

பாவலவர் தந்நாவும் பனிமலர்த் தவழ்பணையு
மேவுவது செந்தொல்லை விரிநறப் பூந்தோலையிலும்

செய்வார். பரிபாலனம் - பாதுகாப்பு. அரவச்சனை - நாகசுனைத் தீர்த்தம். தானம் - தரனம். சந்தானம் - வமிசம். நந்தி - சிறுபறை, ஓர் வாச்சியம். நந்தி - இடபவாகனங்கள். அறவை விடுவாகிய இடபம், தருமமாகிய இடபம். வாரம் - அன்பு.

20. மூரிநந்து - வலியசங்கு. முத்தம் - முத்து. இராகம் - இசை. தவர் - முனிவர். நீப்பது - தள்ளுவது. இராகம் - ஆசை. வாகு - அழகு. நகை - பல். முல்லை - முல்லையரும்பு. முல்லை - முல்லைநிலங்கள். தோகை - மயில். அரங்கம் - சபை. நேருவ - ஒப்பன. தோகையர் - பெண்கள். அங்கம் - சரீரங்கள்.

21. மா இரதங்கள் - குதிரைகட்டியதேர்கள். மா - பெரிய. பொன்னின் - இலக்குமியை. சந்தம் - சந்தனம். வீசல - வீசப்படுதல். பொதியம் - பொதிகைமலை. வசந்தம் - தென்றற் காற்று. வருக்கை - பலா. கா - சோலை. மரம்; இதனை வாழை முதலியவற்றிற் சேர்க்க. செப்புவ - பாடுவன. காமரம் - ஓரிசைப் பாட்டு. கன்னல் - கரும்பு. காதை - மான்மியம். கேள்வியில் - கேட்டலில். காதை - செவியை.

வாவியிலு மாம்பலமே மடமாதர் தடமார்பும்
கோவியனன் முன்றில்களுங் குவிந்திடல் செழுந்தனமே
வேட்னது பரிக்குலங்கள் மேனிலைய மேவுவது
நாட்கம்பொற் கொடியனையா ரடிவிழியும் பஞ்சரமே
நீடுபெருஞ் சோலையினு நிறையுடையோர் நெஞ்சகத்துங்
கூடுவது நன்மைகளே குன்றாவிலாத் தன்மைகளே. (உஉ)

பல்வகைப்பூந் தருக்குலங்கள் பணைத்தெழுந்த சோலையில்
செல்வர்மனை முற்றத்தும் விளையாடுஞ் சிறுகாலை [ஐந்
முல்லைநிலத் தாயநின்றோர் முழங்கினிலை கூறுவது
நல்லகுல மடவார்க ளூடுவது மருந்ததியே. (உ௩)

முத்திருக்கு நகைகமல முகையிருக்குந் தனமெரிவை
பொத்திருக்குங் கருங்கூந்த லுடையபோ மதிபாதர்
சத்திருக்குங் குழையணிந்த நாதர்திரு வருளாலே
சித்திருக்குந் திருமாது சிறந்திருக்குங் குடியெல்லாம். (உ௪)

22. பாவலர் பாட்டில்கல்ல வித்துவான்கள். பணிலம் - சங்கு. நிரை - வரிசை. பணை - வயல். செஞ்சொல் - செவ்விய வார்த்தைகள்; சிவந்த நெற்கதிர்கள். வாவி - தடாகம். ஆம்பலம் - ஆம்பழங்கள்; அல்லிமலர்களின்முகு. தடம் - விரிவு. கோ - அரசர். இயல் - பொருந்திய. முன்றில் - முற்றம். தனம் - கொங்கை, பொன்.

23. வேள் - மன்மதன். பரிக்குலம் - குதிரைக்கூட்டம், கிளிக்கூட்டம். ஆடகப்பொன் - நான்குவகையில்ஒருவகைப்பொன். பஞ்சரம் - கூடு. (பஞ்சரம்) பஞ்சு, அரம். நிறை - ஆடவர்குணம் நான்கிலொன்று, உறுதி. நன்மை - நல்லமேகம், திரண்டமேகம். தன்மை - குணம்.

24. தரு - மரம். குலம் - கூட்டம். பணைத்து - பருத்து. சிறுகால் - தென்றற்காற்று, சிறுபிள்ளைகள். ஆயநின்றோர் - இடைச்சியர். முழங்கி - சத்தமிட்டு. கூறுவது - விரும்புவதும். அருந்ததி - அரியதயிர்; வசிட்டர்மனைவி.

25. முத்து இருக்கும் நகை - முத்தைப் (போன்று) இருக்கும்

தேனாடும் வரியளிகள் சிலைநாடுஞ் சிறுநாணாய்த்
தானாடுஞ் செல்வமதன் றனைநாடு மிரதியெனும்
பானாடு மொழியார்க டிருவமுதைப் பங்கயத்தின்
மானாடும் வானாடும் வளநாடும் வளநாடு. (உ௫)

செங்கதலி மாப்பலாச் செழுங்கனியி னறவுடைந்து
சங்கநிரை தவழ்வயலிற் சார்ந்தசாலி விளைவளர்க்குங்
கொங்கையினல்லமுதருத்திக் குழவியையா யவளர்க்கு மதுபோ
லங்[...]விளை விக்கட்டோ ரறமென்னும் வினைவளர்ப்பார். ()

தோகைநிரை விரித்தாடத் தும்பிபிரா கம்பாடப்
பூகநிரை மேன்மேகம் பொருந்துவமேற் கட்டியெனா
மாகமிசை படர்சோலை வசந்தருது காலத்திற்
றேகமத னிரதியுடன் சேர்ந்தமணப் பந்தரொப்பாம். (உ௮)

சேல்காட்டுங் கருநெடுங்கண் செங்குமுதம் வாய்காட்டும்
பால்காட்டு மொண்டளப் பந்திதிரு நகைகாட்டுங்

நகை. பற்கள். கமலமுகை - தாமரையரும்பு. தனம் - கொங்கை. அரி - வண்டு. சத்து - சங்கு. குழை - குண்டலம். சித்து - சயம், வெற்றி.

26. தேன் - மது. நாடும் - விரும்பு. வரி - பண்பாடும் அளிகள் - வண்டுகள். சிலை (மன்மதன்கரும்பு) வில்லை. சிறுநாணாய் - சிறியகயிறாகி. தான்நாடும் - தான்விரும்பும். (தானென்றதுந் தனையென்றதும் இரதியை) பால்நாடு - பால்விரும்பும். பங்கயத்தின்மான் - தாமரைப்பூவிலிருக்கும் இலக்குமி. வானாடும் வளநாடு - வானுலகமும் விரும்புகின்ற வளமும். நாடும் - விரும்பப்படும். வளநாடு - வளமுள்ளநாடு. (ஆரியநாடு)

27. கறவு உடைந்து (தேங்கனியின்றும்) தேன் உடைபட்டு. நிரை - வரிசை. சாலி - நெற்பயிர். ஆய் - தாய்.

28. தோகை - மயில். பூகநிரை - கமுகமரத்தின் வரிசை. மாகம் - ஆகாயம். அடர் - நெருங்கிய. தேகமதன் - உருவமன் மதன்.

கால்காட்டுஞ் செங்கமலங் கரும்பிரச மொழிகாட்டு
மால்காட்டு மாதரைப்போல் வளங்காட்டு மாமருதம். (௨௯)

விடைக்கனைய திறன்மள்ளர் வென்சாலி கரும்புவயற்
கடைத்தமடை திறந்ததேனரித்துவரு வெண்முத்தை
யிடைத்துகில்கள் சரிந்தவிழ விருகைப லள்ளியள்ளிப்
புடைத்துவிளை யாடுவர் [illegible] பொற்றொடிமடவார்.

செய்யினீர் முதிர்ந்தபெருஞ் செய்யில்விழ மோரையினி[illegible]
கொக்குலவு தடவாளை வெருவிவின்மின் [illegible]
மங்குலடையியங்கு வான்மீனை வெருட்டியும்பர்
பங்கயப்பூந் தடமுழக்கிப் பாய்ந்துபழனத்திழியும். (௩௧)

ஆலையெந்தி ரஞ்சுழல்போ தலிரொலியு மடைக்குமடை
கால்கலிக்க தனில்வழிநீர் கடகமுடன் வதிரொலியு
நிலவிழி மள்ளியர்கள் குரவையொலி [illegible]
வேலையொலி யல்லாது வேறொலியென் றுரைப்பரிதால். ()

[illegible] வெண்மை. ஒண் - ஒளி. தரளப்பந்தி - முத்துக்களின் வரிசை. நகை - பற்கள். கால் - பாதம். மொழி - சொல். மால் - ஆசைப்பெருக்கம், மயக்கம். மா மருதம் - பெரியமருதநிலம். மூன்றுவரியிலும் ஆயிரால் என்னுஞ் சொல் வருவித்து முடிக்க.

30. விடை - இடபேற்றின். தனைய - அளவுள்ள. திறல் - வலிபொருந்திய. மள்ளர் - உழவர். வயற்கு - வயலிடத்து. தேன் அரித்துவரு - (அவ்வயலிற்பெருகியிருக்கும்) தேன் தள்ளிக்கொண்டுவரப்பட்ட. துகில் - சேலை. புடைத்து - கொழித்து. பொற்றொடி - பொன்வளையல்.

31. செய்யில் - வயலில். கொக்கு - வாசனை. தடவாளை - தடாகத்திலுள்ள வாளைமீன். வெருவி - பயந்து. மங்குல் - மேகம். வான்மீனை - நக்ஷத்திரங்களை. வெருட்டி - [illegible] உம்பர் - தேவருடைய. தடம் - மானதவாவி. உழக்கி - கலக்கி. (மீண்டு) பழனத்தில் - வயலில்.

32. ஆலை - கரும்பு. எந்திரம் - கரும்பாட்டுங்கருவி. சுழ

[illegible] கூடொது [illegible] துன்றருகப்
பாடெடுக்கும் பாலனங்கள் [illegible] மணமாலை
சூடெடுந் தோழியர் [illegible] யாடெடுக்கும்
பேடையன மனையர்க்கும் பிரியாத பெருவேலை. (௩௩)

வேறு.

சூத வனத்தினி லேகுயில் சூழந்
சீத நதிக்கரை சேரு மனங்கள்
மாதர் முடிக்க மலர்க்கள் விரும்பி
யோதி யினிற்குடி யாயுறும் வண்டே. (௩௪)

சித்திர வாகனம் மாதர் திரண்டு
நத்துறை வாவியி னாடக வாம்ப
லித்திரை யன்னவெ ழில்வத னங்க
ளந்தர சந்திர னுமென வின்றும். (௩௫)

சித்து கனித்திரள் பீறிய தேறல்
[illegible]த்தன வெற்புழ [illegible]
கந்த மலர்க்கொடி காவினி லாடும். (௩௬)

லேபோது - சந்தியாகாலத்தில். அதிர்க்கும் - எதிர்ச்சாயிருக்கும். கால் - வாய்க்கால். கலிக்கு - மதகு. குளத்திலிருக்க நீர்போ சற்றுக் கடையில் வைக்கப்படும் வழி. மள்ளியர் - உழத்தியர். வேலையொலி - சமுத்திரவோசை. (என்னுஞ் சொல்லெச்சம்) அல்லாது - அல்லாமல். உரைப்பரிது - சொல்லமுடியாது.

33. பகுத்து - பாகித்து. பேடை - பெட்டை. பெருவேலை - பெரியதொழில்.

34. சூதவனம் - மாஞ்சோலை. சீதநதி - குளிர்ந்தஆறு. கள் - தேன். ஓதி - கூந்தல்.

35. சித்திரம் - [illegible]. கந்து - [illegible]. ஆட - ஸ்நானஞ் செய்ய. நல் ஆம்பல் - நல்ல அல்லிப்பூ. இந்திரை - இலக்குமி. வதனம் - முகம். அந்தரம் - ஆகாயம். வின்றும் - விசியும்.

36. பீறிய - பிளந்த. கனித்திரள் - பழக்கூட்டம். தேற

செம்முக மந்தி பிணவொடு சேர்ந்து
கொய்மலர் மெத்தையி னன்பொடு கூடுந்
தம்மின மோடெரு மைத்திர டண்கார்
மைமலி சோலையின் மாநிழ லஞ்சும். (௩௭)

மூல மெடுத்த கிடங்குகண் முற்று
மாலுறு செம்மணி தியினை மானுஞ்
சோலையின் மந்திகள் சூழ விருத்தல்
காலு பனிக்குளிர் காய்தல் கடுக்கும். (௩௮)

மைக்குவ ளைக்கணின் மாதர் தடத்தின்
மொய்க்கு மலர்க்குழன் மேலுற மூழ்க
விக்குவி லுக்குடை யென்றறு வாரி
துய்க்கு முகிற்குல மென்று துலங்கும். (௩௯)

ஆகம சார மனைத்து மெடுத்துப்
பாகமு றுங்கிளி கேட்டதை முற்ற
நாகண வாய்க்கு நவிற்றுதல் செய்யும். (௪0)

ல் - தேன். வாளை - வாளைமீன். தாவ - பாய. கந்தம் - மணம். கா - சோலை.

37. மந்தி - குரங்கு. பிண - பெட்டை. மலர் - பூவாகிய. இனம் - சாதி. எருமைத்திரள் - எருமைக்கூட்டம். கார்மை - கரிய மேகம். மா - பெரிய.

38. மூலம் - கிழங்கு. மால் - பெருமை. செம்மணி - மாணிக்கம். மானும் - போலும். காலு - கக்குகின்ற. கடுக்கும் - போலும்.

39. கணின் - கண்களையுடைய. தடத்தின் - குளத்தில். மேல் உற - மேலேபொருந்த. இ - இந்த. குவிலுக்கு - பூவிற்கு. உடை - ஆடை. வாரி - சமுத்திரம். துய்க்கும் - உண்ணும். முகிற்குலம் - மேகக்கூட்டம். என்று - என்றுசொல்லப்பட்டு.

40. பாகம் - பக்குவம். ஆய் - ஆக. (எச்சத்திரிபு) மோகம் - ஆசை. முற்ற - முடிய. நாகணவாய் - சாரிகைப்பறவை.

மஞ்செழுத்தே, சிறந்த தாரு மென்றென்றுஞ் செப்புந் தெய்வ நான்மறையே. (௨௩)

முருகு கமழும் பசுந்தேறன் மூழகவின் டொழுகு நறுங்கொன்றை, யரவு புனையும் புரிசடிலத் தண்ண லுருவா மஞ்செழுத்தின், வருணா நான்குந் தோற்றினவான் மக்கட் கதியின் வந்துதித்தும், பரவுந் தகைய வஞ்செழுத்தின் பான்மை யறியார் விலங்காமால். (௨௪)

எண்ணின் மறையின் றெளிவாய வெழுத்தஞ் சறியா ரிருங்கடல்சூழ் மண்ணி னடக்குஞ் சவமாகு மவனைக் காணின் மறையோரை, விண்ணி னிருள்சீத் தெழுங்கதிரை வெய்ய கனலி தனைப்பசுவைக், கண்ணிற் காண வேண்டுமிவை காணுன் பதித னவானே. (௨௫)

அறத்தின் வழியே யனல்வேள்வி யனைத்து மாற்றி யொருநூறு, பிறப்பு மேலாம் வேதியனாய்ப் பிறந்தார்க் கன்றிப் பெறலாகா, நறைப்பூங் கடுக்கை மாலைபுனை நம்ப னடித்தா மரைக்கன்புஞ், சிறப்பி னுபர்ந்த வஞ்செழுத்துந் தெரியக் கேட்குஞ் சிந்தையுமே. (௨௬)

புலைபனெனினுஞ்செந்நாயின் புலால்வாய்மடுப்போனெனினு
மலர்தார் வேணி யண்ணலெழுத் தஞ்சு மறிந்தான் முனிவனு
மலர்பூங்கமலத்தொடைபுனையுமறையோனெனினுமறியாதா
னுலகிற்புலைபனெமெனவேயுரைக்குங்கடவுணான்மறையே.

காசி பிரயா கைகாளத் திசிஞ்சி நைமி சாரணிய
மாசின் மதிதோய் முதுகுன்றஞ் சித்தாச் சரிய மறைக்காடு
வீசு தென்ற றவழ்மலையங் கும்ப கோணம் வேறுவன
மூசி யளிக ளொருகோடி மொய்க்குங் கடம்ப வனந்தில்லை.

என்னுந் தலந்தி ளைத்தெழுத்தை யிரைந் தாண்டு நவின்றபலன், புன்னை வனத்தி னொருஞான்று பொருந்திப் புகலிற் பெறலாமாற். பன்னும் பழநான் மறையுவற்கும்

டகரற் பாற்றே வுளமுருகி, யன்ன வனத்தி லெஞ்ஞான்று
மமர்ந்து நவில்வோ ருறவேரே. (௨௯)

வழுத்துந் தம்மை யித்தலத்தின் மறைநூற் றுறை
போங் குரவனுமை, யெழுத்தஞ் சன்பாற் கேட்டறிந்தோ
ரியாண்டுச் சென்று துஞ்சிடினுங், குழைக்குங் கடுக்கைப்
பொலந்தாரும் குளிர்வெண் டிங்கட் பசுங்கொழுந்துஞ்,
சுழிக்கும் புனற்செஞ் சடைமௌலித் தொல்லோன் கயிலை
யடைவாரே. (௩0)

மஞ்சு தவழு நறும்புன்னை வனஞ்சேர் ந்தத் தலத்தி
னெவர், துஞ்சும் பொழுது மழவிடைமேற் றவர்வா யுமையி
னொடுந்தோன்றி, நஞ்சு பொதிந்த மணிமிடற்று நம்ப னவர்
தஞ் செவியிலெழுத், தஞ்சும் புகல்வ னுங்கவர்ப் றறைபற்
பாற்றோ வடல்வேலோய். (௩௧)

அலர்பூஞ் சினைய புன்னைவன மடைந்து மென்ன மனங்
குழைந்து, புள்ளி றெழுந்தோ ரடியிடினும் புரிந்த வினைவல்
லிருளகல, விலகு பசும்பொன் கொழித்துமணி பெறிந்து
முழங்கு திரைக்கங்கை, மலிபூம் புனல்சூழ் வடகாசி னவரும்
பெரும்பே றடைவாரே. (௩௨)

பின்னை மழலை யளிபரந்து மிதிப்பக் கிளர்ந்து பிறங்கின
ரின், கள்ளு வழியு நறும்புன்னைக் கானு சூழ்ந்த வித்தலத்தி,
னுள்ளங் குழைந்தோர் பிடியேனும் வறியார்க் குதவி னொளி
வயிரந், தெள்ளு நறவத் திசைதிசைபாய் செழும்பொற் கயிலை
சென்றடைவார். (௩௩)

என்ன மறையோ னியம்புதலு மெறிநீர்த் தரங்கக்
கருங்கடற்பார், மன்னன் வணங்கி யினியக்க மணியின் விறு
விரித்தெனக்குப், பன்ன வேண்டு மெனப்பகரப் பவளச்
செவ்வாய்ப் படர்சிறைப, வன்ன முயர்த்த மறைக்கிழவ னவனை
யோன் கூறத் தொடங்கினனால். (௩௪)

முல்லை மானினங் கன்றொடு சாமையின் முதிர்கதிர் கவி
ன்மேய்ந்து, நல்ல மாமரு தத்தினிற் சோலையி னறுந்தூல்
விளையாடு,மொல்லு நீர்க்கடக் குகளுஞ்செங் கால்கடம் பற
ழொடு நதியூடு,வல்லை யேகிக்க ளியானிய னிரைமரு
வியெ விளையாடும். (௪௮)

புலவு மீன்கமழ் புன்னையி னிழலிற் புகுந்தண்டர் சிறு
பால, ருலவி நின்றசா தாரிபா டுவர்கடே னுறுகொன்றை
நறுந்தேழு, லைக டற்றலை யமர்ந்திடு புதல்வர்க ளுமுழுருக் தால
ன்ன, விலகு செவ்வழி யின்னிசை கண்டமொத் திசையப
பாடுதல்செய்வார். (௪௯)

கள் - (நெய்தநிலத்துக்) காக்கைகள். கல்வரவு - சபங்கலை. குரு
ப்புடன் - ஆராய்ச்சியோடும். எடுத்தோதும் - எடுத்துக்கூறும்,
இதைச் சருணமென்பர். கடி - வாசனை. புன்னை - (நெய்தநிலத்
தய) புன்னைமரத்தின். கார் - கரிய. இருங்கோட்டினில் - பெ
ரிய கிளையில். மயிலினம் - (குறிஞ்சிநிலத்து) மயிற்கூட்டங்கள்.
தொடி - வளையல். அளத்தியர் - நெய்தநிலப்பெண்கள். சாய
லை - அழகோடு. பயின்று - பழகி.

48. முல்லை - முல்லைநிலம். மருதம் - மருதநிலம். ... மாவி
னல்ல. ஒல்லும் - பொருந்து. தடத்து - (மருதநிலத்து) வாவி
யில். உகளும் - துள்ளும். பறழ் - குட்டி. வல்லை - விரைவில்.
ஏகி - சென்று. கானயாறு - (முல்லைநிலத்துக்) காட்டாறு.
இன் - இனிய. நல் - நல்ல.

49. புலவு - புலால்நாற்றம். புன்னை - (நெய்தநிலத்துப்)
புன்னைமரம். அண்டர்சிறுபாலர் - (முல்லைநிலத்து) இடையர்சிறு
பிள்ளைகள். குலவி - விளங்கி. சாதாரி - ஓர்இராகம். கொன்
றை - (முல்லைநிலத்துக்) கொன்றைமரம். கடற்றலை - (நெய்தல்
நிலத்துச்) சமுத்திரத்தினிடத்தில். புதல்வர் - (பரவர்) பிள்ளைகள்.
உருத்தாலன்ன - சொரிந்தாற்போல. இலகு - விளங்குகின்ற.
செவ்வழி - ஓர்இராகம். இன்னிசை - இனியபாட்டும். கண்டம் -
மிடறும். ஒத்து இசைய - சமமாகப்பொருந்த. (மருதநிலத்து)
மருத்தும்.

விரவு செங்கெலின் முத்தமுங் கன்னலின் விளையுமுத்
தமுமள்ளிப்,பரவர் தங்குலப் பாவையர் பலாநிழற் புரிவர்சிற்
றில்கள்பண்பாய்,நாலை வாயிலை யுந்திய நந்துக ளல்குமுத்
தமதள்ளி,மரக தத்தவிர்ப் புன்னைநீ ழலிற்சிற்றில் வகுப்பர்
மள் ளியர்மாதே. (௫௰)

[illegible]ருவ ராவகை மெய்யடியவர்க்கருள் கருணையங்கடல்புற்றின்
மருவ ராய்ரு வரும்வழி படுதற்கு மாலுமீ சனுமான
விருவ ராகமு மேகமாய்ச் சராசர மியாவையுந் தந்தென்று
மொருவரானவராரியசாம் டெழி னுரைப்ப,தற்கெளிதாமோ.

* திருநாட்டுச் சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள்- அ௬.

மூன்றாவது:

* திருநகரச்சருக்கம்.

பணியிணுக் கழகு புரிமதிச் சடையார் பரவிய பத்தர்தம்
[illegible]றவிப், [illegible]ணியிணுக் கழகாஞ் சுழைநா யகர்வாழ் பெருமை
யாற் பெருமி[illegible] [illegible]ணிகழக் கழகாம் [illegible]பிரமே போல
வள்ர்நிலத் துள்ளமா நகரி, னணியிணுக் கெழில மணிசெய்சி
ராசை புணிக்கர்ச் சிறப்பினை யறைவாம். (௧)

---

50. விரவு - கலக்கின்ற. கன்னல் - கரும்பு. பரவர் - நெ
ய்தல்நில மாக்கள். பலாநிழல் - (மருதநிலத்துப்) பலாமரத்து
நிழலில். சிற்றில் - சிறுவீடு. நாலைவாய்-(நெய்தல்நிலத்துக்) கடலினி
டத்து. உந்திய - செலுத்தப்பட்ட. நந்துகள் - சங்குகள். மரக
தம் - மரகதரத்னம் போலும். மள்ளியர் - மருதநிலப்பெண்கள்.

51. கரு - கருப்பத்தில். மருவு - பொருந்தி. அரா - பாம்
புகளாகிய. இருவர் - சங்கன் பதுமன் என்பவர். ஆகமும் - திரு
மேனிகளும். ஏகமாய் - ஒன்றாக. (ஆய் - ஆகவென்று மெச்சத்
திரிபு) மாலுமீசனுமான இருவர் ஒருவராக என்கூட்டுக.

1. பணி - ஆபரணம். புரி - செய்கின்ற. சுழைநாயகர் - சங்
கரேசர். நிலம் - பூமி. அணி - அழகு. சீர் - சீர்த்தி. சிராசை -

அன்னவா களனுங் கருடவா கனனு மணிமுடி யடியறி
யாத, வன்னவார் சங்கக் குழையினர் சுழை நாயகர் மருவிய
வலந்தாற், பொன்னவா நகரும் பூவினன் னகரும் போற்றுசி
ராசைப்பொன் னகர்ச்சீ, ரென்னவா வாலே யியம்பலா
மென்ன வென்னுதலேழைமைத் திறமே. (உ)

இரவிதன் கிரண மற்பமுஞ் செல்லா திருணிறை நிழற்
றிட விண்ணிற், பரவிய தருவின் மேற்றரு வாகிப் பணிகனி
ண் டரும்பலர் மதுக்காய், விரவிய கனிகள் மூவிரு ருதுவு
மிக்கவாய் வழங்கிமேற் புரிசை, மருவிய வகழிப் புறத்தி
னின் வளைந்து வளர்ந்தது வளர்தரு சோலை. (௩)

துணைகளும் பேடு மாகவண் டினங்கள் சூழ்ந்துபூந் துணி
[illegible] வருந்தி, யிணர்களிற் குடைந்து தாதுகளுயிர்க்கு மெழி
ல்மரத் தென்றுசிறை யிருந்து, மணமுடித் திளைத்துண் மரு
[illegible] [illegible]தி வாவுறு தெவ்வயி னிளைத்துப், பணைகளிற் கடி
வன் பாய்ந்திடு சோலைப் பரப்பினைப் பகரலாம் படித்தோ. ()

சிராசையென்னும் பெயரினையுடைய. அணி - கன்னம். நகர் - (சங்
கரநாராயணர் கோயிலென்னும்) தலம்.

2. அணிமுடி - அழகியதலை. அடி - திருவடி. வன்னம் -
நிறம். வார் - நீண்ட. வலம் - வலிமை. பொன்னவா நகர் -
பொன்னுடையவாகிய தேவலோகமும். பூவினன் - பிரமன்.
பொன் - அழகு. அவா - ஆசை. ஏழைமைத்திறம் - அறியாமைத்
தன்மை.

3. இரவி - சூரியன். அற்பம் - சிறிது. நிறை - நிறைந்து.
நிழற்ற - நிழலைச்செய்தற்கு. பரவிய - விரிந்த. தரு - கற்பகம்.
மேல் தரு - உயர்ந்த மரங்கள். பணைகள் - கிளைகள். விரவிய -
கலந்த. ருது - இருது, பருவகாலங்களிலும். வழங்கி - கொடு
த்து. மேல்புரிசை - உயர்ந்தமதில். அகழி - அகழ். புறம் -
பக்கம்.

4. துணைகளும் - சகாயமாகிய ஆண்களும். பேடும் - பெ
ண்களும். மது - தேன். அருந்தி - உண்டு. இணர் - பூங்கொ
த்துகளும். [illegible] குடைந்து - கிண்டி. தாது - மகரந்தம். உயிர்க்கும் - சொ
ரிந்து.

மெய்ம்மதி தரித்தார் முதுகரி யுரித்தார் மூவுல கத்தி
ரீர்ச் செல்வா, [illegible] பயனருள் கூறை யிறை
திரு நகரெயிற் புறம்போ, லிம்மையே காப்பா யெனக்கி
டந் தாழ்ந் திசைவிலா வளர்க்குண மகற்றிச், செம்மையே
[illegible] திரைக் கடல்சூழ்ந் தாலெனத் திகழ்ந்ததேபோகழி. (௫)

வானர வலவிற் றாழ்தா யாழ்ந்த வாமுழு மற்றதன் விரிவ,
[illegible] வகைத்தா யிலையடா மையிறு விகர்பரம் பொருளாக
[illegible] கோளமுங் கடந்த காப்பினுச் சிறின்மேற் குலவிய
கொண்டல்கள் படிதக, [illegible] வகழ்நீ ருணவரு கயல்கள்
நோங்கர்வக் கமர்தலே நாடும். (௬)

[illegible] ஒருசிறை - ஒருபக்கம். மணமுடித்து - விவாகஞ்செய்து
[illegible] - குரங்கு. வாவுறாது - தாவமாட்டாது. [illegible]
[illegible] பயனகளில் - மரக்கிளைகளில். கடுவன் - ஆண்குரங்கு.
[illegible] - தன்மையதா.

5. மெய் - [illegible] - சந்திரன். முதுகரி - பெரிய
[illegible] இம்மை - இப்பிறப்பு. இருமைப்பயன் - இம்மை, மறு
[illegible] பிரயோசனம். அருள் - கொடுக்கின்ற. கூறை [illegible]
சங்கரநாராயணர். எயில் - மதில். புறம் - பக்கத்தில். அரற்
[illegible] - ஒலமிட்டால். இசைவு - பொருத்தம். செம்மை - நன்
மை. சூழ்ந்தாலென - சூழ்ந்தாற்போல. திகழ்ந்த - விளங்கியது.
(திகழ்ந்தது என்பதில் இறுதிகெட்டது)

6. வான்அரவுலகில் - ஒளி பொருந்திய நாகருலகத்திலும்.
ஆழ்ந்த - ஆழ்ந்திய, தாழ்ந்த. விரிவு - விலாசம், அகலம். இலேப
[illegible] - அளவுபடாமை. அகழ் - அகழி. பரம்பொருள் - பிரம
ப்பொருளை. நிகர் - சமானம், (ஆம்) அண்டகோளம் - (மேல்)
அண்டத்தின் வட்டம். கடந்த - தாண்டிய. காப்பின் - காவ
லாகிய மதிலின். குலவிய - விளங்கிய. கொண்டல்கள் - மேகங்
கள். படிதல் - தங்குதல். நாளும் - தினந்தோறும். கயல்கள் -
மீன்கள். நோங்கர் - (அகழியின்) பக்கத்தில். [illegible]
[illegible]. நாடும் - ஒக்கும்.

இடங்கருஞ் சுறவும் வாளையுங் க[illegible] ளிருங்கரு கம
டமு நெருங்கித், தொடங்குபோர் புரி[illegible] துரைசை வலத்தின்
[illegible] டொடர்ந்தாலின் மூடன், மடங்கொண்மெய் யறிவு
நீங்கிய காலத் தெய்திடு மாயையை நிகர்க்கும், இடங்கரின்
பெருமை புறக்கடற் பெருமைக் கெண்மடங் காவதே கிளக்
கின். (௭)

அல்லிவெண் கமலஞ் செங்கம லங்க ளாங்பல்க ளலரக
[illegible], புல்லிய சிறைவண் டினவெ லாங் கூடிப் புதுநற
வுண்டுபண் புகறல், வல்லியா ருடைச்சங் கரர்திருப் புகழை
வண்டிருக் கொண்டிடா ளவர்கள், சொல்லிசைப் பாட்டான்
மகிழ்புறத் தாற்றுத் தரிக்கல்போற் சொல்லலாந்தகைத்தே.

அறமுதல் வளர்க்கு மம்மைகோ மதியங் குறைதலா
[illegible] வரைநாற், புறமுகங் களினு நான்குருக் கொண்
டு போந்துநின் றதெனப் பொருந்து, முறைபிர மனுநா
ரணனுமா டரிய வொருமுத லும்பர்வா னீவர்கள், ளிறைமு
னிக் கணங்கள் பாடிய சங்க ரேசுரர் நீணகரிஞ்சி. (௮)

---

7. இடங்கர் - முதலை. சுறு - ஓர்மீன். வாளை - ஓர்மீன்.
கயல் - கெண்டைமீன். கமடம் - ஆமை. போர்புரிய - சண்டை
செய்ய. நீக்கு - விலகுகின்ற. சைவலத்தின் தொத்துகள் - பாசி
க்கொத்துக்கள். பின் - (போர்நீங்கிய) பின்னர் (வந்து) மூடல் -
மறைத்தல். மடம் - அறியாமையை. கொல் - கெடுக்கின்ற.
இடங்கர் - அகழி. புறக்கடல் - பெரும்புறக்கடல்; சக்கரவாளகிரி
த்தையும் அப்பாற் சூழ்ந்துள்ள சமுத்திரம். எண்மடங்கு - எட்டு
ப்பங்கு (அதிகப்பெருமை) ஆயது - உண்டாகப்பட்டது. கிளக்
கின் - சொல்லுங்கால்.

8. அல்லி - அகவிதழ்களையுடைய. அலர் - மலர்கின்ற.
புல்லிய - புணர்ந்த. நறு - தேன். பண்புகறல் - இசைபாடுதல்.
[illegible] - வல்லிக்கொடிபோலுற. தகைத்து - தகுதியையுடையது.

9. அறமுதல் - தருமமுதலியவற்றை. அவள்தரும் - அவ
ளைப்பெற்ற. வரை - இமயமலை. முகங்கள் - இடங்கள். உரு -

வான்முடி யளிக்குந் தன்மையாற் றிருமான் மலரடி
கிளர்க்கிடும் வானோ மேவிமதி மேக முடியுறு தலினும் விரிச
டை விமலனைப் பொருவுங், கான்முகந் தானுஞ் சேடன்
மா முடிமேற் கனமுற வடித்தலங் கதலி, நூனயந் தெரிந்த (௧௦)
சிற்பரும் பார்த்து நவலுதற் கரியதஞ் சொச்சி.

நால்வகைச் சேனை பொருந்தலாற் பொறிக ளனைவர்
மியானைரத் திருந்து, நால்வழி நடத்துந் தன்மையா னன்
வர் மருவலா னேக்கு வார்க் கினிமைப், பாலுறப் புகழும்
பான்மையே யுறலாற் பாய்திரைப் பரவைசூழ் கிடந்த, தால
ரோர் புரக்கு மரசருங் கிணையாச் சாற்றலாக் கடமதிற் சிறப்
பே. (௧௧)

வடிவம். கொண்டுபோந்து - கொண்டுவந்து. உறை - உயர்ச்சி.
ருமுதல் - ஒப்பற்ற முதற்பொருளாகிய. நல் கிறை - நன்மைநிறை
ந்த. நீள் நகர் - நீண்டவராசையின். இஞ்சி - மதில். முதற்பொ
ருளாகிய சங்கரேசரெனக்கூட்டுக.

10. வான்முடி - ஆகாயத்துச்சி. திருமால் - விஷ்ணு. மதி -
சந்திரன். மேகம், முடி உறுதலினால் - தலையிலே பொருந்து
தலால். பொருவும் - ஒக்கும். (சிவபிரான் முடியில் நான்கு மேகங்
களிருக்கின்றன? அதனைத் திருவிளையாடல் எல்லாம்வல்ல சித்தரா
னபடலம் முதலாவது செய்யுளிற் காண்க.) கால் - காற்று. முகந்து -
வாரி. கனம் - பாரம். அடித்தலம் - அடிப்பாகம். கதலி - பற்
றி. நூல் நயம் - சாத்திரநன்மை. சிற்பர் - கம்மியர்; கம்மாளர்.
நவலுதற்கு - சொல்லுதற்கு. அரியது - அருமையுடையது. சொ
ச்சி - மதில்.

11. நால்வகைச்சேனைபொருந்தலால் - ரதகசதுரகபாதாதிகள்
(சூழப்) பொருந்தியிருத்தலால். பொறிகள் - யந்திரங்கள். யானை
ரத்திருந்து - தச்சர் (சொல்லிய) வழியிலிருந்து. (நன்மையாலே
திருந்துகின்ற.) நால்வழிநடத்தும் - சிற்பசாஸ்திரப்படி செய்யும்.
ஒழுகும் (தருமசாத்திரப்படி (நீதி) செலுத்தும்) நல் நீர் [illegible] அகழி
யை (நல்லகுணம்). நீர் - அகழியென்றது ஆகுபெயர். பால் உற -

நாற்றிசைப் புரிசை வெளியி னிறுத்த நன்னிலை வாயி
ல்களான்கின், றோற்றம் உரைப்பிற் றொல்விதி முகமோ சரி
யையே முதலநாற் றுறையோ, வேற்றமெய் யடியர்க் குதவு
சாலோக முதலநாற் பதங்கொலோ வெம்மாற், சாற்றவுந் தரு
மோ வவற்றின்மேற் சிகரந் தமனிய வுலகின்மேற் றயங்கும்.

மூன்றர ணட்டார் முச்சுடர் விழியார் முப்பகை யறுத்
தமோ னியர்கள், போன்றவர் யார்க்கும் பொருந்துற வபிக்
யம் புரிந்தருள் புண்ணிய மூர்த்தி, மாமறனி நோக்கி யாவு
டை வல்லி மணாளர்க்கு மக சிவ புரமத், தோன்றுசீ ராசை
சூழ்ந்தெழு சோலை யகழிதொன் மதினிலை யினைவயே. (௧௩)

வேறு.

புன்னை யின்னிழற் பூங்கொடி யாவுடை
யன்னை பாகத் தமர்சங்க ரேசரர்
மன்னி வாழ வளர்ந்தசீ ராசையா
நன்ன கர்த்திரு வீதி நவிலுவாம். (௧௪)

மூவர் பாடன் முழக்கமு மொய்ம்மலர்ப்
பாவை யன்னவர் பாடலு மாடலுந்

வெண்ணிறம்பொருந்த. (பகுப்பு உற) பரவை - சமுத்திரம். தா
லம் - பூமி. சிறப்பு - சிறப்புடைய. மதில் - மதிலை.

12. புரிசைவெளியில் - மதில்கள் நடு இடத்தில். தோற்றம் -
காட்சி. தொல்விதி - பெரிய பிரமதேவர். துறை - வழி. ஏற்
றம் - உயர்வுடைய. பதம் - பதவி. தருமோ - கூடுமோ. அவற்
றின் - அவ்வாயில்கள் நான்கின். சிகரி - கோபுரங்கள். தமனிய
வுலகு - தேவலோகம். தயங்கும் - விளங்கும்.

13. அரண் - மதில். அட்டார் - கொன்றவராகிய முச்சு
டர் - சோமசூரியாக்கினி. விழியார் - நேத்திரங்களையுடையவர்.
முப்பகை - காமம், வெகுளி, மயக்கமாகிய பகை. பொருந்தும் -
[illegible] மூன்று ஐக்கியம் - குருலிங்கசங்கமமாகிய மூன்றிலும் லயம்.

14. நிழல் - நிழலில். பூங்கொடி - பூங்கொடிபோலும். மன்
னி - நிலைபெற்று. சீர் - சீர்த்தி. வீதி - தெருக்களின் சிறப்பை.

தேவ தேவன் விழாவணிச் செல்வமு
மோவி லாதென் றுமோங்கு நவ் வீதியே. (௧௫)

செய்பொன் மாளிகை செம்மணி மாளிகை
பம்பு சந்திர காந்தப்பன் மாளிகை
யம்ப ரத்தின ராள்மணி மாளிகை
யிம்ப ருற்றது போல விளங்குமே. (௧௬)

மாட மீது நிறுத்து மணிக்கொடி
யாட கப்புவிச் சென்றயி ராவதத்
தோடை மாநுத லொண்சிந் தூரத்தின்மேற்
சாடி யந்தத் திலகத்தைத் தள்ளுமே. (௧௭)

நீல மாளிகை மேனிலை நிற்பவர்
சால நீல நிறம்பெறு தன்மைதற்
கால மேகத்தைக் கண்டு களித்திடும்
கோல மஞ்ஞையின் கூட்டத்தை யொக்குமே. (௧௮)

பத்தொ டாறு கலைப்பனித் திங்களை
யொத்த மாமுகத் தோவிய மன்னவர்
முத்து மாளிகை மேவல்வெண் முண்டக
மெத்தை மேவுறு வெண்டிரு மானுமே. (௧௯)

---

15. மூவர்பாடல் - தேவாரம். மொய் - நெருங்கிய. மலர்ப்பாவை - இலக்குமி. விழா - திருவிழா. ஓவிலாது - நீங்காமல்

16. மாளிகை - மாடம். பம்பு - நெருக்கு. அம்பரத்தினர் - விண்ணுலகத்தவர். ஆள் - ஆளுகின்ற. இம்பர் - இவ்விடத்தில்.

17. மணி - அழகிய. ஆடகப்புவி - பொன்னுலகத்தில். அயிராவதத்து - வெள்ளையானையின். ஓடை - பட்டமணிந்த. மா - பெரிய. நுதல் - நெற்றி. சாடி - மோதி. திலகம் - பொட்டு. தள்ளும் - அழிக்கும்.

18. மேல் நிலை - மேலிடத்தில். சால - மிக. தற்காலம் - பருவகாலம், கார்காலம். கோலம் - அழகு.

19. பனி - குளிர்ச்சி. ஓவியம் - சித்திரம். முண்டகம் - தாமரை. வெண்டிரு - சரசுவதி. மானும் - போலும்.

பதும ராகத் தரங்கினிற் பாவையர்
சதிமு றைப்படி யாடுத ணண்மதுப்
பொதிக டற்குட் பொடித்த துவர்க்கொடி
யதிருந் தென்றலி லாடுதல் மானுமே. (௨௰)

பொற்றொ டிக்கரப் பூவைய ராடவர்
துற்றி வெம்முலை தோளொடு தோய்சலா
லற்ற மாமணி யாரமுந் தார்களு
முற்று குப்பையவ் வீதி முழுக்கவே. (௨௧)

தோர ணங்களுந் தாமலர் மாலையும்
பூர ணக்கரு பூம்புனற் கும்பமுஞ்
சீர ணிக்கு செறிநிலைத் தேர்களு
மார டங்கவவ் வீதியு முண்டரோ. (௨௨)

தென்னை வாழை கமுகு செழும்பலா
மன்னு வீதி மருங்கில் வளர்ந்துமேற்
பொன்னு லோகத்திற் புக்குத் தருக்குலந்
தன்னொ டேயிகல் செய்து தருக்குமே. (௨௩)

---

20. அரங்கு - நடனசாலை. சதி - தாளவொற்று. தண்மது - குளிர்ந்ததேன். பொதி - பொதிந்த. பொடித்த - உண்டாகிய. துவர் - பவளம். அதிரும் - ஒலிக்கும்.

21. பொற்றொடி - பொன்வளையல். துற்றி - நெருங்கி. உரோசல் - உரோசுதல். அற்ற - அறுந்துவிழுந்த. ஆரம் - மாலை. தார் - (பூ) மாலை. முற்றகுப்பை - நிறைந்தகுப்பை.

22. ஆ - பரிசுத்தம். பூரணம் - நிறைவு. கும்பம் - குடம். அணிக்கு - அழகு. செறி - நெருங்கிய. அடங்க - முழுவதும்.

23. மன்னும் - பொருந்தும். மருங்கில் - பக்கத்தில். புக்கு - புகுந்து. தருக்குலம் - கற்பகவிருக்ஷம். இகல் - போர். தருக்கும் - செருக்கொள்ளும்.

வேறு.

அதிர்முகி றவழு மாடத் தமைத்தசா ளரமுன் னின்று
முதிரிள முலைபார் செவ்வி முகத்தினை நோக்குந் தோறுங்
கதிர்கலை குறைவு றுமற் களங்கமீத் தழுத லூறும்
புதுமதி கோடி கோடி பொலிதல்போற் றோன்று மன்றே. (௨௪)

பொன்னினு லமைந்த மேடை யின்புக வதன்மேற் புக்குத்
துன்னிய தோகை யன்னார்க் கண்டுசூழ்ந் தருகி னுற்ற
மின்னொளி யிடைக்கே யஞ்சும் வெண்பிறை நுதற்கே யஞ்சு
மன்னிய முகில்க ளெல்லா மலர்க்குழற் கஞ்சு மாதோ. (௨௫)

கொம்மைவெம் முலைக ளாடப் பந்துகொண் டாடு வாரு
மம்மனை கழங்கு கைக்கொண் டாடல்கள் பயில்கின் றாருந்
தம்மகா விருப்பத் தோடுங் கொழுநரைத் தழுவிக் கூடி
யிம்மையி லித்த போக மிதுவென மகிழ்கின் றாரும். (௨௬)

கலவியை வளர்ப்ப தற்குக் காரண மின்றி யூடித்
தலைவர்தம் மனத்து ளாசை வளர்த்துத்தந் தாளில் வீழ்ந்து
பலமுறை வணக்கஞ் செய்து பரிவுட னவர்தம் மார்பின்
முலைமுக டழுந்தப் புல்லி முயங்குதல் புரிகின் றாரும். (௨௭)

---

24. அதிர்முகில் - முழங்குகின்றமேகம். சாளரம் - சன்னல். செவ்வி - அழகிய. கதிர் - கிரணம். பொலிதல் - விளங்குதல்.

25. புக்கு - புகுந்து. துன்னிய - நெருங்கிய. அருகின் - பக்கத்தில். அஞ்சும் - பயப்படும். நுதல் - நெற்றி. மன்னிய - பொருந்திய. குழல் - கூந்தல்.

26. கொம்மை - வட்டம். அம்மனை - அம்மானை. கழங்கு - கழற்சிக்காய். பயில்கின்றார் - பழகுகின்றார். கொழுநர் - கணவர். இம்மை - இப்பிறப்பு.

27. ஊடி - ஊடல்செய்து. தலைவர் - [illegible] பரிவு - அன்பு. முகடு - உச்சி. புல்லி - தழுவி. முயங்குதல் - கலத்தல்.

கிள்ளைகட் கமிம்பா லூட்டிக் கிளர்மொழி கேட்கின் றாரும்
வெள்ளன மயில்கள் பூவை விருப்பொடு வளர்க்கின் றாருங்
கள்ளமர் கரிய கூந்தல் விறலியர் கனிந்து கூறுந்
தெள்ளமு தனைய பாடல் செவிமடுத் தணர்கின் றாரும். (௨௮)

மணிகளாற் செய்த பாவை யிணையடி யணக்கோ லஞ்செய்
தணிபெற வருகில் வைத்து வருணவகை யாற்று வாரும்
பணிகளான் முலைபான் வல்லி யிடைதனிர் பான்மை நோக்கித்
தணிவிறங் கலன்க முற்றித் தாதியர்க் கணிகின் றாரும். (௨௯)

கோட்டுமா மலரும் வாசக் குளிர்தட மலரும் வல்லிக்
கோட்டுமா மலரும் பூவிற் றோன்றிய மலருங் கொய்து
வேட்டுவேள் கொழுநர் நல்க விரைகமழ் குழலிற் சூட்டி
யீட்டுபூண் முலையிற் றொய்யி லெழுதிப்பார்த் திறுமாப் பாரும். (௩௦)

விசும்பெனக் கரத்தி லேட்ட வண்டுகை ளாட விம்மித்
தசொடு தொடர்ந்த கொங்கைத் தாரணியின் மேலுந்தியாடப்
பாசிழை மணியில் லாட மரகதப் பதுமை போல
வூசன்மீ தேறி புள்ளத் துவகையோ டாடு வாரும். (௩௧)

---

28. கிள்ளை - கிளி. கிளர் - விளங்குகின்ற. பூவை - நாகணவாய்ப்புள். கள்அமர் - தேன்தங்கிய. விறலியர் - பாடும்பெண்கள். செவிமடுத்து - கேட்டு.

29. மணி - இரத்தம். மணக்கோலம் - கலியாணக்கோலம். அணி - அழகு. அருகு - பக்கம். பணி - ஆபரணம். வல்லி - வல்லிக்கொடிபோலும். தணிவு - தாழ்வு. கலன் - ஆபரணம். தாதியர் - பாங்கியர்.

30. கோட்டு - மாக்கிளைகளிலுள்ள. தடம் - வாவி. வல்லி - கொடியிலுள்ள. தோட்டு - இதழ்களையுடைய. பூவில் - நிலத்தில். கொய்து - பறித்து. வேள்தனை - மன்மதனையொத்த. கொழுநர் - கணவர். விரை - (இபற்கை) வாசனை. பூண் - ஆபரணங்களை. ஈட்டு - தொகுத்த. தொய்யில் - சந்தனக்கோலம். இறுமாப்பார் - கருவங்கொள்வார்.

31. ஊசல் - ஊஞ்சல். விம்மி - பருத்து. அசை - உத்தரீ-

மாரனும் விரும்பு கின்ற வனப்புறு புருட ரெல்லா
மோர்தினங் களுந்தப் பாம லுவகைகொல் விருந்தோ டுண்டு
பேரகே சரிபோற் கூடி மென்மலர் மாலை சூடி
யேரெமென் களபம் பூசி யின்புறக் களிக்கின் றாரும். (௩௨)

சிவபுரா ணங்கள் கேட்டுச் சிந்தையுண் மகிழ்கின் றாருந்
தவமுறு பெரியோர்க் கண்டு சரணிணை பணிகின் றாரு
மவநெறி புலன்செல் பாம லத்துவி தக்க ளாய்ந்து
பவமறு ஞான முத்தி பரம்பொரு ளுணர்கின் றாரும். (௩௩)

கதிருத யத்துக் கைந்து கன்னலி னெழுந்து நன்னீர்
நதியிடைப் படிந்து பூதி கண்டிகை புனைந்து நாவிற்
றுதிதரு மெழுத்தஞ் சோதிப் புன்னையி னீழற் சோதி
புதுமலர்ப் பாதம் போற்றித் தோத்திரம் புகல்கின் றாரும்.

இத்தகை மடவார் மாந்த ரெல்லியின் கடிகை மூன்று
பத்தையு மிங்ஙன் போக்கிப் பரிதிபோய் மறைந்த பின்னர்ச்
சித்தைநல் மொழியா ரோடு தம்மல ரமளி யெய்தி
முத்தனி தன்னைக் கொண்டு முயங்குதல் புரிகின் றாரும். ()

---

௩௧. தொடர்ந்த - தொடர்ந்தெழுந்த. துணை - இரண்டு. மே
லுந்தி - மேலெழுந்தி. பாசு - பசிய. இழையணி - இழையாகிய ஆப
ரணத்தின். வில் - சோதி. ஆட - அசைய. ஆடுவோர் - விளையா
டுவோர்.

32 வனப்பு - அழகு. தினம் - நாள். தப்பாமல் - தவறா
மல். உவகை - மகிழ்ச்சி. வீரகேசரி - வீரமுள்ள சிங்கம். களப
ம் - குளிர்ச்சி.

33. சரண் - பாதம். இணை - இரண்டு. அவநெறி - பாவ
வழியில். புலன் - இந்திரியங்கள். அத்துவிதம் - இரண்டற்றவொ
ன்று, சிவமும் ஆன்மாவுங் கூடிநிற்கு நிலை. பவம் - சனனம்.
பரம்பொருள் - உண்மைப் பொருள்.

34. கதிர் - சூரியன். கன்னல் - நாழிகை. பூதி - விபூதி.
கண்டிகை - உருத்திராக்கம். சோதி - சங்கரநாராயணர்.

35. இத்தகை - இந்தக்குணத்தையுடைய. [illegible]

மருக்கமழ் மலர்க டம்பில் வனசமா மலர்சி ரேட்டம்
குருக்களிற் றேவர் போற்றுங் குலகுருப் பொன்சி ரேட்ட
முருக்கிய பொன்னிற் சாம்பூ நதமிகு முயர்சி ரேட்டந்
திருக்கிளர் தலத்திற் சிரா சைப்பதி சிரேட்ட மாமே. (௧௯)

மாதவ முனிவர் தம்மின் மலையமா முனிசி ரேட்டந்
தாதையைப் புரக்குஞ் சேயிற் றருபதி ரதன்சி ரேட்டங்
காதைத டனிற்சி ரேட்டங் கடவுடன் கதை யாகு
மேதகு தலசி ரேட்ட மிருவரா ராசை யதாமே. (௨௦)

வேறு.

முன்னைவினை யிப்பிறப்பின் மோதுமினி வினையனைத்து முடுகி யோட்டும், பின்னைவினை வாராமற் பிரமனெழுத் தையுமழிக்கும் பெருமை யுள்ள, இன்னதல மகிமைதனை யாவரே யெடுத்துரைப்பா ரிதனி லுமம், புன்னைவனஞ் சிராசை வராரசைப் புரமெனவும் புகல்வர் மேலோர். (௨௧)

புன்னைவனத் தொன்பதுடை யுபசாரஞ் செய்தசிவ னடியார்ப் போற்றிப், பண்ணியம்பா லடிசில்பா யித்தலத்தி லொருபோது படைத்த பேர்கள், வெண்ணிய நாலாயிரம் பேர் சிவனடியார்க் கயற்றலத்தி லிடுபேறெய்திக், கண்ணுதறன் கயிலையினிற் கணங்களெலாம் பரவமனங் களித்து வாழ்வார். (௨௨)

இத்தலத்தின் மறையவருக் கொருசரியன் பிறுவிந்த பேர்க, ளுத்தமமான் சுரபியுமி கேட்பவா னவர்க்கிறைய யுற்று வாழ்வார், முத்தகைத் நலங்கூர்ந்தற் கன்னிகா தான மொன்று முடித்த பேர்க, ணித்தமுமா யிரங்கன்னி யயற்புதிபி னுதவுபல னோர்கு வாரே. (௨௩)

பூதியுருத் தக்கமண்பாற் புனைந்துசிவ னடியிணையைப் போற்று தாருந், சாதியினிற் கீழான சண்டாள சன்மமாய்ச் சனிக்கு பேரும், பாதையினிற் போய்பொழுது சிரா

சைட்பதிபினிற்கால் பதிந்திட் டாரேன், மேகருசன் மந்தி
ஆற்று வினையெலாந் தீர்ந்துமெய்ஞ்ஞா னிகளா வாரே. (௨௪)

தாரதே சத்திருந்தித் தலமகிமை கேட்போருந் தொலை
வின் மூப்பாற், பாதனி னடந்துவரச் செயலிலராய் மனத்
தினினை பத்தி யோரு, மேர்தருகல் விழியிலராய்த் தெரிசித்
தே மிலையென்ன வெண்ணு வோருஞ், சீருபருங் கதிசேர்
வா ரெனிற்சீரா சைப்பெருமை செப்ப லாமோ. (௨௫)

* நீறுதவி ரித்தலத்திற் சிவனடியார் திருவடிக்குச் சே
மஞ் செய்யும், பாதுகையும் வெயிற்குடையும் பனிக்காடை
கோவணமும் பற்றிச் செல்ல, வாதரவாங் கைத்தண்டு விசிறி
முதற் பலதான மளித்த பேர்கள், பூதகண நாதர்விமா னத்து
அமைப்பச் சிவலோகம் புகுது வாரே. (௨௬)

எவ்வகைய தவப்பேறு மெவ்வகைய தானந்தா லெய்
தும் பேறு, மெவ்வகைய மகப்பேறு மெவ்வகைமெய்ந் நூல்
வழித்தா லெய்தும் பேறு, மெவ்வகைய தலந்தீர்த்த மூர்த்தி
யினு லியாவருக்கு மெய்து மின்ற, வெவ்வகைய பெரும்பே
றுயித்தலமே கொடுக்குமென விசைக்கு மெய்ந்நூல். (௨௭)

வேறு.

குன்று போலுந் தவத்தர்கள் கோவெலாம்
வென்ற சூதர் விரைச்சரண் போற்றியே
யின்று நீசொ றலத்தின் விசேடமே
நன்று நன்றினித் தீர்த்த நவில்கென்றார். (௨௮)

கார்த்தி கேயனைத் தந்த கடவுளைப்
பூர்த்தி யாவளப் போதி லிருத்தியே
பார்த்த பேர்கள் பவப்பிணி தீர்த்திடுந்
தீர்த்த மான்மியஞ் செப்பத் தொடங்கினான். (௨௯)

* தலவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் ௨௦௯.

திருவிருந்த மருதவையற் செல்வமின் முதலெனோர்
து சிவனுக் கன்பாற், பெருவிருந்து முன்பொருவன் செய்த
துவே கடைப்பிடியாப் பிடித்துத் தாயர், கருவிருந்து வரும்
பொழுதே நல்லொழுக்கஞ் சைவநெறி கைக்கொண் டெய்தி,
வருவிருந்து புரந்துமகிழ் வேளாள ரிருப்பிடம் வளமை
சொல்வாம். (௪௨)

மன்னவர்கள் கடமைநல்க லாணைவழி நிற்றன்மற்றுள்
வினைதொ டங்க, றன்னகத்திற் குற்றமின்மை யூக்கமொழுங்
கமைந்திருந்து தனைப்புரத்தல், பொன்முதற்கைக் கிடன்கொடு
த்த லொற் றமைகொள் ளுதகெய்வம் போற்ற லாக, வின்னா
பத்துமிக்கவேளாளரென்றுங்குறையாமலியற்றுவார்கள்.

இறந்தோரை மிறவாம லிருந்திருந்தோ ரைப்பற்றென்
றின்றித் தானே, இறந்தோரை யாச்சிரம மூன்றைப்புரி தொல்
லோரைப் புரந்து ஆது, மறந்தோரா வினைவறி மணிமுடிமே
லிருந்தகன்னா குலத்தின் வந்து, பிறந்தோராய் வாழுமவர்
பெருமைபொரு நாவாலே பேச லாமோ. (௪௪)

நாரதமுனிவர் முதலிய. மாடகம் - முறுக்காணி. யாழ் - வீணை. சிலை - வில். சூடகம் - மருங்கில் - பக்கத்தில். ஆடகம் - பொன். மாதர்கையிலணியும் ஓர் ஆபரணம். வழிபடு - வணக்குகின்ற.

42. திரு - வளம். மருதம் - மருதநிலம். கொணர்ந்து - (இரவிலே) கொண்டு வந்து. சிவனுக்கு - சிவபிரானிடத்து. அன்பால் - அன்புடைமையால். பெருவிருந்து - (சிவனடியாருக்குப்) பெருமைதங்கிய புதிதாகிய உணவு. ஒருவன் - இளையான்குடிமாற நாயனார். கடைப்பிடியா - உறுதியாக. பிடித்து - கைப்பற்றி. புரந்து - காத்து.

43. மன்னவர்கடமைநல்கல் - அரசர்க்குச்செய்யவேண்டிய கடமைகளைச்செய்துமுடித்தல். ஆணைவழிநிற்றல் - (அவரது) ஆஞ்ஞையின்வழிநிற்றல். ஆள்வினைதொடங்கல் - முயற்சியின் முறைமையைத்தொடங்கல். ஒற்றமை - (அரசருடன்) மாறுபாடின்மை.

44. இறந்தோர் - தென்புலத்தார். இரந்தோர் - யாசித்

மறுவறுநன் னூலோர்தல் விதிமுறையே மகவினையை யாற்றன் மேலாந், தொறுவினத்தைப் புரத்தனுழல் வேளா ண்மை நிதிவிருத்தி செய்து தாய்மை, யுறுதொழிலாம் வாணி கமே யுறுதியாக் கொள்ளல்புக ழோங்கு மிந்த, வறுவகை யாந் தொழில்புரியு மெழில்வைசிய விதிபின்பா டறைதல் செய்வாம். (௪௫)

குன்றுக்கு நிகரான நவமணியா லிழைத்தகூ லத்திருந் து, கன்றுக்கு நலந்தருகைக் கன்னியினுக் கடுத்தவிரா சியை க்கைக் கொண்டே, யென்றுக்கு நிகரான பொற்பணிபுக பலபொருளு மிசைவா வாங்கி, யொன்றுக்குப் பதின்மடங்கா விலாபமுறும் வாணிகமே யுஞற்று வார்கள். (௪௬)

நடுப்பேசி வழக்குரைப்பார் மறந்தேனுஞ் சொல்வாய் மை நழுவாரொன்றை, யடுப்பேசார் தம்மரபின் மருங்கை விடார் செய்நன்றி மறக்க மாட்டார், கடுப்பான மொழிபக ரார் நல்விடயந் தருகோடி கனக மேனும், கொடுப்பார்கள் முறம்வருங் காரியத்தைத் தங்கருத்திற் குறியா ரன்றே.

தோர். பற்று - ஆசை. துறந்தோர் - முனிவர். ஆச்சிரமம் மூன்று - பிரமச்சரியம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம். தொல்லோர் - பழை யோர். புரந்து - பாதுகாத்து. மணி - அழகு.

45. மறுவறு - குற்றமற்ற. மகவினை - யாகஞ்செய்தல். ஆற்றல் - செய்தல். தொறுவினம் - பசுக்கூட்டம். புரத்தல் - காத்தல். வாணிகம் - வியாபாரம். பாடு - பெருமை. அறை தல் - சொல்லுதல்.

46. குன்று - மலை. இழைத்த - செய்த. கூலம் - கடைவீதி. கன் று - வளையல். நலம் - அழகு. கன்னி - பெண், கன்னிராசி. அடுத்த - (அக்கன்னிக்கு) பக்கமேயுள்ள. இராசி - துலாம், நிறை கோல். என்று - சூரியன். இசைவா - பொருத்தமாக. உஞற்று வார் - செய்வார்.

47. நடு - நடுநிலைமை. நழுவார் - தவறார். வடு - குற்றம். மரபின்மருங்கு - குலாசாரம். கடுப்பு - வெறுப்பு. கனகம் - பொன்.

துன்னுகிளை மறையோர்க் கருள்விதியே யுயர்வேள்வித் தொழில்கள் செய்தல், பொன்னிதியங் கொடுத்தலிந்தப் பூத லத்தைப் புயமீது வைத்துக் காத்தன், மன்னுபடைத் தொ ழில்பயிறல் போர்புரித லெனவாறு வகைத்தொழிற்கு, முன் னவராய் முன்னவருக் கடுத்தகுல மன்னர்முது விதி சொல் வாம். (௪௮)

வேறு.

மதிமுக டுரோசு மாட மாளிகை மணிமு கப்புக்
கதிர்தொடு கோபு ரங்கள் கனமக மேரு நேர
விதியறி சிற்பர் செய்த மேனிலைச் சிறப்பு நோக்கிற்
புதியதோர் தெய்வ லோகம் புவனத்திற் றோன்றல் போலும்.

துன்னரி யேறு போலச் சுடர்முடி வேந்தர் மைந்தர்
மின்னும்வாள் பலகை கைக்கொண் டெதிரெதிர் நின்று
தன்னுடற் காப்பி யற்றி யெதிர்வாள் வெட்டுத் தாங்கிப்
பின்னவர் தம்மேல் வெட்டிப் பெயர்ந்துமார்க் கின்றாரும்.

48. துன்னு - நெருங்கிய. கிளைமறை - உபவேதம். தொ ழில்கள் ... பொன்னாகிய திரவியம். படை - ஆயுதம். போர் - யுத்தம். முன்னவர் - தலைவர். முன்னவர் - முதல்வருணத்தார், பிராம ணர்.

49. மதி - சந்திரமண்டலத்தை. முகடு - உச்சி. உரோ சும் - தேய்க்கின்ற. மாட மாளிகை - மாடமாகிய மாளிகை, வீடு. முகப்பு - முன்னிடம். கதிர் - சூரியமண்டலத்தை. கனம் - மே கம். மகமேரு - மகாமேருமலை. நேர - ஒப்ப. சிற்பர் - சிற்ப சாத்திரங் கற்ற தச்சர். மேனிலை - மேற்றட்டு. புவனம் - பூலோகம்.

50. துன் - நெருங்கிய. அரியேறு - ஆண்சிங்கம். சுடர் - பிரகாசிக்கின்ற. மின்னும் - ஒளிவீசும். பலகை - கேடகம். பின் - பின்னர். அவர் - எதிரிகள், பெயர்ந்து - நீங்கி. ஆர்க்கின்றார் - ஆரவாரிக்கின்றனர்.

முரசதிர் வீதி தோறு நிரைநிரை முகிறோ டெட்டு
வரையெனப் பருத்து நீண்டு வாவுமைங் கதியி னோடே
விரையும்வெம் பரிகள் பூட்டி மிளிர்மணிக் கொடிகள் கட்டு
மிரதமூர்ந் திந்தி ரன்சே யெனப்பொலிந் தெய்து வாரும். ()

உன்னத முழமே ழொன்பா னீளமு முடைத்தா யொன்பான்
றன்னுறுப் புதறைத் தோய்ப் போரிற் சாடிமீத் தரையின் மீதின்
மன்னுமே ழுறுப்புந் தோயு மத்தமா நடாத்தி யும்பர்
பொன்னுல கரச னென்னப் புகழ்தர வருகின் றாரும். (௫௨)

இரவித னொற்றை யாழித் தேரினை யீர்த்துச் செல்லு
மரகதப் புரவிக் கெட்டு மடங்குவல் வேகம் வாய்த்த
துரகத மூர்ந்து சாரி வலமிடங் கொண்டு சுற்றிப்
பரதநா டகத்தி லாட்டிப் பரித்தொழில் பயில்கின் றாரும் ()

திருகுவெங் கோட்டுச்செந்தியனைபசெம்மயிர்க்கடாக்கள் [ம்
பொருதிடப்பொருத்திவென்றிகொண்டனைநப்புகழ்கின்றாரு

51. அதிர் - ஒலிக்கும். நிரைநிரை - வரிசைவரிசையாக. முகில் - [illegible]. எட்டுவரை - அட்டகுல பருவதம். வாவும் - தாவும். ஐங்கதி - பஞ்சகதி; மல்லகதி, மயூரகதி, குரங்குக்கதி புலிக்கதி, இடபகதி. விரையும் - விரைந்துசெல்லும். மிளிர் - விளங்குகின்ற. இந்திரன்சேய் - சயந்தன். பொலிந்து - விளங்கி.

52. உன்னதம் - உயர்ச்சி. ஒன்பான் - ஒன்பது (முழம்.) உடைத்தாய் - உடையதாகி. ஒன்பான் உறுப்பு - ஒன்பது அவயவம்;- வால், கால்கள், சரீரம், துதிக்கை, கொம்புகள். போர் - யுத்தம். சாடி - மோதி. எழ் உறுப்பு - ஏழு அவயவம், கால்கள், கோசம், - துதிக்கை, வால். மத்தமா - மதத்தையுடைய யானை.

53. இரவி - சூரியன். ஆழி - சக்கரம். ஈர்த்து - இழுத்து. மரகதம் - மரகதநிறத்தையுடைய. புரவி - குதிரை. மடங்கு - பங்கு. துரகதம் - குதிரை. வலம் - வலப்பக்கம். இடம், இடப்பக்கம். சாரிகொண்டு - உலாப்போந்து. பரதநாடகம் - பாவ ராக தாளத்தோடுகூடியநாட்டியத்தில். ஆட்டி - ஆடச்செய்து.

விரிசிறை யடித்துக் கூவும் வாரண வெங்கா னுள்ளாற்
குருதிகொப் பளிக்கக்குத்துங்கொடுஞ்சமர்பார்க்கின்றாரும் ()

இருமலை கோடுண் டாகி யெதிரெதிர் மலைந்தா லென்னக்
கருமுகில் போது ரற்றிக் கண்களிற் கனல்கள் சிந்தப்
பெருமத மூன்றுந் தத்தப் பெரும்பனைக் கரம்பி ணைத்துப்
[illegible] போர் [illegible] யுற்றிப் புயங்கொட்டிப் பார்க்கின்றாரும்.

தேர்நிரை நாவா யாகச் செழுங்கரிக் குலநீ ருண்ணுங்
கார்நிரை யாகக் காலாள் கதித்தெழு மீன்க ளாகப்
போர்தரு புரவிக் கூட்ட மெற்றுவெண் டிரைக ளாகப்
பார்புக ழரசர் வீதி படர்பெருங் கடலை யொத்த. (௫௬)

வேறு.

மறையோத லோதுவித்தன் மகம்புரிதல் புரிவித்தல் வ
தேற் போர்க்கு, நிறைபாக நிதிகொடுத்த லேற்றலெ
தொழிலாறு நெறியிற் கொண்டு, முறைபாமுத் தழலோம்
காவோ டாறு மூவர்முதற் றேவரியார்க்குங், குறைபாம லவிப்
பாகங் கொடுக்குமறை யோர்வீதி கூறுகிற்பாம். (௫௭)

54. திருகு - முறுகிய. வெம் கோடு - வெய்ய கொம்புக [illegible]. கடாக்கள் - ஆட்டுக்கடாக்கள். பொருத்தி - மூட்டி. வென்றி - வெற்றி. வாரணம் - கோழி. குருதி - இரத்தம். சமர் - யுத்தம்.

55. கோடு - கொம்பு. மலைந்தாலென்ன - சண்டைசெய்தாற்போல. உரற்றி - பேரொலிசெய்து. கனல் - தீ. மதமூன்று - கன்னமதம், கைமதம், கோசமதம். தத்த - பெருக்கெடுத்தோட. பனை - பனைபோலும். கரம்பிணைத்து - கைகளைப்பின்னி. பொருகரி - போர்செய்கின்ற யானை. கொட்டி - தட்டி.

56. நிரை - வரிசை. நாவாய் - மரக்கலம், தோணி. கார் - மேகம். காலாள் - வீரர்கள். கதித்து - மேலோங்கி. எழுந்து. புரவி - குதிரை. எற்று - மோதுகின்ற. திரை - அலை. வீதி - வீதிகள். படர் - விரிந்த. ஒத்த - போன்றன.

57. மறை - வேதம். மகம்புரிதல் - யாகஞ்செய்தல். நிறை-

ஆதிசைவ ராய்மறையா கமங்களைத்தாந் தேர்ந்தபிடே கங்க ளாற்றிப், பூதியணிந் தைந்தெழுத்தைப் பொருளோ டெண்ணிக்கொண் டரன்பூசைத் தொழிலே பூண்டோர், சோதிசிவ சங்கரரா லுடைதிருவா லயத்தின்முன்னர்த் தோன்று கின்ற, வீதியினிற் சிவமறையோர் பொற்கிருக நிரைநிரையாய் விளங்குந் தானே. (௫அ)

வந்திசந்தி பொழுதுமாத் யான மாலையென வகுத்த மூன்று, சந்தியினுங் காயத்ரி தனையுரைத்துச் சந்திசெயுந் தவத்தோ ராகி, யிந்துலவு சடைப்பெருமாற் குரியவேள் வின்கிரியை யியற்றி யென்று, மந்தணர்கள் சிறந்திருப்பா ரருமறையின் முழக்கமறா தந்த வீதி. (௫௯)

பொய்புகலா வொருமொழியா ரிருபிறப்பார் முக்குற்றம் போக்கி னோர்கள், தெய்வமறை யுணர்ந்தைந்து புலனடக்கி யாறுசூழ மங்க மோர்ந்து, செய்வார்த்த மெழுநாவா லெரியுண் ணும்படிநியதி செய்து, வையகத்தி லுள்ளோர்கள் போற்றுபூ சுரராகி வாழ்வா ரென்றும். (௬௦)

அளவு. நெறியின் - முறையாக. முறையா - கிரமமாக. முத்தழல் - மூன்று அக்கினி, காருகபத்தியம், ஆகவனீயம், தக்கணாக்கினி. ஓம்பி - பாதுகாத்து. மூவர் - [illegible] விருந்து. அவி - உணவு. பாகம் - பங்கு. கூறுகிற்பாம் - சொல்லுவாம்.

58. மறையாகமம் - வேதாகமம். ஆற்றி - செய்யப்பட்டு. பூதி - விபூதி. ஐந்தெழுத்து - பஞ்சாக்ஷரமந்திரம். கிருகம் - வீடு. நிரைநிரை - வரிசைவரிசை. பூண்டோராகிய சிவமறையோரெனக் கூட்டுக.

59. பொழுது - காலை. மாத்யானம் - உச்சிப்பொழுது. சந்தி - காலம். காயத்ரி - காயத்திரிமந்திரம். சந்தி - சந்தியவந்தனம். இந்து - சந்திரன். வேள்வி - யாகம். அந்தணர்கள் - ([illegible]) பிராமணர்கள்.

60. மொழி - சொல். முக்குற்றம் - மூன்றுகுற்றம், காமம், வெகுளி, மயக்கம். தெய்வம் - தெய்வத்தன்மை. ஐந்துபுலன்

மறையிடத்தி லுதாத்தமனு தாத்தமுடன் மறையோதி யங்க மாறி, னிறையுடைத்தா முன்னொன்று மங்கோதிப் பின்னைந்து வேதக் கல்வித், துறையிடத்தி லெடுத்தோதி யுபசுருதி புராணநா லென்ற யாரு, முறையிடத்தில் விரித்தோதி மாணவகர்க் கப்பயனை யுறுத்து வார்கள். (௬௧)

தந்திரவுத் திகளொண்ணான் குந்தேர்ந்து மதமேழுந் தழுவிச் சான்றோர், முந்தவுரைத் திட்டப் பிரமாணங் களுமுறையா வறிந்து முன்னர், வந்தெதிர்த்து வாதமிடுந் தார்க்கிகர் தமைமறுத்து வாத மிட்டுச், சொந்தமாஞ் சைவநிலை நிறுத்தியே பிறமதத்தைத் தூளாச் செய்வார். (௬௨)

வேறு.

இற்றுறந் திதயப் பற்றினை விடுத்திங் கினியொர்பற் றிலையெனப் பொருளின், பற்றினைப் பற்றிப் பாவனை நீக்கிப் பாவனை தீதராய்ப் பரிதி, யுற்றிடு குணம்போ லியாவை

பஞ்சேந்திரியம். வார்த்து - ஒழுக்கி. எழுநாவால் - எழுநாக்குகளால். நீள்எரி - நீண்ட அக்கினி. நியதி - நித்தியகருமம். பூசுரர் - பூதேவர்.

61. மறை - வேதம். உதாத்தம், அனுதாத்தம் - உச்சரிப்பின் ஓசைபேதங்கள். அங்கம் - வேதாங்கம். நிறை - நிறைவு. உடைத்தாம் - உடையதாம். முன்னொன்று - மந்திரம். பின்னைந்து - பின்னுள்ளஐந்து, வியாகரணம், நிகண்டு, சந்தோபிசிதம், நிருத்தம், சோதிடம். கல்வித்துறை - நூல்பயிற்சிசெய்யுமிடம். உபசுருதி - உபவேதம். மாணவகர்க்கு - மாணாக்கர்கட்கு. உறுத்துவார் - உறச்செய்வார்.

62. தந்திரவுத்தி - நூலிற்கூறும்யுத்தி. மதம் - கொள்கை. சான்றோர் - மேலோர். முந்த - முற்பட. அட்டப்பிரமாணம் - எட்டுப்பிரமாணம்; அவையாவன:-காட்சி, அனுமானம், ஆகமம், அருத்தாபத்தி, உவமானம், அபாவம், சம்பவம், ஐதிகம் என்பன. இவற்றைச் சித்தாந்த சாத்திரங்களுட் காண்க. முறையா - முறையாக. வாதமிடும் - தர்க்கஞ்செய்யும். தார்க்கிகர் - தர்க்கஞ்செய்வோர். தூளா - பொடியாக.

புஞ் சமமா யுளத்திடை புன்னிபொப் பில்லா, நற்றுறவடை ந்த மகான்களால் வசிக்க மன்னிய மடங்களு மநேகம். (௬௩)

வேறு.

ஆறு கட்டிகண் டிகைவெண்ணீ றணிந்தபி டேகப்
பேறு கட்டினபர் தொழுந்துனர் பெரியராய் றுதவி
னீறு கட்டிய நிமலனை நினைந்துமெஞ் சகத்தில்
வீறு கட்டிய மெய்யறி வுடையராய் விளங்கி. (௬௪)

சைவ வாகமஞ் சைவசாத் திரம்பதி ஞன்று
மெய்ய, தாம்பசு பதியொடு பாசமும் விசாரித்
துய்ய நன்கழு யவர்க்குப தேசங்க ளுரைக்கு
மைய ராஞ்சைவா சாரியர் மடங்களு மநேகம். (௬௫)

வேறு.

தெரிவரும் பெருமைச் சங்கரே சுரர்கோ விலின்றென் மேற்காகிய திக்கு, ளரியர வடிவா மரனுருக் காண்பா னம் மைகோ மதியுளத் தன்பாற், பெரியதற் றவஞ்செய் தவச மண் டபமொன் றுளதகன் பெருமைகள் கல்விக், குரியரா மகளு மெடுத்தெடுத் தகேக புகங்களி னுரைப்பினு முடியா.

63. இல் - இல்லறம். துறந்து - கடந்து. பற்று - ஆசை. பொருள் - பிரமம். பாவனை - தியானம். அதீதர் - எட்டாதவர். பரிதிகுணம் - சூரியனுடைய குணம்; அஃது எல்லாவற்றையுந் தூய்தல். துறவு - சந்நியாசம். மன்னிய - பொருந்திய.

64. ஆறுகட்டி - காமமுதலிய ஆறையும் உண்டையாகத் திரட்டிக் கட்டியதுங் காதணி. கண்டிகை - உருத்திராக்கம். பேறு பயனை. கட்டி - ஆக்கி. நீறுகட்டி - விபூதிதரித்து. வீறு கட்டிய - பெருமையை ஆக்கிய.

65. மெய் - உண்மை. பசு, பதி, பாசம் - திரிபதார்த்த லக்ஷணங்கள். விசாரித்து - ஆராய்ச்சிசெய்து. உய்ய - பிழைக்க. ஐயர் - பெரியவர். சைவாசாரியர் - சைவர்களுடைய குருக்கள்.

66. தெரிவரும் - அறிதற்கரிய. அரியரவடிவு - சங்கரநாராயணவுருவம். அரனுரு - சிவசொரூபம். காண்பான் -

அந்திவா னங்க ளெமா மணிபா ளமைத்ததன் மேற் படிகத்தான், மெத்திப தளங்கள் பொருத்திப்பின் பதும ராகத்தான் மிளிர்சுவ ரேற்றி, மத்திமிற் பவளக் கணினை நாட்டி வயிரநற் போதிகை மீதி, லுத்திரம் பச்சை யாற்ப இத் தயர்வா யொளிர்வயி ரேபக்கை யோங்க. (௬௭)

இசைத்துமேன் முகடு சேர்த்துமாற் றுயர்ந்த விரச தத் தகட்டினுல் வேய்ந்தவ், கசைத்துவா னீரவி மதிவிர தந்தை யடர்மணித் தூபிமீ தமைத்துத், திசைக்கொள மின்பஞ் செயுமிதன் கவினைத் தெரிந்திட வந்தவா னவர்க் ளசைக்குமே லாகி யவர்மனத் தினையுங் கவருமால் விசித்திர மாக. (௬௮)

பொறிகளங் கமைத்து வைத்தனர் கண்டோர் பொறி புல னியாவுமப் பொறியாற் பரிகொள விடுத்துத் தாங்க ளப் பொறியின் படிவமா யசைவற நிற்பின், மறிகொளுங் கரத்தார் வடிவினை நோக்கி வாயினா மந்திரு நாட்டக், குறிதவா திருந்து தவஞ்செயுங் கோலந் தாங்குவர் தவ மைகட் டிறிதால். (௬௯)

... ணும்பொருட்டு. உளது - இருக்கின்றது. ... - சாதகதிதி. ...

67. அந்திவானம் - அந்தவாரம், அடிப்பாகம். மணி - இரத் தம். படிகம் - பளிக்குக்கல். மெத்திய - நிறைந்த. மிளிர் - விளங் குகின்ற. ஏற்றி - வளர்த்து. மத்திமில் - நடுவில். விரை - வாசனையாக. நாட்டி - நிறுத்தி. ஒளிர் - விளங்குகின்ற. வேசை - மரம்.

68. இரசதம் - வெள்ளி. வேய்ந்து - மூடி. அசைத்து - இடமிருந்து இரதந்தை - சூரியசந்திரர்களுடைய தேர்க்கால். அடர்மணி - செருக்கிய மணிகள்பதித்த. தூபி - விமானம். மீது - மேலே. அமைத்து - செய்து. கவினை - அழகை. நசைத்து - விருப்பத்துக்கு. மேல் - அதிகம். விசித்திரம் - சிறந்தஅழகு.

69. பொறி - இயந்திரம். பொறி - இந்திரியம். புலன் - அறிவு. அப்பொறியால் - அந்த இயந்திரங்களால். படிவம் - இய

இத்தகை யுடைய தலைமன் னடந்தா னியற்றிய வேங் கள்யா ரென்னின், முத்தமிழ்ச் சங்க மூன்றுட னுங்கா முறைபெற வளர்த்தமூ துலகில், வைத்திடு மூற்று மலிக்கப சு ரிமை மன்னவன் மருதப்ப வள்ளல், பத்தியாற் செய்திட் கே. மிரன் பலரும் பரப்பினன் றன்புகழ்ப் பரப்பே. (௭௦)

வேறு.

மேரு வென்னலா முதனிலைக் கோபுர மிளிர்பொன்
சார்வி மானங்க ளிரண்டும்வெண் கயிலைநன் மதிதோய்
காரு லாவிம யாசல மென்னலாங் கடாவு
மேரு யர்த்தவ னுலையுந் தெழில்சொல வெளிதோ. (௭௧)

மண்ட பங்களுந் திருமதி லிலையுமா டனைவ
கொண்ட பொற்சபை மற்றுமில் லதனிற் குடிவந்
தண்டர் தச்சனு லமைத்ததா மன்றெனி லலர்ந்த
புண்ட ரீகத்தன் சிருட்டியா மியாரிது புகல்வார். (௭௨)

வேறு

பூமிசை முதலா மெல்லுல கோர்க்கும் போகமும் வீடு [illegible]னுதவின், வீட்டிகோ மதிமேயார் பாகனே யென்று வான்மொழி சாற்றுதல் போல, வேமமால் வரைபோ லுயர்ந்த கோபுரத்தி லியற்றிய மணிபிராப் பகலாத், தாமத மின்றித் கடிகைதோ றுங் கணகணவெனத் தனி யொலிக்கும். (௭௩)

வேறு.

ஆறு காலமு மருச்சனை நிவேதன மடியார்
கூறு பாடல்கள் கணிகைய ராடல்கள் கோல
நீறு பூசிய தொண்டர்தங் கூட்டங்க ளினைத்த
பேறு தந்திடுஞ் சன்னிதி தனிலென்றும் பெயரா. (௭௪)

ஐந்து வாத்திய முழக்கமு மாரார முழக்கு
நந்தி பின்னின்று நாவமு தூறநற் றமிழான்
மூன்று மூவர்சொல் பாடல்க ளோதிடு முழக்குஞ்
சந்திரா தித்தர் மண்டலந் தாண்டியே முழங்கும். (௭௫)

சித்தர் கூட்டமுந் தேவர்கள் கூட்டமுந் தேர்ந்த
முத்தர் கூட்டமு முனிவரர் கூட்டமு [illegible]
பத்தர் கூட்டமும் பாவலர் கூட்டமும் பரவ
வத்தர் சங்கர ரம்மையோ டருள்புரிந் திருப்பார். (௭௬)

[illegible] ஆய் - [illegible]வரு. திற்பின் - திறந்தோலா. மதி - மான். வாமி கோமதி - அழகு[illegible] கோமளமெய்மை. காட்டல் குறி - எண்ணத்தின்குறிப்பு. தவாது - கெடாது. கோலம் - (தனது) கோலத்தை. காண்பவர் - தரிசிப்பவர்.

70. முறை - ஒழுங்கு. மூதுலகு - பழைய உலகம். புகழ்ப்பரப்பு - கீர்த்தியின் விரிவு.

71. மிளிர் - விளங்குகின்ற. கயிலை - கயிலாசம். கார் - மேகம். உலாவு - சஞ்சரிக்கின்ற. இமயாசலம் - இமயமலை. கடாவும் - செலுத்தும். ஏர் - இடபவாகனத்தை. உயர்த்தவன் - (கொடியாகக்) கட்டிய சங்கரேசுரர்.

72. மற்றும் - பிறவும். குடிவந்து - குடியாக வந்திருந்து. அண்டர்தச்சன் - தேவகம்மியன். புண்டரீகத்தன் - பிரமதேவன். சிருட்டி - சிருட்டிப்பு.

73. போகம் - செல்வம். வீடு - மோக்ஷம். வாமி - அழகுடையவளாகிய. வான்மொழி - பெரியவேதம். ஏமம் - பொன். இயற்றியமணி - செய்துவைத்திருக்கப்பட்டமணி. கடிகை - நாழிகை. தனி - தானே. ஒலிக்கும் - முழங்கும்.

74. நிவேதனம் - நைவேத்தியம். கணிகையர் - உருத்திர கணிகையர்; தேவதாசிகள். பேறு - பலன். பெயரா - நீங்கா.

75. ஐந்துவாத்தியம் - பஞ்சவாத்தியங்கள்; தோல், துளை, நரம்பு, கஞ்சம், மிடறு ஆகிய கருவிகள். நந்தி - திருநந்திதேவர். மூன்று - முற்பட்ட. பாடல் - தேவாரம். சந்திர ஆதித்தர் - சந்திரசூரியர்.

76. சித்தர் - அணிமாமுதலிய அட்டமாசித்திகள் செய்பவர். முத்தர் - சீவன்முத்தர். முனிவர் - துறவிகள். பாவலர் - பாட்டுக்களில் வல்லவராகிய வித்துவான்கள். அத்தர் - பிதாவாகிய.

வேறு.

புன்னாக வனமுனிவர் போற்றநடம் புரிபவரைப் புகழ்தல் போலென், புன்னாக வனம்புரிதல் பொருளெனக்கொண் டார்வென்னம் புயத்தின் மானைப், புன்னாக வனத்தேநங் கடவுளர்க்கு நிழறந்து பூத்துக் காய்த்த, புன்னாக வனப்பெருமை புகலவர லாயிரநா வுடையோர் தாமே. (௭௭)

அன்பரகங் குவிவதுபோன் முகையரும்பி யவர்முகம்போ லலர்ந்தெந் நாளு, மின்பமுறு மவருளத்திற் சிவஞான மூறுதல்போ லெழிற்றே னூறி, மன்பதைக்கெல் லாந்துன்ப வினைநீக்கிப் பிறவிவெம்மை மாற்று தற்குத், தன்பதந்தஞ் சிரமுறுவார் தமக்குநிழ றந்துபுக டழைக்கும் புன்னை. (௭௮)

மூலமே மறையாக முளைத்தெழுந்த தங்கமதாய் முதிர்ந்து மேற்சென், றாடுமடர் சினையாக மாதிபுரா ணங்கலைந்யா னங்க ளாகிச், சூலமெரி மழுமானுந் துணைக்கரத்திற் கொண்டபுகழ்ச் சோதி பச்சைக், கோலமயி லாவுடையம் பிகைக்குமிடங் கொடுத்துமேற் குலவும் புன்னை. (௭௯)

---

77. புல் - (முனிவர்) வியாக்கிரபாதமுனிவர். நாகவன முனிவர் - சர்ப்பவடிவமாகிய அழகிய பதஞ்சலிமுனிவர். நடம்புரிபவரை - நடேசமூர்த்தியை. புன் - சிறிய. நா - நாக்கு. நவனம்புரிதல் - பாடுதலை. பொருளென - பொருளாக. வென் - வென்றிய. அம்புயத்தில் - தாமரை மலரில். புல் - பொருந்துகின்ற. நாக - இளமையுடைய. அனம் - பிரமாவாகிய அன்னப்பறவை. கடவுளர்க்கு - சங்கரேசுரர்க்கு. புன்னாகவனம் - புன்னைவனம். அரா - ஆதிசேடன். போதா - பாடு. கொண்டாரிய கடவுளரெனக்கூட்டுக.

78. அகம் - மனம். குவிதல் - திரளுதல். முகை - அரும்பு. அரும்பி - உண்டாகி. மன்பதை - மக்கட்கூட்டம். வெம்மை - வெப்பம். புகழ் - கீர்த்தி.

79. மூலம் - வேர். மறை - வேதம். அங்கம் - வேதத்தின் உறுப்பு. ஆடும் - அசையும். அடர்சினை - நெருங்கிய கிளைகள்.

சங்கரரா வுறைவிருக்க வமைத்தருளும் விமானமெனச் சங்கரேச, ரிங்கிதமா வணிபரவப் பணியமைத்த வணிமணிப் பெட்டகமே யென்ன, வங்கணிணைப் பிணிதீர்க்க வமுதமைத்த கடமென்ன வமைந்தெந் நாளு, மங்களமா வடிவுபெற்ற வன்மீகப் பெருமைபெரி தாகு மாதோ. (௮௦)

பச்சைநிற மொருபுறமும் பவளநிற மொருபுறமும் பணியுந் தொண்டர்க், கிச்சைதரு கௌத்துவமு மெழிலுருத்தி ராக்கமும்பூண் டினிமை யாக, நச்சரவு சங்கபத்மர் தவத்தினுக்கு வெளிப்படையா நாம ரூப, மச்சுதனு மரனு மொன்றுஞ் சங்கரநா ராயணரே யநாதி மூர்த்தி. (௮௧)

நடுக்குமுடற் பிணிதீர நன்மருந்து புற்றுமருந் தாக நாளுங், கொடுக்கும்வயித் தியர்பிறவிப் பெரும்பிணியை யருண்மருந்தாற் கொன்றெய் தாமற், றடுக்கும்வயித் தியரான சங்கரர்கோ மதிவளர்சீ ராசைத் தன்மை, யடுக்குமல ரயன்முனிவ ரமரரா லும்புகழ வடங்கா தன்றே. (௮௨)

* திருநகரச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் - ௧௩௮.

கலைக்யானம் - கல்விஞானம். எரி - சுடுகின்ற. துணை - இரண்டு. மயில் - மயில்போலும். குலாவும் - விளங்கும்.

80. விமானமென - தாவிபோல. அரவப்பணி - சர்ப்பாபரணம். அமைத்த - வைக்கப்பட்ட. அணி - அழகிய. மணிப்பெட்டகம் - இரத்தினிழைத்த பெட்டி. அங்கம் - சரீரம். அமுதமைத்த - அமுதம் வைக்கப்பட்ட. கடம் - குடம். மங்களம் - மங்கலம். வன்மீகம் - புற்று.

81. கௌத்துவம் - கௌத்துவமென்னும் மாணிக்கமணியும். எழில் - அழகு. நச்சரவு - நஞ்சையுடைய பாம்பாகிய. நாமரூபம் - பெயர் வடிவத்தால். அச்சுதனும் - விஷ்ணுவும். அரனும் - சிவபிரானும். அநாதி - ஆதியில்லாதது. மூர்த்தி - கடவுள்.

82. அருள் மருந்து - கருணையாகிய மருந்து. சீராசைத்தன்மை - சீராசையென்னும் பெயருடைய தலத்தின் குணம். அமரர் - தேவர்.

புராணவரலாறு.

இருநிலத் துயர்ந்த நைமிசா ரணியத் திட்டநற் றவத்தி னோர்க்காண் பான், பரிவுறு சிவத்துச் சூதமா முனிவன் பழுத் தகல் வருளினோ டெய்த, விரைமலர் தூவி யுயர்தவி சளித்து விருப்புடன் முகிழ்த்தகை யினராய்க், கரையழி பின்பக் கட லினுள் ளழுந்திக் கருதியொன் றுரைக்கலுற் றனரால். (௧)

நறைகம ழிதழி நளிசடை முடித்த நாதன்வாழ் பதிகளின் விறல், குறைபட வெமக்குப் பண்டைநா ளுரைத் தாய் குருமணிச் சூட்டரா வசைத்த, கறைமிடற் றிறையும் பாக்குறா யலங்கற் கண்ணனு மோருருத் தாங்கி, யுறைதரு பதியின் விறமை யின்னே யுரைத்திட வேண்டுமென் றுரைத் தார். (௨)

முரலுமஞ் சுரும்பர் விழ்கலா நினறு முககம லத்தினில் விளைந்த, வரியநற் கதையாம் புதியசெந் தேனை யஞ்செவி வள்ளவாய் முகந்து, பருகிடி லெவர்க்கே தெவிட்டுமென் பங்கப் பாற்கடற் றுயிறரு மாயன், புரைதரு வியாதன் மலரடி போற்றிப் புராணமீ தொன்பதுந் தெளிந்தோய். (௩)

வேறு.

விண்ணவிற் சிறந்தவன் வியாழன் வேலைசூழ்
மண்ணினிற் சிறந்தனை மதியின் மிக்கநீ
பண்ணவன் றேடனை யரவி ருட்டிடை
பெண்ணிடிற் சிறந்தன வெனவு கூறினர். (௪)

*முனிவரே நீங்கள் வினவிய தலத்தின் மகிமையுந் தீர்த் தமூர்த் தியுமப், பனிவருஞ் சடையான் மாலுமீ சனுமாய்ப் பகருருத் தாங்கிய பண்பும், கனிதரு மன்ப னுக்கிர வழுதி வழிபடு கதையுந்தக் கணையாம், வனிதைசெய் தவமும் வீர சேனப்பேர் மன்னவன் பிணிதவிர்ந் ததுவும், (௫)

*சயந்தன்மா பாவந் தீர்த்ததுங் கான வேடுவன் கதியு றாந் தகையுங், கயந்தனிற் பசுவை மாய்த்தகன் மாடன் காணரும் வீடுபெற் றதுவு, முயர்ந்தபுன் னாக வனத்தினன் மகத்வ மெனவுயர் வியாசன்முன் னெனக்குப், பயன்றரு பவுடி யோத்தரபுரா ணத்திற் பகர்ந்தவா றேபகர் குவனால். (௬)

புராணவரலாறு முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் • களச.

புராணவரலாற்றுச் சருக்கவசனம்.

பெரிய பூமண்டலத்தி லுயர்ந்த நைமிசாரணியத்தில் வசிக்கும் இருடிகள் (முனிவர்) முன்பு அன்புற்ற தவத்தையுடைய சூதமுனிவர் முதிர்ந்த கருணையுட னெழுந்தருள; அவரை அந்த இருடிகள் பூசித்து உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து வணங்கி யானந்தக்கடலிலே மூழ்கிச் "சுவாமீ! கொன்றைமாலையைத்தரித்த சிவபெருமா னெழுந்தருளியிருக்குந் தலங்களின் பெருமையை யடியேங்களுக்குப் பூருவகாலத்தி லருளிச்செய்தீர். அந்தச் சிவபெருமானும் விஷ்ணுமூர்த்தியும் ஒருவடிவமெடுத்து எழுந்தருளி யிருந்த வாராணசை (சங்கரநாராயணர் கோயில்) யின் பெருமையை யினி அருளிச்செய்யவேண்டு" மென்று கேட்டனர்.

உடனே சூதமுனிவர் அம்மகருஷிகளைநோக்கி "முனிவர்களே நீங்கள் கேட்ட வாராணசைத்தலத்தின் மான்மியமும், அந்தத் தலத்திலுள்ள தீர்த்தத்தின் மகிமையும், மூர்த்தியின் மேன்மையும், சிவபிரான் சங்கரநாராயணராகத் திருவுருக்கொண்டருளியதும், உக்கிரபாண்டியன் வழிபாடுசெய்தகதையும், நக்கனை யென்னும்பெண் செய்த தவமும், வீரசேன அரசன் வியாதிநீங்கிய சரிதமும், தேவேந்திரன் புத்திரனாகிய சயந்தன் பெரிய பாவந்தீர்த்ததும், காளையென்னும் வேடன் மோக்ஷமடைந்த அற்புதகதையும், பசுவைக்கொன்ற கன்மாடன் முத்திபெற்ற வரலாறும், புன்னாகவன க்ஷேத்திரத்தின் மகத்துவமென்று வேதவியாசமுனிவர் பவுடியோத்தரபுராணத்தி லெனக் கருளிச் செய்தபடியே யுங்களுக்குச் சொல்லுவேன்" என்று கூறியருளினார்.

நான்காவது:

* தலவிசேடச் சருக்கம்.

இப்புவியிற் றலந்தீர்த்த மூர்த்தியோ ரிடத்திலிக பரத் தைநல்கு, மொப்பிறல மெத்தலத்து மில்லையிந்தத் தலத்துளதுங் கட்டு என்பாச், செப்புமல்லியான் சித்தமொருப் படவீர் கேண்மினெனச் செங்கை கூப்பி, யப்பணிபுஞ் செஞ்சடையார் சங்கமே [illegible] தொழுதகள் கறைவ காருன். (௧)

அத்தலத்தி னிருந்துசரி யைமபிபற்றி லரனுலகை யடைகுவார்க, ளத்தலத்தி லிருந்துகிரி யையையிபற்றி லரன் பக்க லணுகுவார்க, ளத்தலத்தி லிருந்திவோர் கம்புலியிற் சிவரூப மாகுவார்க, ளத்தலக்தி லிருந்துமெய்ஞ்ஞா னந்தெரிவோர் சாயுச்ய மடைகுவாரே. (௨)

புலைபரோ டேவாகிப் புன்னெறியா னவ்வெறியைப் [illegible] னேருங், கொலைபரோ ராயினுஞ் சீரான சயமித னிற்கூடி னல்ல, நிலைபரோ யாகிபுயர் வெறிபொழுக்க மாசார நிலைத்துக் கல்வித், தலையரோ யாவார்க ளிப்பிறப்பி லினிப்பி றவார் தன்மை யாவார். (௩

முத்தொழிலு நடத்துசங்க ரேசுரர்வாழ் தலத்திலை மூன்று நாலி, மெத்தொழிலின் முயற்சியைக்கொண் டெப்பி ரேணுமங்கே [illegible] ரிருந்தாற், சித்தமகி ழைத்தீர்த்த சிவனடியைச் சேவிக்குஞ் செல்வ மெய்திப், பத்தரினம் பத்தராய் பசுபதியா சத்தியுண்மைப் பயனிச் சேர்வார். (௪)

ஒருதினமங் குறைபவர்க ளுடம்பிற்செய் பவந்தீர்வ ருண்மை யாக, விருதினமங் குறைபவர்க ளிம்மையிற்செய் பவந்தீர்வ ரீசன் பொற்றாள், கருதியே மூன்றுதினங் காத்திருப்போர் மறுமையிலே கடந்து நிற்பார், சுருதிமொழி யிதாமென் றுறுதிகொள்வோர் சுவர்க்கபதச் சேர்குவாரே. ()

ஆதிவா ரத்திலிந்தத் தலத்திலிருந் தரன்விழிபா யமர்ந்திருக்குஞ், சோதிபிர காசமினைந்து நோன்பியற்றிற் கண்ணோய் தொலைந்து வெப்பாற், காதுகொடும் பிணிகளிந்து கதிரொளிபோ லெழில்விளங்கிக் காய நீங்கும், போதுகதி ருலகிலுற்று வாழ்ந்துபின்பு பரகதியிற் பொருந்து வாரே. ()

மதிவாரத் தரன்சடையிற் பிறையாகி விழியினிறை மதியு மெய்தித், துதிவான வருக்கமுத மூட்டுவிக்குந் தண்சடரோற் [illegible] பதயாக [illegible] பற்றும் பெரியோரப் பதத்தி னெண்ணிக், கதிவாய்த்துக் கணம்பரவச் சிவலோக மிருப்பிடமாக் கைக்கொள் வாரே.

மங்களவா ரத்திலிந்தத் தலத்திருந்து நோன்பியற்றில் வக்ர ஞாலை, பொங்குபிணி தோஷமும்போய்ப் பூமனை [illegible] பார்க, டிங்களருள் சேய்புதனாட் [illegible] நோன்பியற்றிற் சிறந்த கல்வி, தங்குபுத னுலகடைந்து சப்புநிரு வுலகமதிற் சார்குவாரே. (௮)

குருதினத்தி லித்தலத்திற் குருவாசின் தேபத்தி கொண்டு நோற்போர், கருதுமவ னுலகடைந்து கடவுளுறை சிவபதத்திற் கலந்து வாழ்வர், சொருதிமா வசுக்கிர வார விரதம்புரிந்தோரும்பர் செல்வம், பெருகுமவ னுலகடைந்து பின்றுகன்றன் றிருவடிப்பே றெய்து வார்கள். (௯)

வேறு.

எவ்வமத னிலைத்துத் தீர விருந்தசனி தன்னை யுள்கித்,
தைவந்த தலமாஞ் சீரா சைப்பதி தன்னி லுற்றோ
ரவ்விய மகல வன்று னுலகிடை யமர்ந்து பின்னர்க்
கைவரு செல்வி பெண்ணைக் கூட்டுடன் கழலைச் சார்வார் (௰)

பலமொரு வருடங் கருத்த சருகொரு வருடம் பற்றில்
சலமொரு வருடங் காற்றுக் காலொரு வருட மூன்று
நிலையிலா வுடம்பை வாட்டி நீடவஞ் செய்வோர் பேறிந்
தலமுறு தலத்தி லுற்றோர் ஆண்டுநீ தவரை நன்றாய் (௧௧)

வேறொரு தலத்தி னூறு பரிமகம் வியந்து செய்த
பேறொரு பரிம கத்தா லித்தலத் தெய்துள் பேறு
மீறிலா வாச பேயம் பவுண்டர மிராச சூய
நூறமெசப் பலன்க ளக்னிட் டோமமோர் கோடியி னல்கும்.

தந்தையைத் தாயை புன்மைச் சற்குரு பரனை வைது
நிந்தைசெய் தடித்தாள் ளோரு நீபொரு தஞ்ச மென்று
வந்தவர்க் காவா தாரும் வறியவர்க் குதவா தாரும்
மந்தர பதம யையத வருவந் தடைவ ரன்றே. (௩௫)

பூதலந் தன்னி லுள்ள புண்ணிய தலங்கட் கெல்லா
மேதகு தலமீ தாகு மியாதினு மென்னில் வேத
நாதனே புற்று மண்ணே நன்மருந் தாக நல்கிப்
பாதக நோய்க ணீக்கிப் பரிந்தருள் தருள்வ தாலே. (௩௬)

கங்கையைப் புனைந்த வீசன் கணங்களி னதிக நந்தி
மங்கையர்க் கதிகந் தற்பு வாம்புத மடநல் லார்கள்
செங்கவ்வர் னரயிற் சேட னதிகமாஞ் சிவத லத்திற்
சங்கர னுறைபுஞ் சீரா சைப்பதி யதிகந் தானே. (௩௭)

மணிகளொரன் பதிற்சி ரேட்டம் வயிரமா மணியே யாகு
மணிமலை நால்க டம்பி லக்னுவி தஞ்சி ரேட்டங்
கனிடுநால் சொனுமி ராசி கனிற்கன சிரேட்டஞ் சிங்கம்
பிணிதீர் தலங்க டம்பிற் பெருஞ்சிரேட் டஞ்சீ ராசை. ()

வானவர் தனிற்சி ரேட்டம் வயிரவாட் படைவ லாரி
சோனமே கங்க டம்பிற் சொன்னமே கஞ்சி ரேட்டங்
கானமாக் களிற்சி ரேட்டங் கமழுங்கத் தூரி யாகு
ஞானமி தலத்திற் சீரா சைப்பதி யுயர்சி ரேட்டம். (௩௯)

பத்திரந் தனிற்சி ரேட்டம் பலந்தரு வில்வ மாகு
மத்திரந் தனிற்சி ரேட்டம் பாசுப தாத்தி ரமாகுஞ்
சத்திக டனிற்சி ரேட்டந் தையல்கோ மதித்தா யாகுஞ்
சித்திரந் தலங்க டம்பிற் சிரேட்டஞ்சீ ராசை யாமே. (௪௰)

ஆசை மிகுந்த தவத்தின ரன்பாய்ப்
பூசவர் வெண்பொடி பூணுவர் கண்டி
பேசவ ரண்டர் பிரான்றிரு நாம
மாசில் விழாத்தெரி சிப்பர் மகிழ்ந்தே. (௪௧)

மன்னவர் நீதி மறுவொரு நாளு
மின்னரு ளானோ டியர்த்திலர் நாளுந்
துன்னிய தனைகுடி சூழ வளர்ந்து
பொன்னில மென்று பொலிந்தது நாடே. (௪௨)

கற்புடை மங்கையர் காதலர் போற்றி
பொற்பொடு சேர்த்துயர் புந்தியர் நல்லிச்
சொற்புரை நீங்கு சுகந்திரி யம்பவி
யற்புடன் வாழ்வதி வாரியு ளாரே. (௪௩)

120093

வேறு.

ஆற்றலமிகு செந்தமி ழுகம்பொருளு ளுரைக்கு
மேற்றமிகு மைந்திணை யெனும்புகழ் தருநிலத்திற்
பாற்றின முறுங்கொடிய பாலையொழிந் தனதிற்
காற்றிணை மயக்கமற வன்றுனாசெய் வாமே. (௪௪)

---

41. இசைந்த - மிகுந்த, பொடி - விபூதி, கண்டி - உருத்திராக்கமாலை. மாசு - குற்றம்.

42. துனை - கட்டளை. அயர்த்திலர் - மறந்திலர். துன்னிய - நெருங்கிய. பொன்னிலம் - தேவலோகம். நாடு - சொன்னபட்டு. பொலிந்தது - விளங்கியது.

43. காதலர் - கணவர். பொற்பு ஒடு - அழகாக. சொற்புரை - கீர்த்தியின் குற்றம். நீங்கு - நீங்கி. அற்பு - அன்பு. வாழ்வது - வாழ்ப்பெறுவது.

44. ஆற்றல் - வலி. அகப்பொருள் - அகப்பொருளிலக்கணம். ஐந்திணை - குறிஞ்சி, குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல். பகுதி - பகுப்பு. பாற்றினம். பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல். மயக்கம் - கலப்பு. அன்று - அன்றூக. மருத்துக்கூட்டம்.

வேறு.

சந்தனத்தினிற் படர்தரு மாலதிக் கன்முகை வான்
றோயுமந்த மால்வரைக் குறத்திய ரெடுத்திரு ளடர்குழற்
கணிவார்கள், குருந்த நீள்பணைப் பிணைதரு வேங்கையின்
றொழுந்திலை தறவேயொடு, சிந்து மாமலை யிடைச்சிய ரெடுத்து
நந்து செழுங்குழற் கணிவாரே. (௪௫)

மங்கு லுற்றிய வரையினிற் றிறங்கமழ் குறத்தியர் மரு
ங்கினிற்றிப், பங்கயத்தன மவர்களை சுற்றும்பாட் டொலிமு
தன் னிடப்பைந்தார்க், கொங்கு யிர்க்கபூங் கடலையின் வா
ன்றெறி குளிர்தரு மின்னிலை யளி, யிங்கி தத்தினன் மொழி
யினி யுழத்திய ரிடத்தினிற் பயில்கிற்கும். (௪௬)

நெடியுஞ் சிற்றிடைக் குறத்தியர் சிறுதுடி நுச்சியின் மீ
தேறிக், கொடிக ளங்கவர்க் கெய்துகல் வரவினைக் குறிப்புட
னெடுத்தோதும், ஓடு கொள் புன்னையின் மருங் கோட்டி
யின் பயின்மாங் கனிக் கீறித், தொடிய விர்த்தனை யனத்தி
யர் சாய்வினைக் கருதப் பயின்றிடும். (௪௭)

---

45. சந்தனம் - (குறிஞ்சிநிலத்தது) சந்தனமரம். படர்தரு - படர்கின்ற. மாலதி - (முல்லைநிலத்தது) முல்லைக்கொடி. முகை - அரும்புகளை. மால் - பெரிய. இருளடர் - இருள்நெருங்கிய. குருந்தம் - (முல்லைநிலத்ததாக) குருந்தமரத்தின். நீள்பணை - நீண்டகிளைகளில். பிணைதரு - கலக்கின்ற. வேங்கையின் - (குறிஞ்சிநிலத்து) [illegible] களில். நறவு - தேன். இடைச்சியர் - (முல்லைநிலத்து) ஆய்ச்சியர்.

46. மங்குல் - மேகம். உற்றிய - நெருங்கிய. திறங்கமழ் - [illegible]ழுந்த தோன்றுகின்ற. மருங்கு - பக்கம். அனம் - (மருதநிலத்தது) அன்னப்பறவை. அளி - வண்டு. மூன்றிடை - ஒலிக்க. தார் - பூந்தண்டு, பூங்கொத்து. கொங்கு - மணம். உயிர்த்த - [illegible]க்க. கடலையின் - (மருதநிலத்தது) [illegible]. தருவினில் - பக்கத்தினில். இங்கிதத்தின் - மகிழ்ச்சியோடு. கிளி - (குறிஞ்சிநிலத்ததாக) கிளி. உழத்தியர் - பள்ளியர்.

47. சிறுகுதல் - (குறிஞ்சிநிலத்தது) சிறுதுடை. கொடி

தலவிசேடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்.

“இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையுந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்தி கொடுக்குமிடம் எந்தவுலகத்திலுங் கிடையாது; அஃது இந்தப் பூமியின்கணுள்ளது. உங்களுக்கு உள்ளன்பாகச் சொல்லுகிறேன். மனமொற்றுமைப்பட நீங்கள் கேளுங்க” ளென்று சங்கரேசுரரைத் தியானித்துச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர்:—

“மேலேகூறிய வாராணசையாகிய தலத்திலே சரியைமார்க்கத்தில் நின்றவர் சிவலோகத்தை யடைவர். கிரியைவழியிற் சென்றவர் சிவபெருமான் பக்கத்திற் போயிருப்பர். யோகஞ்செய்தவர் சிவசாரூபம் பெறுவர். ஞானத்தை யாராய்ச்சிசெய்தவர் சாயுச்சிய பதவியடைவர். நீசருடன் சிநேகித்துத் தீயவழியிலே சென்றவரும் கொலையாளியானவரும் வாராணசையில் வந்துசேர்ந்தால் சன்மார்க்கமுடையராய் அறிவிற்சிறந்து பிறவிப்பிணியை நீக்குவர். சங்கரேசுர ரெழுந்தருளியிருக்கு மந்தத் தலத்தின் பெருமையை நினையாமல் எந்தக் காரணத்தாலாவது அவ்விடத்துக்குவந்து ஒரு இராத்திரி வசிப்பாராகில் மனத்தழுக்கற்றுச் சிவனடியார்க்குத் தொண்டராகி மோக்ஷத்தையடைவர். ஒருநாளங்கிருந்தவர் முற்சென்மத்திற்செய்த பாவத்தை நீக்குவர். இரண்டுநாளிருந்தவர் இப்பிறப்பிற் செய்த பாவத்தை நீக்குவர். மூன்றுநா ளிருந்தவர் மறுமையிற் செய்யும் பாவங்களைப் போக்குவர். இது வேதவாக்கிய மென்று நம்புபவர் மோக்ஷத்தை யடைவர்.

ஞாயிற்றுக்கிழமையில் அந்தத் தலத்திலிருந்து சூரியனைத் தியானித்து விரதமிருப்பவர் கண்களில் வரும் வியாதியில்லாதவிருந்து முடிவிலே சூரியமண்டலத்தை யடைந்து பரகதி சேருவர். சோமவாரத்தி லங்கிருந்து சந்திரனை வணங்கி விரதமிருப்பவர் சந்திரனுடைய பதவியைப் பெற்றுச் சிவகணங்கள் வணங்கச் சிவலோகத்தை யடைவர். செவ்வாய்க்கிழமை விரதத்தை யந்தத்தலத்தில் அநுட்டித்தவர் சனிதோஷத்தினாலே வரும் வியாதிமுதலியவை நீங்கிச் செவ்வாயின் கிருபையைப்பெற்றுச் சிவபோகமநுபவிப்பர். சந்திரன் புத்திரனாகிய புதன்கிழமை விரதமிருப்பவர் கல்வியிற்சிறந்து சிவலோகஞ் சேருவர். வியாழக்கிழமை விரதமிருப்பவர் வியாழபதவியடைந்து சிவபதவி பெறுவர். ஒருநாளிருப்பவர் வது சுக்கிரவார விரதமிருந்தவர் இந்திரசெல்வம்பெற்றுச் சாயுச்சியபதவி யடைவர். துன்பமெல்லாந் திரும்பொருட்டு அந்தச்

தலத்திற் சனிக்கிழமைவிரத மிருந்தவர் பொருமை முதலிய துர்க்குணம் நீங்கச் சனிபதவியடைந்து, உள்ளும் புறமுமொத்துச் சங்கரேசர் திருவடியை யடைவர்.

ஒருவருடம் பழமும் ஒருவருடம் சருகும் ஒருவருடம் தண்ணீரும் ஒருவருடம் காற்றும் புசித்துப் பிறதலங்களிலே தவஞ்செய்வோர் பெறும் பயன் இந்தத்தலத்தில் ஒருகாலம் பட்டினியிருந்தவருக்குக்கிடைக்கும். வேறு தலத்தில் நூறு அசுவமேதஞ் செய்த பலன் இத்தலத்திலொரு அசுவமேதம் கொடுத்தருளும். வாசபேயம், பவுண்டரம், இராசசூயம் என்னும் யாகங்கள் நூறு பிறதலத்திற்செய்தபலன், இந்தத் தலத்திற்செய்த அக்கினிட்டோமம் ஒன்றுகொடுத்தருளும். பிதாவையும் குருவையும் நிந்தித்து அடித்தவரும் அடைக்கலப்பொருளைக் காவாதவரும் தரித்திரருக்கு ஒன்றுங்கொடாதவரும் வாராசையாகிய இத்தலத்தில் வந்தால் கதியடைவர். சங்கரேசுரரே புற்றுமண்ணை மருந்தாகக் கொடுக்கின்ற காரணத்தினாலே பூமியிலுள்ள தலங்கட்கெல்லா மிந்தத் தலமே யுயர்ந்தது. சிவகணங்களுக்குள் திருநந்திதேவரும், பெண்களுக்குள் கற்புடைப்பெண்களும், பாம்புகளுக்குள் ஆதிசேடனும், நவரத்னங்களுக்குள் வயிரமும், சாத்திரங்களுக்குள் அத்துவிதமும், இராசிகளுக்குள் சிங்கராசியும், தேவர்களுக்குள் இந்திரனும், மேகங்களுக்குள் பொன்மழைபெய்யுமேகமும், மிருகங்களுக்குள் கஸ்தூரிப்பூனையும், இலைகளுக்குள் வில்வமும், பாணங்களுக்குள் பாசுபதாஸ்திரமும், சத்திகளுக்குள் கோமதியாகிய வுமாதேவியும், பூவினுள் தாமரையும், குருக்களுக்குள் வியாழபகவானும், பொன்களுக்குள் சாம்பூநதப்பொன்னும், முனிவருக்குள் அகத்தியமுனிவரும், பிள்ளைகளுக்குள் பகீரதனும், கதைகளுக்குள் சிவகதையும் உயர்ந்தனபோலத் தலங்களுக்குள் வாராசைத்தலம் உயர்ந்தது.

சென்ற பிறப்பினும் இப்பிறப்பினும் இனிவரு பிறப்பினும் செய்த செய்கின்ற செய்யும் பாவங்கள் வராமற்றடுக்கும் பெருமையுள்ள இந்தத்தலத்தின் பெருமை யாவர் சொல்லவல்லவர். இந்தத் தலத்துக்குப் பெயர்கள். புன்னைவனம், சீராசை, வாராணசிபுரம் என்று சொல்லப்படும். இத்தலத்தில் சிவனடியார் வந்தால் எதிர்கொண்டுபோதல், பணிதல், பாதங்களை விளக்கல், ஆசனங்கொடுத்தல், வாசனைப்பண்டம், மலர் அப தீபங்களாற் பூசித்தல் செய்து பஞ்சகாரிய பாயசத்துடன் அமுது செய்வித்தவர்கள், அன்னிய

தலத்தில் லக்ஷம் சிவனடியார்களுக்கமுது செய்வித்த பலனடைந்து திருக்கைலாயத்திற் சிவகணங்கள் வணங்கும்படி வீற்றிருப்பர். ஒரு பசுவை யித்தலத்தில் பிராமணருக்குத் தானஞ் செய்தவர் காமதேனு தமக்கு ஏவல்செய்யத் தேவேந்திரபதவியடைவர். கன்னிகாதானமிந்தத்தலத்திற் செய்தவர் பிறதலத்தில் காடோறும் ஆயிரங்கன்னிகாதானஞ் செய்த பயனைப் பெறுவர். விபூதியுருத்திராக்கமணிந்து சிவபிரான்றிருவடிகளைத் துதியாதவரும் புலையாயப் பிறந்தவரும் வழிநடக்கும்போது காலால் இத்தலத்தைப் பரிசித்தாராகில் மேற்குலத்திற் பிறந்து மெய்ஞ்ஞானிகளாவர். தூரதேசத்திலிருந்து இத்தலத்தின் மான்மியத்தைக் கேட்டவரும் நடந்துவரச் சத்தியற்று இத்தலத்தை மனத்தில் நினைப்பவரும் தரிசனஞ்செய்யக் கண்ணில்லாமல் மனத்தில் நினைத்தவரும் உயர்ந்தகதியடைவார்களென்றால் வாராசைத்தலத்தின் பெருமையைச்சொல்லமுடியுமோ?

இத்தலத்திற் சிவனடியார்களுக்குப் பாதரக்ஷை குடை வஸ்திரம் கோவணம் என்றுகோல் விசிறி முதலிய வற்றைத் தானஞ்செய்தவர் சிவகணங்கள் விமானஞ் சமப்ப அதிலேறிச் சிவலோகம்போய்ச் சேருவர். எந்தத்தவத்தின் பலனும், எந்தத்தானத்தினாலாகிய பலனும், எந்த விதமான புத்திரப் பேறும், எந்தச் சாத்திரத்தினாலடையும் பிரயோசனமும், எந்தத் தலம் தீர்த்தம் மூர்த்திகளாலெய்தும் பெரும் பயனும் இந்தத்தலமே கொடுக்குமென வேதங்கள் சொல்லும்" என்றனர். மலைபோலுயர்ந்த தவமிகுந்த முனிவர் குற்றங்கள் முழுவதும் நீங்கிய சூதமுனிவர் திருவடியை வணங்கி "இன்று நீர் அருளிச்செய்ததல விசேடமே நல்லது. இனித்தீர்த்த விசேடங்கூறியருளுக" என்றனர். அதுகேட்ட சூதமுனிவர் முருகக்கடவுளைப்பெற்ற சங்கரேசுரரை இருதயதாமரையில் நிறைவாக வைத்துத் தரிசித்தவர்கள் பிறவிப்பிணியைப் போக்கும் தீர்த்த விசேடத்தைச் சொல்லத்தொடங்கினர்.

ஐந்தாவது:

* தீர்த்தவிசேடச்சருக்கம்.

ஆகம ங்களு மநேகமுறை தேடித்
தோகையொரு பங்கிலுறை சோமசடி லேசர்
வாருபெறு மாலயமு னேயிடம தாக
நாகசுனை யென்றநவி தீர்த்தமது நன்றும். (௧)

மாகனக வில்லியைநல் வந்தனைசெய் தற்கா
வேகவிட நாகரிரு வோருமினி யாக
வோகையொடு தொட்டதி யுடன்படிக லாலே
நாகசுனை யென்றுபெயர் நண்ணினது மாதோ. (௨)

மோகமொடு சீதைமுலை யிற்கொடிய தாகி
வேகமொடு கொத்திடு சயந்தன்வினை விட
வோகையுட னூட்முன முள்ளவுரு நல்கு
நாகசுனை யின்பெருமை நாமறைய வற்றோ. (௩)

உலகையுனு நாகம்த னுடுறவ காலே
சுலவுதிரை தோய்தட மதிற்சுழல்வு தான
நிலைமைபெறு ஞெண்டுகம டந்தவளை மீன்மீன்
சலசரம தென்பறு தவிர்ந்திடும் நாளும். (௪)

மெய்ச்சுர வியாதிகளு மெய்யினி லுறப்பை
யச்சழிவு செய்தொழு நோயகல் வயிற்றைப்
பிச்செறிதல் போலவலி செய்பெரிய குன்ம
நச்சரவ வாவியிடை நண்ணுமுன மோடும். (௫)

போகிக ளியற்றிய புகழ்ச்சியத னாலே
போகியுல கத்திலுறு பொற்பணிக ளாடும்
போகிதட மேன்மையுகல் வோர்களயி ராணி
போகியென வேமகிழ்வு பூண்டினி திருப்பார். (௬)

நடுவனை யுதைத்தசிவ னாகசுனை யென்று
மடுவிடை குளித்துவளர் புற்பினன் மருந்தைக்

கடுகெடை யருந்தினவர் காலினின் வணங்கிக்
கொடுவிட மனைத்துமிவை கொண்டுகுடி போகும். (௭)

அற்பவுடல் பொய்யென வறிந்தவர ராகிப்
பொற்பதி புரைந்தவ பூடணர்க ளங்கிச்
* சற்பதட மாடினவர் தம்பவ மகன்று
கற்பவரை யீசனிரு கழலினிரி லாரே. (௮)

விரகவிட ரேனும்வெகு பாவியர்க ளேனு
மரகர முழக்கமுட னைம்புல னடக்கிக்
கரகமல முச்சியுற வேகதிபை யுன்னி
யுரகசுனை யாடினவ ரும்பரென வுய்வார். (௯)

பொன்னகம் வளைத்தவுயர் புன்னைவன நாதர்
தன்னக மகிழ்ந்துகுடி யுறுந்தடம தாய
சொன்னகலை நன்னெறி புணர்ந்துதக வராப்
பன்னக தடம்படிகு வோர்பரம னாவார். (௰)

புட்செவிய காதினருள் போதகிவ னானர்
விட்செவிய திங்களணி வேணியர் நகர்க்குட்
கட்செவி யகழ்ந்ததட மூழ்கினர் கருத்தி
னுட்செவிய ராகியுயர் வீடுபெறு வார்கள். (௧௧)

வேறு

நாகத்தின் பொருட்டாய் வந்த நற்றட மகிமை யுன்னார்
தாகத்தின் பொருட்டா வேனுந்தண்புன லுட்கொண்டாரேற்
றேகத்தின் பொருட்டாய் வந்த தீவினை யனைத்து நீக்கி
யோகத்தின்பொருட்டாமோர்ந்திவ்விறப்பிலாமுத்திசேர்வார்.

முப்புவி தன்னி லுள்ள முதியதீர்த் தங்க டம்மிற்
செப்புதற் குவமை யில்லாத் திவ்விய நாக தீர்த்த
மெய்ப்படித் புறமு முன்னூர் தூயராய் வெம்பி றப்பாந்
தைப்புறு வினையு நீங்கிக் கடவுடன் கழலைச் சேர்வார். (௧௨)

---

* சர்ப்ப - எதுகைநோக்கிச், சற்பவென்றுமிற்று.

அந்தமா தீர்த்தந் தன்னி லாடுதற் கருக ரல்லா
ரிந்தனைச் சாதி யானோர் தெஞ்சினி னினைக்கிற் பார்க்கி
லுந்திவீழ்ந் திடு வோரா றுறுபுன லுடன்மேல் வீசிற்
சிந்திய பிறப்பின் மேலாம் பிறப்பினிற் பிறப்பா ரன்றே. ()

நண்ணிய வறிவின் ஞான நூலறி வதிக மாகு
மெண்ணிய பொருள்கட் கெல்லா மறப்பொரு ளதிக மாகும்
பண்ணிய பாவ மெல்லாம் பரிதிமுன் னிருள்போ லீக்கும்
புண்ணிய தீர்த்தந் தம்மி னதிகமாம் புயங்க தீர்த்தம். (௧௫)

சத்தமா புரியின் மேலாந் தண்டமிழ் மதுரை மூதூர்
சத்தமா வுலகின் மேலாஞ் சத்திய வுலக மாகுஞ்
சத்தமா கடலின் மேலாந் தண்பயோ ததியே யாகுஞ்
சத்தமா நதியின்மேலாந் தடஞ்சுனை நாக தீர்த்தம். (௧௬)

அயனபுண் ணியகா லத்தி னந்தமா தடத்தின் மூழ்கிக்
கயல்விழி யுமையை யேந்தக் கடவுள்சங் கரரைப் போற்றின்
வியனுறு தீர்த்த மெல்லா மாடிய மெய்ப்பே றெய்தி
யுயர்சிவ லோகத் தெய்தி யொழிவிலாப் போகந் துய்ப்பார் ()

மேடநன் மதிப்பி றப்பின் மேவியத் தடத்தின் மூழ்கி
யேடலர் மலர்கொண் டந்த விசனை யுமையைப் போற்றி
நீடுமா லயத்தை மூன்று வலம்வந்து நேசிப் பாரே
லாடகத் திறைவன் வாழு மளகையி னழகாய் வாழ்வார். (௧௮)

ஐப்பசி மதியின் முற்று மத்தடந் தன்னின் மூழ்கிச்
செப்பருஞ் சாந்தி ராய ணப்பெயர் விரதஞ் செய்வோர்
*சப்பிர மனத்த ராகித் தூலதே கத்தோ டேவான்
மைப்பொலி கண்டர் வாழு மகாசிவ லோகஞ் சேர்வார். (௧௯)

ஆடிமா தப்பி றப்பி னத்தடத் தாடி னோர்கள்
கேடிலாச் செல்வ மெய்திக் கிரிசவுங் களப ராவார்
நாடொறு மாடு வோர்க ணற்பரி சுத்த ராகி
நீடுநீர் வேலை சூழு நீணிலத் தரச ராவார். (௨0)

* சப்பிரம் - நித்தியயோகத்தொன்று.

பரிதியை மதியைத் தீண்டப் படர்கனல் விடவாய்ப் பாந்தள்
கருதிய கிரகண புண்ய காலங்கட் செவித்த டத்தில்
மருதியெப் பேறு மென்று சங்கற்பஞ் செய்து மூழ்கிற்
சுருதியின் முடிவா மீசன் றொல்லுல கடைகு வாரே. (௨௧)

செனித்திடு தினத்தின் மூழ்கிச் சங்கரர் திருத்தாள் போற்றி
லனித்திய மான தேக மழிவிலாத் திவ்விய தேகத்தி
தனிப்பதம் பெறுவர் திங்கட் டினத்தமா வாசை தன்னின்
மனித்தர்க டானம் பண்ணில் வானவ ராகு வாரே. (௨௨)

பிதிர்தின மந்த நீரின் மூழ்கியே பிண்டம் வைத்து
விதிவழி திலோத கங்க ளிறைத்துமேற் பிதிர்க்க ளெல்லாங்
கதிபெற வைக்கு மாந்தர் காதலன் மனைவி சுற்ற
மதியுடை மகப்பே றுற்று மாநிலத் தென்றும் வாழ்வார். (௨௩)

புண்ணிய நாக தீர்த்தம் படிந்துபூ சுரருக் கன்பா
லெண்ணிரு தானஞ் செய்தா லெண்ணிலாக் கோடி காலம்
வெண்ணில வணிந்த வேணி விமலர்வா ழுலகின் மன்றுறு
கண்ணிணையுருவம்பெற்றுக் களிப்புடனிருப்பரன்றே. (௨௪)

மாதவர் தத்தில் வந்த மகத்துவப் புகர்வா ரத்தின்
மேதகு மத்த டத்தின் விருப்புடன் மூழ்கிப் பூத
நாதசங் கரனைப் பொன்னு வுடையைப்பூ சித்த நல்லோர்
பாதக வினைகள் காற்றிற் பஞ்செனப் பறக்கு மாதோ. (௨௫)

வேறு

புன்னாக வனத்தீசர்க் கனுதினமு மாட்டுவிக்கும் புனித மான, விந்நாக தீர்த்தத்தின் பெருமையெவ ரெடுத்துரைப்பா ரியான றிந்து, சொன்னோனோர் கோடியிலோர் கடைகோடி யெனச்சூதன் சொல்லக் கேட்டு, மின்னரா வசையை விடுத்த மெய்ம்முனிவர் பிரமசைத்து வியந்தார் மன்னோ. ()

பாகமா வுடைமருவு சங்கரர்வாழ் தலமுமன்பாற் படிந்துன் போர்க்கு, நாகவமுத வியவிந்த நாகசுனை மகிமையுநீர்

களிலுங் கேட்டோம், சோகவிடாய் தீர்த்தருளுஞ் சங்கரமூர்த்தியின் பெருமை சொல்லீரென்ன, யோகமுனிவரர் கேட்பச் சூதமுனி யுரைப்பலென்றுங் குவந்து சொல்வான். (௨௭)

*தீர்த்தவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - ௨௧௦.

கெ

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சகலாகமங்களும் அநேக காலந்தேடுஞ் சந்திரசேகரராகிய சங்கரேசர் கோயிலுக்கு முன் இடப்பக்கத்தில் நாகசுனை யென்னொரு தீர்த்தமுள்ளது. சங்கரேசரை வழிபடுதற்காகச் சர்ப்பவடிவாகிய சங்கபத்ம அரசர்களாலே (பின்) தோண்டப்பட்டதனால் இந்தத் தீர்த்தத்துக்கு நாகசுனை யென்ற பெயர் வந்தது. தேவேந்திரன் மகனாகிய சயந்தன் காக்கைவடிவங் கொண்டு சீதாதேவியின் தனத்தைத் தீண்டியதனால் வந்த பாவம் இந்த நாகசுனையிலே வந்து மூழ்கினவுடனே நீங்கிப் பழையவடிவத்தைப் பெற்றானென்றால் இதன் பெருமைதாஞ் சொல்லும் அத்தன்மையுடையதோ? காற்றைப் புசிக்கின்ற சர்ப்பங்களாலே செய்யப்பட்ட காரணத்தாலிந்தத் தீர்த்தத்தில் நண்டு, ஆமை, தவளை, மீன் முதலிய நீர் வாழுமுயிர்களில்லை. சரரோகமும் சரீரத்தினழகையழிக்குங் குட்டவியாதியும், வயிற்றைப்பிடுங்கி யெரிசல் போல வலிக்கின்ற குன்மரோகமும் இந்தத் தீர்த்தத்துக்குப் பக்கத்தி[illegible] விடும். நாகங்களாலுண்டாக்கப்படுதலால் நாகலோகத்திலுள்ளவர்களெல்லாம் இதிலே வந்து தீர்த்தமாடுவர். நாகசுனையின் பெருமையைப் பேசுவார் தேவேந்திரன் போல மகிழ்ச்சியுற்றிருப்பர்.

இதிலே ஸ்நானஞ் செய்து புற்றமருந்தைக் கலந்தளவு உண்டாரானால் விஷவியாதியடியோடே போய்விடும். சரீரமநித்தியமென்றறிந்து, தவவேடம் பூண்டு, இதிலே தீர்த்தமாடினவர் பிறவியைக் கெடுத்துச் சங்கரேசர் திருவடியைக் கலந்திருப்பர். தூர்த்தராலும் பாவிகளாலும் அரகரவென்று சொல்லிக் குதித்து இதில் ஸ்நானஞ் செய்வாரானால் சுவர்க்கபதவியடைவர்.

புன்னைவன நாதர் தம் பக்கத்திலிருக்கும் அந்தத் தீர்த்தமாகிய நாகசுனையிலே சாஸ்திரவிதிப்படி ஸ்நானஞ் செய்பவர் சிவசாரூபம் பெறுவர். கரிக்குருவியின் அழகிய காதில் சிவஞானமுபதேசித்தவராகிய ஆகாயத்திலுள்ள சந்திரனைச் சூடித்த சங்கரேசரது வரராஜ்சைத் தலத்தில் நாகங்களாற் செய்யப்பட்ட நாகசுனையில் பரிசுத்தமுடையராகித் தீர்த்தமாடவொருவரும் இதன் பெருமையுணராமல் தாகத்துக்காவது தண்ணீரெடுத்து உண்டவரும் தீவினைகளைப் போக்கி புண்ணியப்பொருளை யுணர்ந்து மோக்ஷமடைவார்கள்.

திரிலோகத்திலுள்ள தீர்த்தங்களிலு முயர்ந்த நாகசுனையின் தீர்த்தம் சரீரத்திற் பட்டாலும் உள்ளும் புறமுந் தூயராய்வினைகளைப் போக்கிச் சங்கரேசர் திருவடியையடைவார்கள். இந்தத் தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்ய யோக்கியரல்லாத கீழ்ச்சாதியார் நினைத்தாலும் பார்த்தாலும் ஸ்நானஞ்செய்வோருடலிற் பட்டதீர்த்தந் தெறிக்கப்பட்டாலும் மறுபிறப்பிலுயர்ந்த சாதியராகப்பிறப்பர். அறிவிலுள்ள ஞானநூலறிவும், பொருள்களுள் தருமப்பொருளும், முத்திநகரமேழுள் காசியும், ஏழுலகில் பிரமலோகமும், ஏழுகடல்களுள் பாற்கடலும், எழுநதிகளுள் நாகசுனையும் உயர்ந்தனவாகும். அந்த நாகசுனையில் உத்தராயண தக்ஷிணாயன புண்ணியகாலங்களிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரேசரையும் கோமதியம்மையையும் வணங்கினால் எல்லாத்தீர்த்தங்களும் ஆடிய பயனடைந்து சிவபோகத்தையுமடைவர்.

சித்திரை மாதப்பிறப்பில் ஸ்நானஞ்செய்து சிவபூசைசெய்து ஆலயத்தைப்பிரதக்ஷணஞ்செய்து சேவிப்பாரானால் குபேர செல்வத்தையடைவர். ஆடிமாதப்பிறப்பில் தீர்த்தமாடினவர் சிவபிரானுக்கன்புடையராவர். தினந்தோறமூழ்கினவர் அரசராய்ப் பிறப்பார்கள். கிரகணகாலங்களிலே யெல்லாப்பலனுந்தருக என்று சங்கற்பஞ்செய்து ஸ்நானம்பண்ணினால் சிவலோகத்தைச் சேருவர். பிறந்தநாளில் மூழ்கிச் சங்கரேசரைத்தோத்திரஞ்செய்தால் விதேகமுத்தியடைவர். சோமவாரத்தோடுகூடும் அமாவாசையில் மனிதர்கள் தீர்த்தமாடினால் ஞானவரராவார்கள். ஜந்மநக்ஷத்திரநாளிலே ஸ்நானஞ்செய்து பிண்டமிட்டு எள்ளும் நீரும் இறைப்பவர் மனைவி மக்கள் சுற்றங்களைப்பெற்றுப் பெருவாழ்வடை

வார்கள். இஃதன்றித்தீர்த்தமாடினவுடன் பிராமணருக்குச்சோடசதானம் (பதினறுதானம்) செய்தவர் அளவில்லாதகாலம் சிவசாரூபபதவி யடைந்திருப்பர். மாதாந்த வெள்ளிக்கிழமையில் தீர்த்தமாடிச்சங்கரேசரையும் ஆவுடையம்மையையும் பூசனைசெய்தவருடைய பாதகங்கள் காற்றிலகப்பட்ட பஞ்சுபோலப்பறந்தோடிவிடும். சங்கரேசருக்கு நாடோறுமபிடேகஞ்செய்யப்பெறும் நாகசுனை மகிமையை பெவர் சொல்லவல்லவர். கோடியிலொருசிறிது பாகம் யான் சொன்னே னென்று சூதமுனிவர் கூற, பெண்மயமற்ற மகருஷிகள் கேட்டுச் சிரமசைத்து மகிழ்ந்தனர். "தலமகிமையும் நாகசுனைத்தீர்த்த மகிமையும் சுவாமீ! நீரருளிச்செய்யக் கேட்டுச் சந்தோஷித்தோம். இனி, சங்கரலிங்கமூர்த்தி மகிமையைச் சொல்லியருளவேண்டு" மென்று நைமிசாரணிய முனிவர்கேட்கச், சூதமுனிவர் சொல்வாராயினர்.

ஆறுவது:

*மூர்த்திவிசேடச்சருக்கம்.

புன்னைமா வனத்தி னுமற் புளியினி லநாதி யாகி
யன்னைகோ மதியி னோடு மமர்தரு மமல னாய்
மன்னிய தொண்டர்க் கெல்லா மங்கள நல்க லாலே
தன்னைநே ரிவ்வி லிங்கஞ் சங்கர லிங்க மாகும். (க)

வான்வளி யனனீர் மண்ணும் வகுத்தவைந் திலிங்கத்தானு
மேன்மையாம் புளியின் பாங்காய் மேவுமிவ் விலிங்கந் தன்னை
ஞானமா முனிவர் சித்த ரும்பரோ டிம்பர் நாக
ரானவ ரெவரும் போற்றி யறமுத லான்கும் பெற்றார். (உ.)

பூவரு மயனு மாலும் போற்றுதற் கரிய வள்ளல்
கோவருள் கொடுக்குந் தெய்வக் கோமதி யுமையி னோடு
மியாவருங் கண்டு பூசித் திகபர போக மெய்த
யாவர ராசை தன்னின் மகாசிவ லிங்க மாகும். (ங)

சீர்த்திகொ டேவ மூர்த்தி யசுரராற் செய்ய மூர்த்தி
* யேர்த்திகழ் நாக மூர்த்தி யிவ்வுல கத்தி னுள்ள
பார்த்திப ரியற்று மூர்த்தி யாகிய படிவங் கொண்ட
மூர்த்திகட் கெல்லா மந்தச் சங்கர மூர்த்தி முன்னும். (ச)

கண்ணினைக் காதைக் கையைக் காலினை வருத்தஞ் செய்ய
வெண்ணிய கன்மத் தாலே யெய்திய வியாதிக் கெல்லா
மண்ணரினை மருந்தா னல்கித் தீர்த்திடு மகிமை யாலே
புண்ணிய வயித்ய லிங்க மாகுமிப் பூசி லிங்கம். (ரு)

சித்தர்கண் முனிவர் தேவர் சேவிக்க வழியா வீட்டின்
முத்தியைக் கொடுக்குஞ் சைவ தலங்களின் முதன்மையாகு
மத்திரு விலிங்கந் தன்னி னதிகமாம் வரங்கொ டுக்குஞ்
சுத்தசை தன்ய மாமிச் சுயம்பிர காச லிங்கம். (சா)

தெய்வமா தலங்கட் கெல்லாந் தலைமைசி ராசை யாகு
மய்வரு மர்த்தந் தம்முட் டலைமையில் வாக நீர்த்த
சைவனாந் தெரிந்த ஞான நாரதர் முதலோர் போற்றுஞ்
சைவலிங் கங்கட் கெல்லாந் தலைமையில் விலிங்க மாதோ. (எ)

சமையங்கள் பலவிற் சைவ சமயமே யதிக மாகு
முயிர்குல மலைக டம்மு ளதிகமீன் மேரு வாகு
முமையொரு பாகங் கொண்ட வொளிர்சிவ லிங்கந் தம்மு
ளமலவா னந்த சங்க ரேசுர ரதிக மாமே. (அ)

மனமொழி மெய்யிம் மூன்று மங்கள விலிங்கந் தன்னை
நினைநினைந் துரைத் துப்போற் றல்செய்பவர்சென னமென்னுங்
கனவிருட் காட்டை வெட்டி மூலம தறக்க ளைந்து
சனகமா தியர்போல்வீட்டைச் சாருஞா னிகளே யாவார். ( )

சோமவா ரத்தி லிந்தச் சங்கர சுயம்பைப் போற்றி
நேமமா யிரத்தெட் டாலே வில்வவர்ச் சனைந டாத்திக்
காமமே முதல மூன்று குற்றமுங் கடிந்து நல்ல
நேமமா யொருபோ தன்று கொள்பவர் சிருப ராவார். (௰)

* ஏர்த்திகழ் - விகாரம். * நேமம் - நியமமென்பதன் மரூஉ.

வெள்ளிவா ரத்தி லிந்தச் சங்கர லிங்கந் தன்னைக்
கள்ளவிழ் கரிய கூந்தற் கவுரிகோ மதியைப் போற்றி
யுள்ளிருட் காலந் தன்னி லியற்றுபூ சனைசெய் தேத்தி
னுள்ளிய வரங்க ளெல்லா முறுதியாப் பெறுவ ரன்றே (௧௧)

சித்திரைத் திங்க டன்னிற் பூரணைத் தினத்தி லேந்து
வத்திரத் தாறு மைந்து தொழிலுடைத் தியம கேசன்
சத்திய வடிவ மான சங்கர மூர்த்தி தன்னை
முத்தியை விரும்பிப் பூசித் தவர்பலன் மொழிய லாமோ. (௧௨)

நற்கட மாது நாமு மொன்றென நப்பன் காட்ட
விற்கட கப்பூண் செங்கை விமலனைத் தவம்பு ரிந்த
கற்கட கத்திற் பூசை தினத்தினிற் கனிந்து போற்றின்
வெற்கடற் பிறவி நீக்கி யருட்கடன் மூழ்கு வாரே. (௧௩)

மாசிவ ராத்ரி தன்னி லெக்கால லிங்கந் தன்னைப்
பூசனை நாலு சாமம் புரிந்துபோற் றியமெய் யன்பர்
காசியிற் கங்கை மூழ்கிக் கட்டுணக் கற்ப கால
நேசமாய்ப் பூசை செய்த பலனெலா நேர்கு வாரே. (௧௪)

பஞ்சபா தகம லிந்து செய்தபா வியரா னாலுந்
தஞ்சமீ தென்றிம் மூர்த்தி தாளினைப் பணிந்திட் டாரே
லஞ்சனி பஞ்ச னீபொன் றருட்கடைப் பார்வை நல்கி
நஞ்சினை யமுத மாக்குந் தன்மைபோ லியற்று காக்கும். (௧௫)

அற்புவா றுனைப் பெற்ற யாக்கையின் றுக மத்தின்
சொற்பயன றிந்துபூசைத் தொழில்செயற் குரியரல்லேம் [ர்
பொற்பதந் துணையேயென்று போற்றுமெய்யடியார்க்கெல்லா
தற்பதங் கொடுக்கு மிந்தச் சங்கர சயம்பு வொன்றே. (௧௬)

அல்லுநற் பகலு மின்றி யடிமுடி முடிவு மின்றி
யெல்லைபில் பிரமந் தானே யிவ்வாரா தனைதன்னிற்
பல்பரா சரத்தை யெல்லாம் பரிந்துகாத் தருள வேண்டி
நல்லதோர் விளையாட் டாக நவில்சிவ லிங்க மாகும். (௧௭)

கொல்லைவா யிமயச் செல்வி கோமதி வலப்பா கத்தில்
திவ்விய சொரூப மாகத் திருவருள் புரிந்திருக்கு [மம்
மிவ்விலிங்கத்தைப்போற்றுமியல்பினோர்பிறப்பென்றே
பௌவமேழ் கடந்து நித்த பரிசுத்த ராகு வாரே. (௧௮)

மூவிரு பிரதோ டத்தில் வான்கட *த்த மத்தைப்
பெறுபொழு தால யத்தை வலம்வந்து பிறைவான் கண்ணி
யுறுமணி சங்க ரேசர்க் கருச்சனை யாதி யாற்றி
நறுமலர்த் தாளைப் போற்றி னமனையும் வென்றிடுவரன்றே. ()

மட்டவி ழிதழி வேய்ந்த மணிமுடிச் சங்க ரேசர்க்
குட்டமும் பன்ப ராகி யொருபொழு துணவு நீக்கி
யட்டமி விரத நோற்போ ரகத்தினிற் குறிப்பு வென்று
மிட்டமாம் பலன்க ளெல்லா மெய்தியின் புறுவர் மாதோ. ()

வசனம்.

அட்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க யேகாங்க மாக லவ்பாத மட்டசர்க்க மலர்ப்பதத்தில் வந்தனைசெய் திவ்வாதை வழிபட் டோரேற், கட்டான பிறப்பு துக்கக் காயமுதலிய வினைகையுங் கடிந்து நீக்கி, யெட்டாத பரமபதந் தின்பக போகத்தாழ்ந் திருப்ப ரன்றே. ()

சோடசமா லுபசாரத் தாட்டியர் கடைப்புனைந்து தூய வாசத், தேடவிழ் நால் வகைமலருஞ் சூட்டிநவ மணிப்பணிகளிசையப் பூட்டித், தேடரிய பாலடிசில் சித்ரவன்ன நிவேதித்துத் தெய்வக் கந்தந், தாடலைபேற் கொண்டுபணிந் திடுமிந்த மூர்த்திகளுஞ் சகல பேறும். ()

சங்கமொன்றிற் புனல்கொண்டிச் சங்கரனை யாட்டுற் லா யிரத்தெண் சங்கு, மங்கலநற் புனல்கொண்டு மஞ்சன யாலாட்டு மகத்துவஞ்சேர்வார், பொங்குதிரு மேனிபணிம் பொதிந்தனத் தால பிடேகம்புரிந்த பேர்கள் லகெய்தியன்னமொழிமுக்குகமொன்றுவமர் ()

* அத்தமம் - அத்தமனகிரி.

மடைப்பளியி லன்னமமைத் திடுவதற்குப் பாத்திரங் கள் மணிநீ ராட்டக், குடந்துடனே தூபங்கான் மூன்றைந் தே மொன்பானுக் குறித்த லக்கத், தடுக்கியிதி பத்தட்டுக் குடைகவரி கண்ணாடி யால வட்டங், கட்டிநடுவு டமுதா க்கு மிக்கடவுட் களித்தவர்கள் கயிலை சேர்வார். (உச)

மீபுரங்க ணைகத்தெரித்த வீச்சங்க ரேசுரர்க்கு விருப் பமாகக், கோபுரங்கண் மண்டபங்க டிருமதில்கள் குறைவி ன்றிக் குறித்துச் செய்வோர், மாபுரந்த ராதியும்பர் வந்து தொழப் புட்பமா னத்தி லேறி, நாப்புகழ்செஞ் சரணுமை யோ டரனிருக்குங் கயிலையினி னுடியிற் சேர்வார். (உரு)

மணிப்பணிகள் கூழைநா யகருளத்தி னுகப்புறன் மணியாற் செய்தோர், கணிப்புறவா கனமமைத்தோர் கரிபரி தேர் சிவிகைவா கனத்தி லேறிப், பணிக்கலமே லிருக்கவி ந்தப் பாருலகுக் கரசராய்ப் பத்தர் பாசந், துணித்தகுலப் படையார் தொல்லுலகிற் சென்றழிவில் போகந் துய்ப்பார்.

புத்தமுதா நிவேதியமைத்த சிவசங்க ரேசுரர்க்குப் புழுகு வாசக், கத்தூரி செறிந்தநறுங் கலவையிதென் முழுக்காப்புக் கணிந்து செய்வோர், வித்தமுறு தெய்வகற்ப காடவியி லரம்பையர்கள் வெண்கை யாலே, கொத்தலர்நன் மலர்சூட்டிக் கூடியினி யாடவன்பு கூர்ந்திருப்பார். (உஎ)

மருப்பாருங் கொன்றையணி சங்கரனை வணங்கிமுதல் வாசநன்னிற், றிருவாசி செய்துவைத்துத் திருவிளக்கிட்டார்தெய்வ மாதரெல்லா, மிருபாலு மணிவிளக்கை யிருந்தேந்திவர விந்த்ர போக, மொருநாலு கோடியுகமமர்ந்திங்கு சிவபதத்தி னுறுவா ரன்றே. (உஅ)

கருப்பூர தீபமிட்டுக் கருப்பூர வழிவாஞ்சங் கரனைக் கண்ணுறல், விருப்பூரத் தெரிசித்த மேலவர்கள் விமானத்திலேறி வெள்ளிப், பொருப்பூர தாவிருந்து போதசிவா னந்தபரஞ் சோதி பொற்றாட், டிருப்பூர்ணத் துடன்கலந்து நிறைந்துமீ னாதென்னுந் திகழ்வ தன்றே. (உகூ)

வரரா... நாதன்னைக் கயநாதன் சீராசை நாதன் வா னோர், பரவுபுன்... வனாதன் சங்கரலிங் கக்கடவு ளாய்... டி பண்பாத், துரைபுகழுஞ் சங்கரநா ராயணனெச் சுகாரூர்த் தி தாமொன் றெட்டாய், விரவுதிரு நாமங்கள் பெற்றிருக்கு மிம்மூர்த்தி விசேடமூர்த்தி. (௩0)

அருட்கடலாஞ் சங்கரர்சன் னிதிமுன்பு பரதத்தையர் களாடல் பாட, லிருக்குமுத லிவேத மெடுத்தோதச் செய்தல்பல வின்னியங்கள், பெருக்கமுடன் முழக்குவித்தோர் காமியத்திற் பெருங்கால்லம் பெயரா தாற்றக், கருக்கடலின் கரைகடந்து கடவுடிரு வடிக்கமலங் கைக்கொள் வாரே. (௩௧)

ஆதகா லமுமிக்கச் சங்கரலிங் கம்பதத்தை யன்பாற் போற்றி, மாறிலாப் பொன்மணிபூ ஷியத்தைவல மாவருவோர் மதிபோல் வெள்ளை, நீறணிந்தக் குருத்திராக் கந்தரித்துப் பரைந்தெழுத்தை நினைவிற் கொள்வோர், பேறுசொல வொருமை பாகவலான் மற்றொருவர் பேசொணாதே. (௩௨)

திருத்தலமுந் தீர்த்தமுமூர்த் தியுமுரைத்த சூதமுனி செம்பொற் றாளை, விருத்தமுனி வரரெல்லாம் விரைமலர் கொண் டர்ச்சித்து வியந்து போற்றி, மருத்தமியங்குஞ் சங்கபத்மர் வாதகிவீர்த் திக்காக மறையோன் காணாக், கருத்தமுறுஞ் சங்கரநா ராயணராய்க் காட்டியதைக் கழறென்றாரே.

* மூர்த்திவிசேடச்சருக்கமுற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - உகூ

"புன்னை விருக்ஷத்தினிழலில் அநாதியாய் மலமில்லாத மூலப் பொருளாகி அடியார்களுக்கு அன்பு செய்தலால் சங்கரலிங்கம் என்னும் பெயர்பெற்று, பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூத லிங்கத்துக்கெல்லாம் பிருதுவிலிங்கமாகும்; இந்த இலிங்கத்தை ஞானத்தையுணர்ந்த முனிவர் முதலியவர்களெல்லாரும் வணங்கித் தர்மார்த்த காமமோக்ஷம் பெற்றார்கள். பிரமவிஷ்ணுக்கள் காண்டற்கரிய சிவபிரான் கோமதியம்மையுடன் எல்லாருமுய்ய பரகதியையடைதற்காக வாராசைத் தலத்திலே சங்கரலிங்கமாக இருந்தனர். தேவராலும், அசுரராலும், நாகராலும், அரசராலும் பூசிக்கப்பட்ட இலிங்கங்களுக்கெல்லாம் இந்த இலிங்க முதன்மையான இலிங்கமாகும். வினைக்கீடாகக் கண், காது, கை, கால்களை வருத்தப்படுத்திய வியாதிகளெல்லாம் புற்றுமண்ணை மருந்தாகக் கொடுத்துத் தீர்க்கின்ற மான்மியத்தால் இந்த இலிங்கம் வயித்தியலிங்கமெனவும் பெயர்பெறும். சித்தர் முதலோர்க்கு முத்தியளிக்குஞ் சிவஸ்தலங்களின் முதன்மையான இலிங்கங்களுக்குள் பரிசுத்தமாகிய கடவுள்; இந்தச் சுயம்பிரகாசம் (தானே பிரகாசிப்பது) ஆகிய இலிங்கமாம். சமயங்களுக்குள் சைவசமயமும், மலைகளுக்குள் மகாமேருமலையும், சிவலிங்கங்களுக்குள் சங்கரலிங்கமும் உயர்ந்தனவாகும். மனம், வாக்கு, காயங்களால் இந்த இலிங்கத்தை நாடோறுந் துதிப்பவர் சென்மமாகிய காட்டை வேரோடு வெட்டிச் சனகர்முதலியோர்களைப்போல மோக்ஷவீட்டைச் சேர்ந்திருப்பர்.

இந்த இலிங்கத்தைச் சோமவாரத்திலே வில்வார்ச்சனைசெய்து, காமம் வெகுளி மயக்கமாகிய முக்குற்றத்தையுங் கெடுத்து நிய தியாக ஒருபெருநாடாள்பவர் அரசராகிப் பிறப்பர். சுக்கிரவாரத்தில் கோமதியம்மையுடன் அர்த்தசாமத்திலே பூசித்துத் துதித்தவர் நினைத்த [illegible] நிச்சயமாகப் பெறுவர். சித்திரா பௌர்ணமியிலே மோக்ஷத்தை விரும்பிப் பூசைசெய்தவர் பெறும்பலனை யின்னதென்று சொல்லமுடியாது. நல்ல குடக்கூத்தினையுடைய விஷ்ணுவும் தானும் ஒருவரென்றுசொல்லப்பட்ட சங்கரநாராயணராகிக் காட்சி கொடுத்த அந்த இலிங்கத்தை ஒளிதங்கிய கங்கணமணிந்தகையையுடைய கோமதியம்மை தவஞ்செய்யப்பட்ட ஆடிமாதப் பௌர்ணமியிலே வணங்கினால் பிறவிக்கடலைக் கடந்து

கருணைக்கடலிலே முழுகுவார்கள். மகாசிவராத்திரியிலே நான்கு சாமமும் பூசித்து வணங்கிய மெய்யடியார்கள் காசிக்கங்கையிலே ஸ்நானஞ்செய்து விசுவேசுரரை முக்காலம் பூசித்தபலனைப்பெறுவர். பஞ்ச மாபாதகரானாலும் அடைக்கலமென்று வந்து பணிந்தால் பயப்படாதேயென்று நஞ்சை அமுதமாகவுண்டு தேவர்களைக் காத்ததுபோல இந்த இலிங்கங் காத்தருளும். சிறிய வா[illegible]யுடைய நாங்கள் ஆகமவிதிப்படி உன்னைப் பூசிக்கவல்லமையில்லோம் உன்னுடைய திருவடிகளே துணையென்று வணங்குவார்க்குத் தன்னுடைய திருவடிகளை இந்தச் சங்கரலிங்கமொன்றே கொடுத்தருளும். இரவும் பகலும் ஆதி, மத்தி, அந்தமில்லாத பிரமமே, இந்த வராசைத்தலத்தில் எல்லாவற்றையும் இரக்ஷித்தற்பொருட்டுத் திருவிளையாட்டாகச் சிவலிங்கவடிவமானது. இதைத் துதிக்குமியற்கையுடையவர் பிறவிக்கடலைக் கடந்து பரிசுத்தராயிருப்பர். பிரதோஷகாலத்தில் சூரியாஸ்தமனகாலத்தில் கோயிலை வலஞ் சுற்றி வந்து சங்கரேசுரரைவணங்கி யருச்சனைமுதலிய தோத்திரஞ் செய்தவர் யமவாதனையில்லாதவராவர். இந்தச் சங்கரலிங்கத்துக்கு உள்ளே பெருகுமன்புடையவராகி அட்டமி விரதமிருப்பவர் மனத்திலே நினைக்குங் காரியங்களெல்லாமடைந்து இன்புற்றிருப்பர்.

இந்த இலிங்கத்தை அட்டாங்க பஞ்சாங்க திரியாங்க ஏகாங்க நமஸ்காரஞ் செய்து தொண்டு செய்தால் பிறவியை நீக்கிக் காமமுதலாகிய ஆறு பகையையுங் கெடுத்து உயர்ந்த பரமபதத்திலின்பத்தை யநுபவித்திருப்பர். பதினாறு உபசாரத்தோடபிடேகஞ் செய்து பரிவட்டந்தரித்து நால்வகை மலர் மாலையும் புனைந்து இரத்நாபரணங்கள் தரித்து, பாயசம் சித்திரான்னம் நிவேதியஞ் செய்து திருவடித்தாமரைகளை வணங்கினால் இந்தச் சங்கரலிங்கஞ் சகலபலனையுந் தந்தருளும். இஃதன்றிச் சங்காபிடேகஞ் செய்தால் ஆயிரத்தெட்டுச் சங்காபிடேகம் (அன்னியதலத்து) இலிங்கத்துக்குச்செய்த மான்மியத்தையடைவர். அன்னாபிடேகஞ் செய்தவர்கள் ஒருசோற்றுக்கு ஒருயுகமாகச் சிவலோகத்திலிருக்கப் பெறுவர். சங்கயுற் பாத்திரங்களும் அபிடேகபாத்திரங்களுந் தீபக்கால் தூபக்கால்களும் குடை சாமரம் கண்ணாடி விசிறிகளும் இந்த இலிங்கத்துக்குக் கொடுத்தவரும்; கோபுரம், மண்டபம், திருமதில்கள் செய்தவரும் இந்திரன்முதலியோர் வணங்கத் தெய்வ விமானத்திற்

சென்று இருக்கைலாசத்தையடைவார்கள். கூழையாண்டியாகிய சிவலிங்கப்பெருமான் மகிழும்படி அழகிய ஆபரணங்கள் நல்ல இரத்தினங்களாற் செய்தவரும், வாகனங்கள் செய்தவரும் யானை குதிரை தேர் பல்லக்குகளிலேறிப் பூலோகத்தரசராயிருந்து பின்னர் சிவலோகத்தையடைவர்.

புழுகு முதலிய வாசனைத்திரவியங்கள் சேர்ந்த கூட்டுவர்க்கச் சந்தனத்தால் இந்த லிங்கத்துக்கு முழுக்காப்புச்செய்தவரும், முதற்றிருவாயிலில் திருவாசி செய்துவைத்துத் திருவிளக்கேற்றினவரும் தெய்வப்பெண்களிரண்டுபக்கமுங் கைவிளக்குப்பிடித்துவர நூறுகோடியுக மிந்திரபோகமநுபவித்து அதன்மேற் சிவபதவியடைவார்கள். கருப்பூரதீபமேற்றி யாசைமிகத்தெரிசித்தவர் விமானத்திலேறிப்போய்க் கயிலாசத்தங்கள் நகரமாகவிருந்து சுயம்பிரகாசமாகிய சிவபிரான்திருவடியில் நிறைவாகக் கலந்து விளங்குவார்கள்.

இந்த இலிங்கம் வாராணசைநாதன், வைத்தியநாதன், சீராசைநாதன், புன்னைவனநாதன், சங்கரலிங்கம், கூழையாண்டி, சங்கரநாராயணன், சங்கரமூர்த்தியென எட்டுத் திருப்பெயர்களைப்பெற்றிருக்கும் விசேட இலிங்கமாம். இதன் முன்னே உருத்திரகணிகையராடல், பாடல், நான்குவேதபாராயணம், அநேக வாத்தியமுழக்கஞ் செய்வித்தவர் இட்டகாமியார்களை நெடுங்காலமநுபவித்து முடிவில் திருவடித்தாமரையைச் சேருவார்கள். ஆறுகாலமும் இந்த இலிங்கத்தை வணங்கிப் பிரதக்ஷணஞ்செய்பவர், விபூதி யுருத்திராக்கம்புனைந்து பஞ்சாக்கர செபஞ்செய்தவர் மகத்துவங்களை அந்தச் சிவபிரானன்றி மற்றொருவராற் சொல்லமுடியாது" என்றனர். இங்ஙனந் தலம், தீர்த்தம், மூர்த்திவிசேடங்கூறிய சூதமுனிவர் பாதங்களைப் பெரிய முனிவரெல்லாரும் பூசித்துக் "காற்றையுண்ணும் சங்கபதுமராகிய நாகர்கள் வழக்குத்தீரும்பொருட்டுச் சிவபிரான் சங்கரநாராயண வடிவங்காட்டிய சரித்திரத்தைக்கூறியருளு" மென்று வினவினர்.

சங்கரநாராயணரான சருக்கம்.

அருந்தவ ரிவ்வணை மறைய வாதியைப்
பொருந்திய வுணர்வினர் புகரின் மாதவன்
விரிந்தநூற் சூதனுணர் கூதன் வேட்கையாத்
தெரிந்தநற் கதையினைச் செப்பன் மேயினான். (க)

வேறு.

இன்றவம் புரியுங் காசிபன் மனைவி யிருவருட் கத்துருவென்பாள், மின்றிக ழெயிற்றுச் சேடனை முதலாம் வெவ்விட நாகங்க ளுயிர்த்தாள், மன்றலங் கோதை வினதைதன் வயிற்றின் வள்ளுகிர்க் கலுழனைக் குதித்தாள், கன்றிய மனத்தி னிகலினைப் புரிந்து கழிந்தது பற்பல காலம். (உ)

வேறு.

வெஞ்சின விடங்கால் வெய்ய வரந்தனை முதல நாக
மஞ்சிறைக் கலுழற் கஞ்சி யவனது சரணில் வீழ
வெஞ்சலி லுமக்கு வேட்கை யாதென வெம்மை யெல்லாஞ்
செஞ்சுடர்பொழிநின்மெய்யிற்சீர்பெறவணிதல்வேண்டும்.

என்றலுங் குழவி வெய்யோ னெழில்பெற விளங்கு கின்ற
வென்றியங்கலுழன்மெய்பலரவெலாம்விழைந்துபூண்ட
னன்றுதொட்டணிகளாகத்தமதுநட்பவன்பால்வைத்துச்
சென்றன நாக லோகந் தீவிடப் பாந்த ளெல்லாம். (ங)

வெள்ளைமுள்ளெயிறுகுக்கும் வெவ்விடப்பகுவாய்ச்சேடன்
பள்ளிகொ ளணைய தாகப் பசுந்துழாய் மாயற் சேர்ந்தா
னுள்ளொளி யணிய தாக வருங்கெழு மழுவா ளேந்தும்
வள்ளல்பான் மணிச்செஞ் சூட்டு வாசுகி யெய்தி னானே. (

செப்பரும் பழி விஞ்சை யெல்லா முணர்ந்திட வேண்டிக் காற்று
மருந்தியா வருந்திடா மலர்னநாட் சங்கபதுமர்
வரத்தினு முயர்ச்சி மிக்க வாசுகி யாந்தன் றன்பால்
விருப்பினு முள்ளம் வைத்து மெய்த்தவ மியற்றி னாரே ()

அரியநற் றவங்கண் மேன்மே லாற்றலு மாற்றல் சான்ற
இருவர்தம் முகத்தி னின்று மெழுதரு விடத்தின் வெய்ய
எரியழற் புகைப ரந்து விம்மலா லரவ மெல்லாந்
தெருமர லுளத்திற் கொண்டு நெருண்டன திருண்ட பின்னர்
வெள்ளிவே தண்ட மீது விண்ணவ ரிறைஞ்சி யேத்தப்
பிள்ளைமா னேந்தி யோடங் குறைதரு பெம்மாற் கன்பா
லொள்ளொளி யணிய தாக வுறைந்தவா சுகியின் பாலு
முள்ளொளிற் றங்கன் பாலு முதிர்விட நாகஞ் சேர்ந்த. (௮)

அடைந்தநா கத்தை நோக்கி யாதிவ ணடைந்த தென்ன, விடந்திக ழரவ மங்கன் விளைந்தமை விளம்ப லோடு, மடந்தைபா கன்பாற் கொண்டல் வண்ணன்பால் விடைகொண் டாங்கட், படர்ந்திக ழிருவர் தங்கள் பதியினி லடைந்தா ரன்றே. (௯)

நற்றவ மியற்றுஞ் சங்க பத்மரை நயந்து நோக்கிக்
குற்றமி லவர்கள் வேண்டும் வரங்குறை வின்றி யீந்து
கற்றைவார் சடையோன் பாலுங் கமலலோ சனன்றன் பாலு
முற்றவா சுகிய நந்த னுறைந்தனர் விரைவிற் சென்றே. ()

பைத்தலைக் கவைநா வெய்ய பத்மனை யல்லா நாக
மெய்த்தவ மியற்றித் திங்கள் வேணியார்க் கன்பு பூண்ட
மைந்தலை விடங்கால் பத்மன் மாயனுக் கன்ப னாகி
யுய்த்துணர் சங்கன் றன்னோ டுரைத்தன னமாறு கொண்டே. ()

எம்மிறை பெரியனென்று மெம்மிறை பெரிய னென்றுந்
தம்மின்மா றுகிப் பொங்கிச் சாற்றிய சங்க பத்மர்
செம்முக நோக்கி நீங்க டெளிவுறச் செப்ப வல்லார்
நம்முறை யில்லைப் பாரி னடமினென் றுரைத்த நாகம். ()

அரவெலா முரைத்த வண்ணங் கேட்டனு மறிவி னாடிப்
பரவருந் தகைய னான பதஞ்சலி பாதம் போற்றித்
தெரிவருங் கலைக ளெல்லாஞ் செவிப்புலன் குளிரக் கேளா
வரவுநீ ருலகின் மக்க ளுருக்கொடு மேவி னாரே. (௧௧)

தென்னிலாக் குழவி வேய்ந்த சிவகதி படிந்து மாயோன்
புண்ணிய நதிக டோய்ந்து புகரறு சங்க னென்னு
மண்ணைல்வா னரவின் வேந்து மறிவுசால் பத்மன் றானுங்
கண்ணகன் ஞால மேத்துங் காசியி னெய்தி னாரே. (௧௪)

காசியை யடைந்து முத்தக் கதிரிள முறுவற் செவ்வாய்
மூசிவண் டுறையுங் கூந்தன் முகிழ்முலை பங்கின் வாழு
மீசனே பெரியோன் செய்யா விறைவனே பெரியோ னென்று
மாசிலா முனிவர் பாற்ற மதமுரியர்த் துரைசெய் தாரே. (௧௫)

உரையது கேட்ட லோடு முநகர்தம் வதன நோக்கி
முருகவி ழிதழி வேய்ந்த முதல்வனே பெரியோ னென்னோர்க்
கரவிடைத் துயிலு மாலு மயிக்கமாம் பொருளா மென்றே
யருளிலத் திரிதொன் னூலாம் பலவறக் கூறி னேனே. (௧௬)

தாமரைச் செங்க ணன்மேற் றழைத்தபே ரன்பாற் பத்மன்
மாமுனி யுரைகொள் ளாது நிற்றன்மா தவத்தோர் நோக்கி
யேமுறு முங்கள் வாத மிவ்வழித் தீர்வு தன்று
போமினிவ் னடு காக்கும் புரந்தர னவையி னென்றார். ()

அறநெறி முனிவ ரவ்வா றறைதலு மறிவு சான்ற
விறல்கெழு புயங்க வேந்தர் விண்ணவர் வடிவந் தாங்கிப்
பொறிவரிச் சுரும்பர் மூசப் பொன்னினார் முகைய விழ்ந்து
நறைகமழ் பாரி சாத நாட்டினி லெய்தி னாரே. (௧௮)

வேறு.

பாலொத்த தீஞ்சொன் மடவாரிரு பாலும் வீசுங்
கோலக் கவரிக் கொழுங்கற்றையின் கொங்கு லாவு
மாலைப் புயமேற் றுயல்வந்து வயங்கு சோதி
நீலக் கிரிமீது நிலாத்திகழ் செவ்வி காட்ட. (௧௯)

துளிசிந்து கொண்ட றவழ்வானெழு தோற்ற நோக்கிக்
களிகொண்ட சாய லிளங்கார்மயி லாடு மாபோல்
இளவஞ்சி யன்ன மருங்கிற்றிடு மென்ன வீங்கி
வளர்கின்ற கொங்கை யரமங்கையர் மன்னி யாட... (௨௦)

அங்கவ் விழுந்தகப் பகத்தர் பொன்னரும்ப விழ்ந்த
கொன்றைத் திவலைப் பசுந்தேன் முடி மேற்றெறிப்ப
நன்றாம் புகழ்த்துறும் புருநாரதர் நா() நல்பா
முற்றின் னரம்பின் னிசைத்தேன் செவி யூடிறுப்ப. (௨௧)

சார்ந்து நின்ற பகலோனெழில் காட்டி நின்ற
சேர்ந்து செம்பொற் கதிர்மாமுடி சென்னி விங்க
வார்ந்த கொன்னைப் பிரானி மணையா விண்ட
தாரேந்து மார்பி னனையாரக் கிணைந்து மின்ன. (௨௨)

இந்நஞ்சிந் தெழுந்த விளநரி யிலங்கு மாபோல்
விரிமேனி சுக்கு மணிபிட்டு விளங்கு செம்பொ
னரியாச னத்தி லிருந்தான்றனை யாடல் கூருஞ்
செருவார் குலிசப் படைவேந்தனைச் சென்று கண்டார். (௨௩)

வேறு.

படர்ந்த காதலிற் கண்டடி பணிந்தனர் நிற்ப
விடைந்த நுண்ணிடை யிந்துவா ணுதலிரா ணி
மடங்கொள் செப்பெனும் வனமுலை திளைத்திடு மார்ப
னடைந்த நும்வர வென்னென வருளுட னுரைத்தான். (௨௪)

மங்கல் கண்படும் வெள்ளியம் பொருப்பினில் வாழுஞ்
சங்க வெண்குழை பிறைவனே தனிமுத லென்றும்
பங்க யத்தடங் கண்ணனே பரம்பொரு ளென்று
மிங்கு வந்தன மென்றன ருராகருங் கிறைவர். (௨௫)

இருவர் மாற்றமுங் கேட்டலு மிமையவர்க் கிறைவ
னருகி ருந்தநல் விபாழுக்கை யருளுட னோக்கித்
தெரியும் வண்ணமீ செப்புவா யிவர்க்கெனச் செப்ப
மருளு ருவங்கை யறிவினால் குருத்துரை வழங்கும். (௨௬)

விண்ணவின் மிக்கொர் வெள்ளியம் பொருப்பினின் மேனாட்
பண்ணவன் மொழி மலைமகள் பரமனை வணங்கி
யண்ண லேகனைப் பாகத்துறா யலங்கன்மா லுடனி
கண்ணு மவ்வுருக் காணவேட் டனனென நவின்றாள். (௨௭)

நிறையிழுக்கும்பொனின் கோதைவார் குழலினக் கேனு
மரிய மாதவ மாற்றிடு வல்லகவ் வுருவக்
தெரியக் காண்டன்மற் றரிதெனச் செப்பினன் றீந்தேன்
சொரியு மந்தளி ரிதழியந் தொடையணி தொல்லோன். (௨௮)

சிறும ருங்கொசிந் திடுமிறு மென்னல்போற் சிறைவன்
டறையு மெல்லிணர்க் கருங்குழ லணிவரை மடந்தை
யிறைவ மாதவ மியற்றியோர் தலமியம் பென்ன
மறியு லாங்கரத் தண்ணலு மவ்வகன்மே யினனெல். (௨௯)

முத்த மிழ்க்குறு முனிவனிற் றிருக்குமோர் தலனுண்
டத்த லத்தினி லரும்பவிழ் புன்னையின் வடிவாய்
மெய்த்த வம்பல ரியற்றினர் மெல்லவாய்க் கேளி
யெய்த்த நின்னிடைப் பூமர் தவமியற் றுதியால். (௩௦)

முருகு விம்மிய மொய்குழ லவ்வருந் தினக்குத்
தெரியக் காட்டவம் பசுந்துழாய்த் தேன்பொழி யலங்கற்
கரிய மாயனு நாமுமே நின்னமைதாமே கருதிப்
பெரிய மாதவர் பெறலரு முத்தியைப் பெறுவார். (௩௧)

வெள்ளி யங்கிரி யொருவியே மெய்த்தவ மியற்றந்
தெள்ளு தீம்புனற் பதியியாஞ் சிறந்தினி துறைவோஞ்
கள்ளு லாங்குழ லப்பதி கருதினை யாரு
முள்ளா ருந்தனி யிடமெனன் றடைவயென் றுரைத்தான். (௩௨)

என்று கூறலு மிதழியஞ் சடைமுடி [illegible]
மன்றன் மாமலர்ச் சேவடி வணங்கியாங் கேகுங்
குன்ற வெம்முலைக் கொடியிடைக் குயின்மொழி பரவுச்
சுன்று தேவரை நோக்கின ளினையன சொல்வாள். (௩௩)

அரனு மாயிதழ்த் துளவணி மாலுமொன் றுரு
முருவ நோக்குவ னருந்தவ மியற்றுதற் குவந்து
பொருவி றென்பாலுந் தேகுவல் பூந்தரு மிடைந்த
விருவி சும்பினும் மிருங்கையி னோங்கி றென்றாள். (௩௪)

பூண்ட வன்பினிற் போகலார் பொருப்பினங் கன்னி
சேண்ட யங்கிய சில்லரிச் சிலம்படி வணங்கி
யாண்டு நாங்களு மடைந்தனக் காட்செயு மாறு
வேண்டினோமதுபணித்தியென் றிறைஞ்சினர்விண்ணோர் (

அளிக வழ்ந்தபூங் குழலிது னமரரை நோக்கித்
தளிர்செய் புன்னையின் காவினீர் தருவருந் தாங்கித்
துளிக ருவுயர்த் தலர்ந்தனபந் தோட்டுமென் மலரால்
விளைத நுங்கனி யான்மன மகிழ்ச்சியை விளைமின். (௪௬)

காதுலாங்குழ லரம்பைய ராவருந் தாங்கிப்
போது தோறுமின் பால்பொழிந் தனமகிழ் புரிவீர்
நாத லாலெமக் காவுடை யாளெனச் சிறந்த
கோதி லுமைமெல் லுலகமுங் கூறிட வேண்டும். (௪௭)

அழிவில் யோகிய ருச்சக ராகியே பூசைத்
தொழிலி யற்றுமின் றும்புரு நாரதர் நீவி
ரிழிவி னல்லிசை பாடுமீ னெரியினங் கிடுமீ
வழிவி லக்குவாய் வளியெனப் பணிவிடை வகுத்து. (௪௮)

கணங்க ளிற்சிலர் மானிட வுருவமாய்க் கனிந்து
மணங்க மழ்ந்தபூ மாலைத்தொண் டியற்றுமின் மற்றோ
ரிணங்கி நின்றுசி பாதசே வைத்தொழி லியற்றி
வணங்கு வீரென மலர்விழிக் கருணைவைத் துரைத்து (௪௯)

அந்த ரத்தினி ... வடிதொழ வாளு
மிந்தி ரன்சமு கத்தினி லெழினட மியற்றுங்
கந்த மென்குழற் கணிகையர் மனுடகன் னியராய்
வந்து நம்முன நாடல்செய் வீரென வழங்கி. (௫௦)

இன்று நீவிர்க ளியாவரு மிக்கணத் தெழுந்து
கொன்றை யஞ்சடைக் குழகன்வாழ் காசிகோ கன்னந்
தென்ற மிழ்த்திரு மதுரையின் றெரிசனஞ் செய்து
மன்ற லந்துணர்ப் புன்னையம் பொதும்பரின் வம்மின். (௫௧)

என்று நீரும்வெங் கனலிடும் வல்விடை வளியும்
வின்று ஞாயிறுந் திங்களும் விரிந்திசை யனைய
நன்று மாசிலா விசும்பகத் தொளிரும் வரைப்பி
னென்னி லங்கனந் தத்துவம் வேறுபட் டிருக்கும். (௫௨)

வேறு பட்டகால் விருப்புட னிறைஞ்சுவோ ரெய்தும்
பேறும் வேறதாம் பின்னாவன் முன்னிசை மிழற்று
நாறி ணர்ப்புன்னை வனத்தினி னிற்றிய வெல்லாக்
கூறு மோருரு வாகியிற் றிருப்பன்னக் குழகன். (௫௩)

என்று கூறியெவ் வுலகமு மீன்றரு ளிறைவி
மன்ற லந்துணர் மலிபுனற் பொருநையின் வடபாற்
பொன்றி கழ்ந்தபூந் தாதுகு புன்னையங் காவிற்
சென்று ... வினள் ... யர் ... தினர் செறிய. (௫௪)

உற்ற புன்னையம் பொதும்பரி னொருவுயிர்க்குங்
கற்றை வார்குழற் கதிரிள ...
பற்றி லாதுதன் மருங்குலா ... பருவ
நற்ற வம்புரிந் திருந்தன ளுறுபக ... (௫௫)

... வருந்தினளெனமனக் கொண்டோ
காதன் மீக்கொளத் திருவுளஞ் சால்வுறக் கனிந்தோர்
போதி லுன்முக மறிகலரப் பொன்னனீர் ...
றாதி நாயகி தவம்புரி காவின்வந் தடைந்தான். (௫௬)

தேனு லாந்துணர்ப் புன்னையம் பொதும்பரிற் சென்று
கானு மாதுமொன் றாகிய வடிவினைத் ...
மானு லாங்கரத் திறையவன் காட்டினன் வணங்கிக்
கானு லாங்குழ லுமையவள் கண்டுகண் களித்தாள். (௫௭)

களித்து நெஞ்சகங் கனிந்துநீ தன் கடல்விளை யமுதந்
துளித்த போலுமஞ் சொல்லினாள் பன்முறை துதிப்ப
முளைத்த வெண்கதிர் மூழ்நிலா முடித்தவெம் முதல்வ
னளிப்பன் வேண்டிய தியம்பென வருளினன் றருளால். (௫௮)

தழைத்த காதலான் மலைமக டாடருமிவ் வுருவ
மொழித்து நின்னுருத் தாங்குவா யெனவுரைத் திடலுங்
குழைத்த .... தொன்னுபான் றன்னுருக் கொண்டு
மழைக்கண் மாதொடு புன்னையங் காவினில் வதிந்தான். (௪௯)

ஆய்த னைய்திரு மருந்தவம் பற்பல வாற்றி
யாங்கு யிற்சிறு குதலையாள் மகிழ்ந்துமுன் கண்ட
நீங்கி லவ்வுருக் காணுஞ் சிந்தனை மயக்க
நீங்கு மென்றனன் விண்ணவர் குரவனு நிமலன். (௫௰)

வெவ்வி டத்தரா வரசர்கள் விபாழத்தை நோக்கி
யெவ்வி டத்தது கூறிய தலமியம் பென்னக்
கொவ்வை வாய்மலை மகளொடு குழகர்விற் றிருந்து
வவ்வி டத்தினை யாங்கவன் ....னமைந்தான். (௫௧)

வேறு.

விரிசடையோ னுரைகேளு வனத்திற்கு மேல்பால்வின்
னாடு தோய்ந்து, மருவிரிசன் பகவனத்தின் வடபாற்றன்
மேனருந்தி வண்டு பாடு, முருகு ....
பாற்றொன் கடன்னுகட முழுது மேத்த, வரைசெறிந்த புன்
..... மொன் .....னதா லதன்பெருமை புரைக்கற்பாற்றே. ()

இனமலர்த்தா ரணிகுந்த விமயமலை திருமுன்ன ரினமை
யோர் செய்து, *சுனைபுளகச் சுனைபடிந்து தூயதவ மியற்றுதி
நேற் சுடர்வெ......, பணிமுடிய முடித்தபிரான் பாகந்து
வவோ னொருபாலாம் படிவங் காட்டுந், தனைநிகர்வே றிலத
ந்தத் தலத்தினிலே குதிரென்று சாற்றி னனே. (௫௩)

எதுமினென் றுரைத்திடலு மிருவிசும்பு மிகவிலை னே
ரும் போற்று, நாகினமென் மலர்ப்புன்னை நறுங்காவி னடைந்

* இமையோர் செய்தசுனை - சங்கப்தமர் முதலிய பாம்புகள்
தோன்றுதற்கு முதலிலே தேவர்கள் தோண்டப்பிட்டசுனை. அது
வேராகங்கள் தோண்டியபின்னர் நாகசுனை யெனப்பெயர்பெற்றது.

தகுனை கனிநீ ராடிப், பாகடுமென் மொழிபாக னடிநினைந்து
பசுந்துளவோன் பாதந் தேர்ந்து, ளொகையுடன் புரிதவங்க
ளுஞற்றினரான் மணிச்செஞ்சுட் டரச வேந்தர். (௫௪)

அருகினிலாங் கிருவோரு மான்றபல மாதவங்க ளாற்
றுங் காலைக், கருவிடவா ளெயிற்றநந்தன் கார்மேக வன்னா
னடிக் கமலம் போற்றி, யுருகெழுவான் மழுத்தடக்கை யொரு
வனுட னொன்றுநின் னுருவு காண்பா, னிருநிலமே லரியதவ
மியற்றுகின்றான் பதுமனென விசைத்தா னன்றே. (௫௫)

விடப்பாந்த ளணைத்துயில்வோன் வெவ்வரா வரசின்
முகம் விரும்பி நோக்கிப், படைப்பானு மளிப்பானும் வேறு
ளரோ வமரரெனப் படுவோ ரெல்லாஞ், சுடர்ப்பால்வெண்
மதிக்கொழுந்து சூடினோன் கூறுவார் சொல்லுங் காற்றன்,
னிடப்பாலா நம்முருவு றாங்கவனே காட்டுமென விசைத்தா
னன்றே. (௫௬)

விடமொழுகு முள்ளெயிற்று வாசுகிவெண் மதிக்
கொழுந்து மிலைந்த வண்ணன், மடலவிழுஞ் செங்கமல மலர
னைய குரைகழற்ற ...... யேத்தி, யுடைதிரைப்பாற்
கடற்றுயில்வோன் றன்னுடனொன் றாகியநின் னுருவு காண்
பான், படிமிசை யரியதவம் புரிகின்றான் சங்கனென்
புகன்றா னன்றே. (௫௭)

குருமணிச்செஞ் சுட்டரவங் கூறுமுரை மனக்கொண்டு
குழவித் திங்கள், விரிசடையின் மிசைபுனைந்தோன் வெள்ளி
வரை நடந்தனைய விடையேற் ......, திரைசெய்கடல்
பருகுமுனி தெள்ளுதமிழ்த் தென்றிசைக்கோர் திலக மாகி,
யிருவிசும்பு தவழுவுயர்ந் திணர்விரியும் புன்னைவனத் தேகி
னானே. (௫௮)

குழவியிள மதிதவழுங் குடுமிநெடு மாளிகைக் குன்று
சேர்ந்த, பொழிகதிர்சூழ் முழுநீலப் பொருப்பென்னத் தன்

றொருபாற் புவனங் காக்குமழனுமிழுங் கூராழி யாலவண்பா
னாருத்திகழ வந்தி வன்னான், விழிகவரும் வனப்பிறெம்
வெவ்வரா வாசர்முன [illegible] காட்டினானே. (௫௯)

வேறு.

எறிதிரைக் கங்கை பாயவட் டெடுக்கு மீர்ஞ்சடை
யொருபுடை யிலங்கச், செறிகதிர் பரப்பு மணிமுடி யொரு
பாற் சேட்டினம் பரிதியிற் றிகழப், பொறிவரி யரவக் கொ
டுங்குழை யொருபாற் பொலிகரப் புதுவெயிற் கற்றை,
நிறைதருமகர குண்டலமொருபானீடிருள்பருகுபு நிலவ. (௬௦)

கடல்விரி பவளச் சடையின்மே லிடந்த கலைமதிக்
குழவிவிட் டெறிக்கு, மெடுநிலாக் கற்றை [illegible] கவிழ்வது போல
நீற்றணி யொருபுடை [illegible] ரொளி ட ப்பும் பசும்
பொனீன் மௌலிப் பருமணி கொழிக்கு நீலச்சுடர்
தவழ்ந் தெங்கணுந் [illegible] பரந்த இலகிமோர் புடை
யினிற் றுலங்க. (௬௧)

அழல்வெங் கனல்கான் மழுப்படை யொருபா லெரிவி
ரவருகெழு தோற்றத், தாழிமற் றொருபா லழலுமிழ்
திலங்க வழல்விட மொழுகுமுள் ளெயிற்றுப், பாழிவாய்க்
குத்திப் பஃறலைக் கவைநாப் பருமணி கெழுமுசெஞ் சூட்
டுச், சூழர வொருபாற் றுயல்வர வொருபாற் சுடர்விடு
பசும்பொன்னூ லிலங்க. (௬௨)

பிள்ளைவெண் மதிக்கு நிகர்தரு தடக்கைப் பிணைபலோர்
புடைநிறப் பிறிற, வள்ளுகிர் மென் முகைய பசுந்துழாய்ப்
பைந்தொடை விரையுயிர்த் தொருபுடை மிடைப, வள்ளுகிர்ப் பே
ழ்வாயுழுவையம் பசுந்தோல் வாய்ந்தொரு மருங்கினிற்
றழ, வொள்ளொளி விரிக்கு மாட்கப் பசும்பொன் னுடை
யொரு புடைசெறிந் தொளிர. (௬௩)

உரைபெறு வேதத் தச்சிவிற் றிருக்கு மொருமல ரடி
யின்மேற் செறிந்து, விரியிருள் பருகு மெரிமணிச் சூட்டு
வெவ்வர வணிகழன் மிளிரக், கருவிட முமிழ்க்கு முள்ளெ
யிற் றகல்வாய்க் கட்செவிப் பஃறலைக் கிடையா, திருவில
மளைந்த வொருமல ரடிமே லிலங்கொளிப் பொலங்கழ லிலங்க.

வேறு.

ஒளிபரந் திமைக்க நின்ற வுருவொடு முருகி யுள்ளங்
களிகொள வடியிற் றாழ்ந்து கைம்மலர் முடியிற் கூப்பி
விளிதரப் பரமா னந்த மெய்யினி திரிப்பக் கண்க
டௌிகொள வுதக வேந்தர் பன்முறை துதித்தா ரன்றே (௬௫)

நறிதழ்க் கமலச் செங்கண் ணரிமலர்த் தாளை மாறுன்
கூறென வுணர்கி லாது கூறு [illegible] யாலே
வேறென வுணர்ந்து ளேற்கு விழியருள் சுரந்த தென்னே
யாறணி கடவு ளென்று மடிதொழு துரைத்தான் பதுமன் ( )

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மசமதிற் றவரை நோக்கி
வெவ்வுரு மேறு மீவ னிசைமினீர் விழைந்த தென்னக்
கொவ்வைவாய் மடந்தை பாகன் கூறலு மணிச்செஞ் சூட்டு
வெவ்வரா வரசர் தாழ்ந்து வேண்டுவ விளம்ப லுற்றார் (௬௭)

ஐயநின் கூறே மாலு மயன்முதற் றேவு மென்னு
மெய்யுணர் வேயெஞ் ஞான்றும் விளைவுற வேண்டு மீங்கே
கொய்யுநற் போது தாதுபுன் குரைகழ லிலங்கு தோன்றுன்
மையற வழுத்தி யாங்கள் வைகலும் வைகல் வேண்டும். (௬௮)

கொடுகட லுடுத்த பாரிற் சொல்லரும் பாவ மீட்டுங்
கொடியரு மொருகா லந்தண் குவளையஞ் சுனைநீ ராடிக்
குடிநறா வொழுகுஞ் செய்ய கமலமொத் திலங்கு நின்பொன்
னடியிணை வணங்கப் பெற்றாலழிவில்வீ டெய்தல் வேண்டும். ( )

எட்டிணைப் புங்கிமிழ் லெண்ணும்யிற் றிருத்த ஞாலம்
கோடிடனவழங்கல்வேண்டும் விமலவென் றிறைஞ்சலோடுங்
கேட்டநல் வரங்க ளெல்லாங் கேட்டவா றருளி யாங்குச்
சுட்டரா வரசர்க் கல்லாற் றேன்றல வுறைந்தா னன்றே.()

சங்கர நாராயணரான சருக்க முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ௩௩௩.

சங்கர நாராயணரான சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

சிவபிரானைத் தியானித்தவராய்க் குற்றமற்ற புராணங்களெல்லாந்தெரிந்த சூதமுனிவர் நாரதர் முனைத்து இருடிகள் கேட்க, அன்போடு சொல்லத்தொடங்கினர்:—"காசிபமுனிவர் மனைவிகளிருவரில் கத்துருவென்பவள் ஆதிசேடன் முதலாகிய பாம்புகளைப் பெற்றனள். வினதையென்பவள் கருடனைப் பெற்றனள். அக்கருடனும் பாம்புகளும் விரோதித்துச் சண்டை செய்ய, அனந்தன் முதலாகிய பாம்புகள் பயந்து கருடன் பாதத்தில் வந்து விழுந்து எங்களை உன்சரீரத்திலாபரணமாகத் தரித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, உடனே கருடனும் ஆபரணமாக்கிச் சிநேகம் பாராட்டினன். அதன்மேல் பாம்புகளெல்லாம் நாகலோகம் போய்ச் சேர்ந்தன. பின்னர் ஆதிசேடன் விஷ்ணுமூர்த்திக்குப் பாயலாகியிருந்தனன். அட்டநாகங்களிலொன்றாகிய வாசுகியென்பவன் சிவபிரானை வணங்கி அவருக்கு ஆபரணமாகியிருந்தனன். அக்காலத்தில் எல்லாச் சாத்திரங்களுமறியும்பொருட்டுக் காமனையும் உண்ணாமல் சங்கன், பதுமன் என்னும் நாகரிருவர் வாசுகியிடத்தும் ஆதிசேடனிடத்தும் அன்புவைத்துத் தவஞ்செய்வாராயினர்.

அங்ஙன மேலுமேலும் அரியதவங்கள் செய்ய அவ்விரண்டு நாகர்முகத்தினின்று மெழுந்தவிடத்தின் புகை யெங்கும் வியாபித்ததால் நாகங்களெல்லாந் துன்புற்றுப் பின் பார்த் தெளிந்தன.

அதன்மேல் வாசுகியிடத்திலும் ஆதிசேடனிடத்திலுஞ் சங்கபதுமர் சென்று தங்களபிப்பிராயத்தைச் சொல்லுதலும், அவ்விருவருங்கேட்டுச் சிவபிரானிடத்திலும் விஷ்ணுமூர்த்தியிடத்திலும் விடைபெற்று நாகருலகம் வந்து சேர்ந்து சங்கபதுமருக்கு வேண்டும் வரங்களைக் கொடுத்து முன் போலத் தம்மிருப்பிடத்திற்குச் சென்றனர். அதன்மேல் சங்கன் தவஞ்செய்து சிவபெருமானுக்கடிமையாயினன். பதுமன் விஷ்ணுவுக்கன்புடையவனுமடிமையாயினன். பின்னரிருவரும் விரோதித்துத் தங்கள் தங்கள் கடவுளைப் பெரிதென்று பேசிச் சண்டைசெய்தனர்; அது கண்ட நாகங்கள் உங்களுக்குத் தெளிவாக நியாயங் கூறுபவர் இங்கில்லை. பூலோகத்துக்குச் செல்லுங்களென்று கூறின. அது கேட்டு அவர்கள் உடனே பதஞ்சலி முனிவருடைய பாதத்தை வணங்கி நீங்கி, பூலோகத் தலங்களெல்லாம் படித்துக் கொண்டு, மனிதவுருவெடுத்துப் பூலோகத்துக்குப்போய்ச் சிவதீர்த்தம் விஷ்ணுதீர்த்தங்களிலே தீர்த்தமாடிக் காசிக்ஷேத்திரத்தில் வந்து அங்குள்ள மகருஷிகளிடத்தில் சிவன் பெரியன் விஷ்ணு பெரியனென்று கருவங்கொண்டு கூறினர்.

அதுகேட்ட அவர்களுள் சிவபிரானே யெல்லாருக்கும் பெரியவர்; ஆகுமெ அவ்விடத்தில் விஷ்ணு ஐக்கப்பொருள் (கலந்தபொருள்) ஆகுமென்று மயக்கமில்லாத அத்திரிமுனிவர் நல்லசாஸ்திர முறைப்படி சொல்லினர்: அந்தவார்த்தையை விஷ்ணுவினிடத்தில் வைத்த அன்பால் பதுமன் உட்கொள்ளாதிருக்க. மகருஷிகளைப் பார்த்து மயக்கமுற்ற உங்கள் வழக்கு இவ்விடத்தில் தீரமாட்டாது, தேவேந்திரன் சபைக்குச் செல்லுமென்றனர். உடனே சங்கபதுமராகிய அரசர்கள் தேவ சொருபத்தைப் பெற்றுத்தேவலோகத்தையடைந்தனராகி, நீலமலைமேல் திங்கள் தவழ்தல் போல இரண்டு புக்கமுந் தெய்வப்பெண்கள் சாமரத்திரள் புயத்திலே சுஞ்சாமரத்தில் அரம்பையவும், மேகத்தைக் கண்டு நடிக்கின்ற மயில்கள் போல அரம்பை முதலிய மாதர் நடனஞ் செய்யவும், கற்பகமலர்களினின்று சிந்தும் தேன் றுளி தலைமேலே தெளிக்கவும், தும்புரு நாரதர் பாடும் வீணையிசைத் தேன் காதுகளிலூற்றவும், மேகந்தாங்கு கின்ற சூரியனைப் போன்ற செம்பொன் மணிக்கிரீடம் தலையிற் பிரகாசிக்கவும், இந்திராணி தழுவுமார்பில் இரத்நப்பதக்கங்கள் மின்ன இளஞ் சூரியன் விளங்கிநுற் போலும் மாணிக்கங்கள் பதித்தபொன் றோலாகிய

சிங்காதனத்திலிருந்த தேவேந்திரனைக் கண்டு ஆசையோடு வணங்கிநிற்றலும், இந்திரன் பார்த்து நீங்கள் வந்த காரியம் என்னென்று வினவினன்.

கயிலாசத்திலெழுந்தருளியிருக்குஞ் சிவபிரானே பெரியவரென்றும் தாமரைக்கண்ணராகிய விஷ்ணுவே பெரியவரென்றும் நினைத்து வழக்கிட்டு, அது தீர்ப்பதற்கு இங்கேவந்தனமென்று சங்கபத்மர் இருவருங் கூறினர்; அவ்விருவர் வார்த்தையும் இந்திரன் கேட்டுப் பக்கத்திலிருந்த தன் குருவாகிய வியாழபகவானை நோக்கி, இவர்கள் மனந்தெளியும்படி கூறுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்; அவரும் மயங்காத விதமாகச் சொல்லுவார்: திருக்கயிலாசத்திலே யுமாதேவியார் பரமேசுரனை வணங்கிச் சுவாமி! விஷ்ணுமூர்த்தியுடன் நீர் பொருந்தியிருக்குந் திருக்கோலத்தைக் காட்டவேண்டுமென்று விண்ணப்பஞ் செய்தனர். சிவபிரான் அவளை நோக்கிக் குறைவற்ற தவஞ்செய்தாலன்றி, அந்த வடிவங் காணுதற்கரியது என்றருளிச் செய்தனர். அப்பொழுதே உமாதேவி சுவாமீ! தவஞ்செய்தற்கேற்ற ஒரு இடம் அருளிச்செய்ய வேண்டுமென்று கேட்கச் சிவபிரான்சொல்லுவார். அகத்தியமுனிவரிருக்கும் பொதிகை மலைப்பக்கத்தில் புன்னை விருக்ஷவடிவமாக அநேகர் தவஞ்செய்தனர். அங்கே நீயுஞ் சென்று தவஞ் செய்வாயாக. அப்போது நீ விரும்பிய திருவுருக்காட்டுவோம். விஷ்ணுவும் நாமும் வேறில்லாமையை நினைத்துத்தரிசித்துப் பெரியமாதவர்களும் பெறுதற்கரிய மோக்ஷத்தையடைவர். இவ்விடத்தைவிட்டு நீ போய்த்தவஞ் செய்யுமிடத்தில் நாமும் விசேடமாக இருப்போம். அந்தத்தலத்தை நினைத்தவரெல்லாருமோக்ஷமடைவர்" என்றருளிச் செய்தனர். உடனே அவருடைய திருவடிகளைப் பணிந்து உமாதேவியார் தம்மை வணங்கிப் பக்கத்திலே நின்ற தேவர் முதலோர்களை நோக்கிச் சொல்லுவார்.

"சங்கரநாராயண வடிவந்தரிசிக்கும்பொருட்டு அரிய தவஞ் செய்தற்குத் தென்றிசைக்குச் சென்றருவேன். நீங்கள் அவரவரிருப்பிடத்துக்குப் போங்களென்று கட்டளையிட்டருளலும், தேவர் முதலியவர்கள் உமாதேவியாரை விட்டுப்பிரிந்திருக்க மனமில்லாதவராய் அவரை வணங்கி, "அவ்விடத்தும் நாங்களுங் கூடவே வந்து உனக்கு அடிமை செய்து கொண்டிருப்போ"மென்று

வேண்டிக்கொண்டனர். உமாதேவியாரும் அதற்கிசைந்து "நீங்கள் புன்னைவனத்திலே வந்து விருக்ஷவடிவாயிருந்து தேன் பிலிற்றலர்ந்தபூவாலுங் கனியாலுஞ் சந்தோஷிப்பித்திருங்கள். தெய்வப்பெண்களே நீங்களெல்லாரும் ஆ (பசு) வடிவமெடுத்து வந்திருந்து பால் கொடுத்து மகிழ்ச்சியைச் செய்யுங்கள். ஆவாகிய உங்களையுடைய காரணத்தாலெனக்கு ஆவுடையாள் என்ற பெயரை யுலகெலாஞ் சொல்லவேண்டும். முனிவர்களே! நீங்கள் ஆதிசைவர் (பட்டமார்) ஆகி வந்திருந்து நம்மைப் பூசை செய்யுங்கள். தும்புரு நாரதராகிய நீங்கள் வந்து நல்ல இசைப்பாட்டுப் பாடுங்கள். அக்கினியே நீ வந்து திருவிளக்கிடுக. வாயுவே நீ வந்து திருவலகிட்டுக்கொண்டிருக்க" என்று அவரவர்களுக்குரிய பணிவிடைகளைக் கற்பித்துத் தேவகணங்களிற் சிலரை நோக்கி "நீங்கள் பாம்பு வடிவெடுத்து வந்து புற்றில் பணிவிடைசெய்யுங்கள்" என்றும், மற்றவரை "நீங்கள் வந்து நம்முடைய ஸ்ரீ பாதசேவைஞ் செய்து கொண்டிருங்கள் என்றும், அரம்பை முதலிய நீங்கள் மானிடப் பெண்கள் வடிவாகிவந்து நம் முன்னே நடனஞ்செய்திருங்கள். இப்போழுதே புறப்பட்டு எல்லாரும் காசி, கோகர்ணம், மதுரையைத் தரிசித்துக்கொண்டு புன்னைவனத்தில் வந்து சேருங்கள். பிருதிவி முதலிய பஞ்சபூதங்களும், சூரியனும், சந்திரனும், ஆன்மாவுமாகிய அட்டமூர்த்திகளாகிய சிவலிங்கங்கள் பூலோகத்திலே பலவுள. அங்ஙனமே சத்திகளும் வேறாக அனந்தமுள்ளன. சிவமும் சத்தியும் வேறுபட்டகாரணத்தால் வணங்குவார்களையும் பலன்களும் வெவ்வேறாகும். புன்னைவனத்திலே யெல்லா அரி சங்கரரும் பிரிவுபடாமல் ஒன்றாகவே நம்முடைய தலைவராகிய சிவபிரானெழுந்தருளியிருப்பர்" என்றுஞ்சொல்லி விட்டுச் சர்வலோகமாதாவாகிய உமாதேவியார் தாம்பிரபருணி நதிக்குத் தென்றிசையிலுள்ள புன்னைவனக்ஷேத்திரத்திலெழுந்தருளி வந்திருந்து தோழிப்பெண்கள் சூழ்ந்திருக்க ஆயிரவருடத்தவஞ் செய்திருந்தனர்.

திருக்கயிலாசபதியாகிய சிவபிரான், உமாதேவி தவத்திருமேனியிளைத்து விட்டனளென்று நினைத்தோ, பிரிந்திருந்ததனால் ஆசையதிகப்பட்டோ புன்னைவனத்திலெழுந்தருளி வந்து சங்கரநாராயணராகிய திருவுருவங்கொண்டு காட்சி கொடுத்தனர்;

அக்காட்சியை யுமாதேவியார் கண்கள் களி கூரத்தரிசித்து, அமுத
த்துளிபோன்ற வார்த்தைகளாலே பன்முறை தோத்திரஞ்செய்து
நிற்க, சிவபிரான் அக்கோலத்துடனின்ற உமாதேவியாரைநோக்கி
'யனக்குவேண்டிய வரத்தைக் கேட்பாய் கொடுப்போ" மென்றரு
ளிச் செய்தனர். உமாதேவியார் சுவாமீ! இந்தத் திருக்கோலத்தை
மறைத்து உம்முடைய திருவுருக் [illegible]கொள்ளவேண்டுமென்று பிரார்த்
தித்தலும், சிவபிரான் சிவலிங்க [illegible]வமாகி அவ்வுமாதேவியாருடன்
புன்னை வனத்தி லெழுந்தருளி [illegible]ருந்தனர்.

"அந்த இடத்தில் நீங்க ளிரு[illegible] தவஞ்செய்து, உமாதேவியா
தரிசித்த சங்கரநாராயண வடிவக் [illegible]ட்சியைக் கண்டால் [illegible]
மனமயக்கம் நீங்கு" மென்று சங்கபத்மராகிய நாகர்களுக்குத் தே
வ குருவாகிய விடாமுயகவான் சொ[illegible]லினர். நாகராசாக்களாகிய
சங்கபத்மர் எவ்விடத்திலுள்ளது புன்[illegible]வனமென்று கேட்க வியா
ழ பகவான் [illegible]லுவார்: "வேணுவ[illegible]மாகிய திருநெல்வேலிக்கு
மேற்கு, சண்பகவல்[illegible]ாகிய திருக்குற்றாலத்துக்கு வடக்கு, களாவன
மாகிய சரிவலம்வந்த நல்லூர் (கருவைநல்லூர்) க்குத்தெற்காகப்
புன்னைவன க்ஷேத்திரமுள்ளது; அதன்பெருமை சொல்லும்
பகுப்புடையதன்று. அத்தலத்தில் வீற்றிருக்கும் கோமதி
யம்மை சந்நிதிக்குமுன்னே தேவர்கள்செய்த சுனையொன்றுள்
ளது; அதிலே தீர்த்தமாடி நீங்கள் தவஞ்செய்வீராகுற் சிவபிரான்
தானுந் திருமாலுமொன்றாகிய திருக்கோலத்தைக் காட்டுவர். அங்
கே போ" மென்று கூறினர். அதுகேட்டுச் சங்கபத்மர் புறப்பட்டு
விண்ணுலகமும் மண்ணுலகமும் [illegible] துதிக்கும் புன்னைவனத்திலேவந்து
கோமதியம்மை சந்நிதியிலிருக்குந் தேவர்கள் [illegible]ற்செய்யப்பட்டசுனை
யில் தீர்த்தமாடிச் சிவபிரான்றிருவடியையும் விஷ்ணுமூர்த்தி திரு
வடியையு நினைந்து தவஞ்செய்து கொண்டிருந்தனர்.

இங்ஙனம் சங்கன் பதுமனென்னு மிருவரும் ஒருவருக் கொ
ருவர் சமீபத்திலே யிருந்தபல தவங்களைச் செய்துகொண்டிரு[illegible]
ங் காலத்தில் மேகவண்ண[illegible] விஷ்ணுவினிடத்திலேயாதிசே[illegible]
ன் எழுந்து "சுவாமீ! சிவபிரானுடனொன்றாயிருக்கும் உம்மு
டைய திருமேனியைத் தரிசிக்கும்பொருட்டுப் புன்னைவனத்திலே
பத்மன் அரிய தவஞ்செய்கின்றான்" என்னலும், ஆதிசேடனை
நோக்கி விஷ்ணுமூர்த்தி சொல்[illegible]ர்: "உலகத்தைச் சிருட்டிக்

கும்பிரமனும் காப்பவனாகிய நானும் சிவபிரானுக்கு வேறுவோமோ?
தேவர்களென்று சொல்லப்படுவோ ரெல்லாருஞ் சிவபிரான் அடி
சமாவார். தமது இடப்பக்கத்திலே யிருக்கிற என்னுடைய வடிவத்
தை அச்சிவபிரானே காண்பிப்பர்" என்றனர். வாசுகியெழுந்து
தன்னுடைய தலைவராகிய பரமே[illegible]ரன் பாதாரவிந்தத்தை வணங்
கித்துதித்துப் "பாற்கடலிலே யி[illegible]திரை செய்யும் விஷ்ணுவுடனொ
ன்றாயிருக்கும் உம்முடைய திரு[illegible]வுருவைக்காணும் பொருட்டுப் புன்
னைவனத்திலே சங்கன் தவம்[illegible]கின்றான்" எனத்தெரியப்படுத்தி
னன். அந்தவார்த்தையைத் திருவுளத்துட்கொண்டு சிவபெரு
மான் வெள்ளியங்கிரி பூமியிலே நடந்தாற்போலும் தருமரிஷபத்
தின் மேலெழுந்தருளி அகத்தியமுனிவர் வசிக்குந் தென்றிசை
க்குத் திலகமாக விளங்கும் புன்னைவனத்தில் மாணிக்கமலையைச்
சேர்ந்த நீலமலையென்று சொல்லப் [illegible]ருடனே சங்கபத்மர்க்கு
முன்னேவந்து ஒருபக்கத்தில் கங்கையைத்தரித்தசடாமகுடமும்
நாககுண்டலமும், சந்திரகிரணம் போன்ற விபூதியும் மழுவாயுத
மும் சர்ப்பாபரணமும் கொன்றைமாலையும் புலித்தோலும் சர்ப்பமா
கிய யீரக்கழலும், மற்றொருபக்கத்தில் இரத்தின கிரீடமும் மகரகுண்
டலமும் இரத்நகிரீடத்தின் நீல மணியினொளிபோன்ற கஸ்தூரிப்
[illegible]ாட்டும் சக்கராயுதமும் பொற்பூணூலும் துளவமாலையும் பீதாம்
பர[illegible]ன்றாலாகிய வீரக்கழலும், பிரகாசிக்கநின்று காட்சி
கொடுத்தனர்.

இங்ஙனங் காட்சி கொடுத்த சங்கரநாராயண வடிவத்தைத்
தரிசித்து மனமுருகித் தாழ்ந்து வணங்கிப் பரமானந்தமுண்டாக
மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பக் கண்கள் ஆனந்த நீர்த்துளிபெருகச் சங்க
பத்மர் பலதரந் தோத்திரஞ்செய்தனர். அதன்பின் "கமலக்கண்
ணனாகிய விஷ்ணு உம்முடைய அம்சமென்று அறியும் புத்திகூர்
மையில்லாமல் நீங்களிருவரு[illegible]ம் வேறென்னும் அடியேனுக்
குத் திருவருள் செய்ததென்னையோ? கங்கையைத் தரித்த கருணை
யங்கடலாகிய கடவுளே" யென்று பத்மன் கூறுதலும், அதுகேட்
டுத் திருவுளமகிழ்ந்து சங்கபத்மரிருவரையு நோக்கி [illegible]ளுக்கு
வேண்டிய வரமெதுவானாலும் [illegible] தருவோம் கேளுங்கள்" என்று
[illegible]பெருமான் கட்டளையிட, சங்கபத்மரிருவ
ரும் அவரை வணங்கிச் [illegible]மீ! பிரமவிஷ்ணுமுதலிய தேவரெல்

வீரும் உம்முடைய அபிஷேகமென்றும் உணர்ச்சி யெந்தக்காலத்தி லெங்களுக்கு விருத்தியாகவேண்டும். உம்முடைய திருவடிகளை யருச்சனைசெய்து தோத்திரஞ்செய்து நாங்க ளெப்பொழுதும் உம் மிடத்திலே யிருக்கவேண்டும். இந்தப்பூலோகத்தில் பாவத்தைச் சம்பாதிக்குங் கொடியவரும் ஏனும் இச்சந்நிதியிலே தீர்த்தமாடி யும்முடைய திருவடிகளை வணங்குவாரில் அவர்கள் மோக்ஷம டையவேண்டும். நீரும் இந்தப் புன்னைமரநிழலிலிருந்து உலகத்தார் விரும்பிய வரங்களைக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கேட்க, அவ்வா றே கொடுத்தருளிச் சங்கபத்மருக்கன்றி மற்றொருவருக்குந் தெரி யாமல் மறைந்து புன்னைமரநிழலில் சங்கரநாராயணராகிய பெரு மான் எழுந்தருளியிருந்தனர்.

எட்டாவது:

உக்கிரன்வழிபடுசருக்கம்.

என்றலு முனிவர் வாழ்த்தி யிளமலர் முருகு விம்ம
மன்றவிம் புன்னை நீழன் மறைந்தனை யண்ண லேறன்றி
நின்றவ ரனைத்தி யென்ன நெஞ்சகங் குழைந்து கூற
நன்றென மகிழ்ந்து குகன் பீளவு நகில ஹற்றான். (௧)

மலையமா மலையிற் சந்தம் வயிரமுமளைந்தப் பாயு
மலைகுலாம் பொருநை யாற்றி னகன்கரை மணந்தார் மேவுங்
கிலைகுலாங் குவளைத்தின் மேட்டென்னவி *னாவாய்மேம்பி
வரிலைகுலா மலங்கன் மாரி னெண்டிசை புரக்குங் கோவே ( )

மற்றவன் மரபுந் திகழ்ந்தோன் மாறுகொண் டெழுந்து
நின்று பொற்கிரி திரிக்கத் திருச்செம் பொதிக்குவேள்
புலிகன் போக்கி விற்கொடியுந்தோ ருடபார் வின்று
வீழ்க் திருந்த தன்னை கொற்றைக வலவன் முந்நீர்க் குமரி
யம் துறைவி ஆனோ. (௩)

செருமுனை ... கெவ்வர் செம்மல ரகலம் போழ்ந்து
சொரிபசுங் குருதி மாந்த ... நின்மலவாய்ப் பில்லி
* அவ்வாய்வலை யாம்பேரும் வாயினையுடைய இல்லி. வாயிலை ...

பெரியுமிழ்த் திலங்கு வேலா னிருபில வரைப்பின் மன்னி
யருமணி மவுலி தேய்க்குங் குரைகழற் காலி னானே. (௪)

மழைக்கருந் தடங்கண்ணல்லார் வனமுலைக் கோடு மூழ்கி
யுழக்கலி னுடைந்து னைப்போர் தொடுதிருந்தொழுகுந் தாரான்
பழுத்தமு தொழுகுந் தேஞ்செரிப் பசி இரா வலவ ராய்ந்து
கொழித்தநீர்த் தமிழ்கூட லொன்றாயங் கூடலம் பதியி னானே. ( )

முடிவிலா வுலகின் மன்னர் முடித்தும் பொருந்த தாளாற்
படிநிரை சுவற்றி நீலப் பனிமுகி லொடுரீன் விக்கிக்
கடிமலர் முருகு விம்முங் கற்பக நீழல் வேந்தின்
சுடர்விரிபசும்பொன்மோலிதொடியினாற்றகன் செற்றானே ( )

மோட்டிள முளைகயிற் ரேன்றி முருகுகொப் பளிக்கு மன்றற்
றொட்டுமென் கமல வாவித் தரைதொடு மெழுந்து துன்னிப்
பாட்டிள வண்டு மூசப் பாளைவாய்க் கமுகி னெற்றிச்
சேட்டிளங்கயல்கள்பாயுஞ் செந்தமிழ்நாட்டின்வேந்தே. (௭)

கந்தடு வெகுளி வேகக் கடாக்களி யானை மன்னர்
வெந்திறல் விளக்க வாற்றா ரெருண்டொரு பனி யென்னப்
படர்ந்தொடு பூனை கல்கிப் பணிபதிக் கவிகை நீழ
லுங்காள் ஞாலங் காக்கு முக்கிர னென்னுங் கோவே. (௮)

பாடல்வண் டார்த்து மூசப் பசுங்கிளைத் தேற லூற்றுந்
தோடலர் கடம்பு வீழத் தடரிழை பொருபா லாகக்
கூடலம் பதியா மீசன் குரைகழ லிறைஞ்சு நோன்றா
ளாடலான் சென்று நீறு தகைமணி முடியி னானே. (௯)

தூபமு நெருநாட் டெய்வ நிலைகடன் முகட்டிற் றோன்றிப்
பாயிருட் பிழம்பு சிக்கும் பனிச்சேப் பரிதி யன்ன
சேயொளி மவுலி தாங்கித் திருமணிக் குழையில் வீச
மாயிரு ஞாலம் விற்கு மணிவிளர் மலைய மன்னா. (௧௰)

அதிர்திரைக் கடலிற் பட்ட வலம்பொளி யாரந் தோடும்
பொதியினிற் பிறந்த சாரம் பொலிவுறு மலயகன் மார்பிற்

றனைமலர்ப் பாரி சாதத் தண்ணிழ லுறையும் வேந்தின்
கதிர்மணி யாரந் தாங்கிக் கனைகழல் வீக்கி னானே. (௧௧)

ஆழ்கடல் வரைப்பிற் றெய்வ மருவரை யகலம் போழ்ந்த
பொழிலுறைப் படிவன் சேரற் பொருதிறற் கூற்று மஞ்ச
வூழிவெய் கனலிற் சீறி யுருமென விடிக்கு மார்ந்து
மொழிபர் களிநல் லியானை யெருத்தமேற் றோன்றி னானே. ()

விண்ணுற நிவந்த கோட்டு மேருமால் வரையிற் றீட்டு
மண்ணலந் சுறவு வாய்ந்த வாடலம் பதாகை போக்குந்
தண்ணிலாக் கவரிக் கற்றை யிருபுடை யெழுந்து தாழக்
கண்ணகன் ஞாலந் தாங்குங் கடவுள்வெண் குடைநி ழற்ற. ()

பாய்திரைக் கடலிற் பட்ட பானிறப் பகுவாய்ச் சங்கந்
தேயுபர் விசும்பி னூடு திசைமுகங் கிழிய வார்ப்ப
வீயுயர் குடுமிக் குன்ற மிசைத்தவழ் கமஞ்சூற் கொண்டல்
வாய்திறந் தார்ப்ப தென்ன மங்கல முழவு விம்ம. (௧௪)

மணிமலிர் சூட்ட ராவி னணந்தலைக் கிடந்த ஞாலத்
திகல்பெறு வாகி நம்பர் வெழுந்தன போலு மென்று
பகலவன் பசம்பொற் றேரிற் பாய்பரி வெருவி யோட
வகலிரு விசும்பிற் றாவு மலங்குளைப் புரவி சூழ. (௧௫)

படர்சிறை யரிந்து வென்ற பழம்பகை தீர வேண்டி
யிடல்கெழு மவுணர்ச் செற்ற வெந்திறற் குலிச வேந்தின்
மார்பெழு துறவி யாகத் தொடிபெறி சேற்ற நோக்கித்
தடவரை யடைந்த போலத் தறுகண்மா வியானை செல்ல. ()

பரிசடர்க் கற்றை கக்கு மிலங்கொளிப் பரிதி பொற்றேர்
விரைதரு கலின மாவின் வெகுண்டெழ லாற்று மாபோற்
கருவிவா னகடு கீண்டு கதிரினை நிலவு காலுற
வுருமணிக் கொடிஞ் சாடுங் கொடிஞ்சிமான் றடந்தேர் சூழ. ()

வானமா நுவ நீந்தி மற்பழுத் துயர்ந்து விங்கு
தோள்வீரர் திருவில் வீசுந் தொடுகழ லீரல யாக்க

காளினர் முருகு விம்மு தண்மலர்த் தொடையன் மார்பர்
கோளரி யேறு மானுங் கொலைத்தொழி லிளைஞர் சுற்ற. (௧௮)

எரிமணிக் குன்றஞ் சேர்ந்த மரகத வல்லி யேய்க்கு
மருள்சுரந் துலக மீன்று வங்கயற் கண்ணி பாகம்
பிரிவில வினிது வாழும் பிறைக்கொழுந் தணிந்த பெம்மான்
மரைமல ரனைய பொற்றாள் வணங்குவா னேகி னானே. (௧௯)

புன்னுறு புலவு வேலான் புதாநறு விரைக்குப் புன்னைத்
தண்ணறுங் காவி னெல்லை சார்ந்தழிந் தறுகட் சீற்றத்
தண்ணலங் களிற வியானை யாடல்வெண் கோடு பாய்ந்து
மண்ணகங் குழிப்ப நீல வரையென வீழ்ந்த தன்றே. (௨௦)

கொலைபடுத் தறுக ணியானை கோடுமண் குழிப்ப வீழ்ந்த
நிலைமையற் றென்கொ லென்று மன்னவ னினைக்குங் காலை
மலைமகள் சாபந் தன்னாற் புலைபணு மணிக்கிரீப
னலைகடன் ஞாலங் காக்கு மரசன்முன் னெய்தி னானே. (௨௧)

போர்கழ விலங்கு தோன்றாள் வந்துமுன் னிறைஞ்சி நிற்பக்
கூர்நுனை யிலங்கல் வெள்வேற் கொற்றவன் குறித்து நோக்கி
யாரைநீ யென்ன லோடு மாய்வனந் திருத்தி யிங்குச்
சேர்தரு புலைய னென்றே செப்புவான் றொடங்கி னானே. ()

கொற்றவா விங்கு நாகக் கொய்மலர்க் காவொன் றுண்டான்
மற்றத னிடையே தோன்றி வானுற நிவந்து நின்ற
புற்றினை யெறித லோடும் பொறிவரி நாகந் தன்வா
லற்றிட வொன்று தோன்றிற் றதன்றிற முரைப்பார் யாரே. ()

கள்ளுபிர்த் தலர்ந்த கொன்றைக் கடிமலர்க் கண்ணி யண்ணல்
வெள்ளொளியிற் றரவ மாதல் வேண்டுமென் றுரைத்த லோடு
மள்ளிலை யிலங்கல் வேலா னங்கது காட்டு கென்று
வள்ளுறை கழிஇய வெள்வாள் வயவரோ டேகி னானே. (௨௪)

போயவன் முருகு விம்மு புன்னையம் பொதும்பர் நீழற்
சேயுயர் புற்றின் பாங்கர்ச் சிவலிங்க மொன்று கண்டா

னுயர்பே ருவகை வெள்ள மலைபுலட் டெடுத்துப் பொங்கத்
தூயவா ளரவங் கொட்ட சுனையினீ ராடச் சென்றான். (௨௫)

தேனொடு சுரும்பும் வண்டுஞ் செவ்வழி பாட விண்டு
காலுலாம் பசுந்தேன் மல்குஞ் சாரியஞ் சுனை நீரா
டீனவே றுயர்த்த வண்ணன் மேவினன் நின்ற காலை
வானிடையெழுந்தோர்தெய்வம்வாய்விட்டுமொழிந்ததன்றே. ( )

கொங்குலா மலர்தூ வேதத்த் கூட்டம் பதியி னாளும்
பொங்கிய வுவகை யோடு போதரு வருத்த நோக்கி
மங்கையற் கன்னி யோடு மாலவா யமர்ந்த வண்ண
லிங்கெழுந் தருளி நின்று னிருகிலம் புரக்குங் கோவே. ( )

கோல்வளை யுமைய வாளோடு கூடெரயிற் றரவ வேந்தர்
பேலோா ளன்பு முற்றி மெய்த்தவம் புரிதலாலே
மாலொரு பாதி யாகி வயங்கிட வடிவு விண்டோ
யாலமர் கடவுள் காட்டி யருளிய தலமு மீதால். (௨௭)

இன்னிளந் தென்றல் வாழு மிவ்வன முருகு விம்மு
புன்னையம்பொதும்பரென்னப் புகல்வரிப்பொதும்பர்வாழு
மின்னவிர் சடையி னானை விதிமுறை யருச்சி யென்னச்
சொன்னவைகேட்டலோடுமகிழ்ந்தனன்சுடர்செம்பூணான். ( )

தகைமலர்க் குவளை பூத்த தண்சுனைப் புனலின் மூழ்கி
மதிதவழ் பசும்பொற் கோட்டு மலையச்செஞ் சாந்து மன்றற்
புதுநறும் போது மேந்திப் புன்னையம் பொதும்பர் வாழுங்
கொதியழற் சூல மேந்துங் குழகனை வழிபட் டானே. (௩௦)

மற்பக மலர்ந்த திண்டோண் மன்னவன் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து
நெப்பரும் நாமந்தபோ யுள்ளந் தெளிவுறு தச்சர்க் கூவிப்
பொற்பிதிரவிழ்ந்தகன்பூம் புன்னையம்பொதும்பரெல்லாங்
கற்பக நாடு நாணக் கடிகை ராக்கி னானே. (௩௧)

வானக டுருவி நீண்ட மணிமதில் பரவை பேய்ந்த
நீனிறக் கொண்ட றூழ நிவந்தமுன் டப்பக னோங்கு

கூனிளந் திங்க டேய்க்குங் கோபுரந் திகழ்ந்து தோன்றத்
தேதுலாங்கொன்றையார்க்குச் சினகரமியற்றினானே. (௩௨)

ஒன்னலர் புபரிபொன்னாழி யொளிபரந்திமைத்தலாலே
கன்னலினிற்பொலிபுந்திண்டோர் கண்டகவியற்றல்செய்து
தென்னவிலா வேனி யார்க்குச் சித்திரைத் திங்க டன்னில்
விண்ணவர் நிறைஞ்சி யேத்த விழா விளை நடாத்தி னானே. (௩௩)

மஞ்சலர் கட்டமி னீழன் மணிபிடற் றிறைவற் போற்ற
விஞ்சிசூழ் மதுரை மூதூர்க் கேதலாண் கூழை வாழுஞ்
செஞ்சுடர் மவுலி மன்னவன் சேவடிக் கமலம் போற்றி
வெஞ்சின வடிவேல் வேந்தன் வியனகர் மேவி னானே. (௩௪)

விடம்பொழி யரவு போற்ற விறாகால் கூழை வாழு
மடந்தைபோர் பாகன் பொற்றாள் வைகலும் வந்து போற்றி
யடங்கலர்ச் செருக்கும் வேலா னளப்பருங் காலம் வைகி
யுடம்பொடு மழிவி லாத வுயர்கதி யெய்தி னானே. (௩௫)

பொருப்பிளங் கன்னி சாபம் பொருந்தலாற் புலையனாகி
யருந்துயர் விரிந்த புன்னை வனத்துறை மணிக்கிரீயன்
விரைத்துணரிதழிவேய்ந்தோன்வெள்ளிவெற்படைந்தான்பின்ன
ரொருத்திபு பங்கன் வைகு முயர்கதி யெய்தி னானே. (௩௬)

உக்கிரன் வழிபடு சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச் செய்யுள் ௩௬.

உக்கிரன் வழிபடு சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

(சங்கரநாராயணராகிய பெருமான் புன்னைவனத்தில் மறைந் தெழுந்தருளியிருந்தனர்) என்று சூதமுனிவர் கூற நைமிசாரணிய முனிவர் அவரைத் துதித்து, "அவ்வெம்பெருமான் பின்னர் வெளிப்பட்டிருந்த சரிதஞ் சொல்லியருளுக" என்று கேட்க மனமுருகி மகிழ்ந்து சூதமுனிவர் கூறுவாராயினர்:—

"பொதியமலையிற் சந்தனக்கட்டைகளையும் வயிரங்களையும் வாரிக்கொண்டு செல்லும் தாம்பிரபருணி நதிக்கரையிலிருக்கிற

மண்ணுரில் வசிக்கும் மலைபோலும் வலிய தோள்களையுடைய
பாண்டியன் வேப்பமாலையைத் தரித்த தன் புயவலியால் எட்
டுத் திக்குகளையுங்காக்கும் அரசன்; தன்னுடைய புயங்களுடன்
பகைத்துநின்ற மகாமேருமலையைச் செண்டாலடித்து, அதிலே
தனது மீனக்கொடியை யெழுதிவைத்தவன், சோழனுடைய
புலிக்கொடியைக் காட்டிலே நாட்டியவன், சேரனுடைய விற்
கொடியை யறுத்துத் தள்ளினவன், தேவருலகம் கீழே யிறங்
கியிருந்தாலொத்த கொற்கை நகரத்துக் கதிபதி, கன்னியாகுமரித்
துறையையுடையவன், யுத்தக்களத்திலெதிர்த்த பகைவர் மார்பைப்
பிளந்து, இரத்த முதலியவற்றையுண்டு பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்
தையுடையவன். நிலவுலகிலுள்ள அரசர்களுடைய கிரீடங்களி
லே உரோஞ்சும் வீரக்கழலையணிந்த பாதங்களையுடையவன், இள
ம்பெண்களுடைய கொங்கைகளாகிய கொம்புகள் பொருந்து கல
க்கலால் அரும்புவிரிந்து பசிய தேனொழுக்கும் பூமாலை புனைந்த
வன், முதிர்ந்த தித்திப்பாகிய சொற்களைப் பயிலு நாவலோ
யாராய்ந்து தமிழைக் கொள்ளைகொண்டுண்ணு மதுரைமாநகரத்
தையுடையவன், பூலோகத்தரசர் மகுடத்தின்றரும்பிருந்த தன்
பாதங்களால் கடல்நீர்வற்றச்செய்தவன், மேகத்தைத் தளையிட்ட
வன், தேவேந்திரனது பிரகாசம்பொருந்திய பொற்கிரீடத்தைத் தூள
யெறிந்து பொடியாக்கினவன், தாமரைத் தடாகங்களின் துறை
தோறும் வாளைமீன்களெழுந்து துள்ளிக் கமுகமரத்தினுச்சியிலே
தாவுந் தமிழ்நாட்டிற்குத் தலைவன், கட்டுத்தறியை முறிக்கின்ற
கோபத்தையும் மதத்தையும்பொருந்திய யானைகளையுடைய தன்
னோடு யுத்தஞ்செய்யமாட்டாமற் பயந்து நாங்கள் பெண்களென்று
சொல்ல; அவர்கள் கைகளிலே * பந்தும் பாவையுங்கொடுத்து
(அவரைப் போக்கிச்) சந்திரவட்டக்குடைநீழலில் உலகத்தை
இரக்ஷிக்கும் உக்கிரனென்னுஞ் சிறப்புப் பெயருடையவன்;

இவன் வண்டுகள் முழங்கி மொய்ப்பத் தென்றற்காற்று வீசும்
மலர்கள்விரிந்தகடம்பவனத்தில் மீனாக்ஷியம்மையிடப்புறமாகவிருக்

* பந்தும் பாவையுங்கொடுத்தல் பண்டைக்காலத்தரசர் வழக்கு. அஃதாவது —
தோற்ற பகைவர் வணங்குவாராகில் அவர் கையில் பந்தும் பாவையுங்கொடுத்து விசே
ஷமாட்சொல்லிப் பார்த்து விட்டுவிடுதல்; இதற்காகவே பந்தும் பாவையும் அரசர் தம்
வாயிலிலே கட்டித் தூங்கவிட்டிருப்பர். (திருமுருகாற்றுப்படையில் "வரிப்புனைபந்
தொடு பாவைதூங்கப்பொருநர்த்தேய்த்தபோரருவாயில்") என்பதனாலுமுணர்க.

* மதுரைமாநகரத்தில் வாழுஞ் சோமசுந்தரக் கடவுள் திருவடித்
தாமரைகளைத் தினந்தோறும் போய்த் தரிசிக்கு நியதியுள்ளவன்.
ஒருநாள் நவரத்ந கிரீடந்தரித்து இரத்நகுண்டலங்கள் ஒளிவீசவும்,
பொற்பட்டமண்டலத்தில் விலையுயர்ந்த மாணிக்கங்கள் பதித்த வாகு
வலயம் பிரகாசிக்கவும், முத்தாரமுஞ் சந்தனமும் பொலிவு பெற்ற
மார்பிலே தேவேந்திரனாற் கொடுக்கப்பட்ட இரத்நாபரணத்தைத்
தரித்து வீரக்கழலணிந்து, கடல்சூழ்ந்த இடத்திற் பகைவர் மலை
போன்ற மார்பைப்பிளந்த பிளப்பால் (அப்பிளப்பில்) வந்து மொ
ய்க்கும் வண்டுகளை விரட்டிப், போர்செய்யும் வலிய யமனும் பயப்ப
டக் காலாக்கினிபோற் கோபித்து முழங்கும் எழுமுழமுயர்ந்த பட்
டத்தியானைமேலேறி உயர்ந்த சிகரங்களையுடைய மகாமேருமலையி
லெழுதப்பட்ட பெருமைபொருந்திய மீனக்கொடி யுயர்ந்து விளங்
கவும், குளிர்ந்த சாமரங்க ளிருபுறமு மெழுந்து வீசவும், இடமகன்
றபூமியைத்தன் கிரணத்தாலே காக்குஞ் சந்திரவட்டக்குடை நிழ
லைச் செய்யவும், ஆகாயமுந் திசைகளுங் கேட்கும்படி பிளந்த வா
யையுடைய வெற்றிச்சங்கமுழங்கவும், சூல்கொண்ட மேகங்கள் ஒலி
த்தாற்போல மண்கனை, முழவம் என்னும் வாத்தியங்கள் ஒலிக்க
வும், பூலோகத்திற் சண்டையிடையாமல் நம்மேல் யுத்தத்துக்கு
வந்தனரோவென்று சூரியன் குதிரைகள் பயந்துபோக ஆகாயத்தி
லே தாவுங் குதிரைகள் சூழ்ந்துவரவும், விரிந்த சிறகுகளை யறுத்து
வென்ற பழைய பகையைக் கெடுக்க விரும்பி, வச்சிராயுதத்தையு
டைய தேவேந்திரன் இரத்நகிரீடம் பொடிபட வளையெறிந்த வெ
ற்றியை யுக்கிரனிடத்திலேகண்டு பெரியமலைகளெல்லாம் வந்தன
போல அஞ்சாமையுடைய யானைகள் நடந்துவரவும், கிரணக்கூட்
டத்தைவீசும் சூரியனுடைய தேரில் விரைந்துசெல்லுங் குதிரைக
ளின் கொடிய வெப்பத்தைப் போக்குதல்போல மேகங்களைக் கிழி
த்துச்சென்று பிரகாசஞ்செய்யு மணிகள் பதித்த கொடிகளைய
வும், தலையலங்காரத்தையுடைய தேர்கள் சூழ்ந்து வரவும், யுத்தக்
கடலைக்கடந்து உயர்ந்து பருத்த புயங்களையுடையராய் முழங்கும்
படி வீரக்கழலணிந்த காலையுடையவராய் வெற்றிமாலை யணிந்தவ
ராய் ஆண்சிங்கம்போன்ற காலாள்கள் (சுத்தவீரர்) சூழ்ந்துவரவும்,
இரத்ந மலையைச்சுற்றிப் படரு மரகதவல்லிக்கொடிபோலும் மீனா
ட்சியம்மையைப் பிரியாத சோமசுந்தரக் கடவுளைத் தரிசிக்கும்
பொருட்டு மதுரைமாநகரத்தை நோக்கிப் புறப்பட்டான்.

இங்ஙனம் புறப்பட்டுப் புலரன் மணங்கமழும் வேலாயுதத்தை யேந்திய உக்கிரபாண்டியன் புதிய வாசனையைச் செய்யும் புன்னைவனத்தின் பக்கத்தில் வந்த இடத்தில் பட்டத்தியானை கொம்பினாலே குத்தி மண்குழியப்பாய்ந்து கீழே வீழ்ந்தது; அதுகண்டு உக்கிர வழுதியாது காரணமென்று நினைக்கும்போது உமாதேவி சாபத்தினாலே புலையனாகிய மணிக்கிரீபனென்பவன் அவன் முன்னே வந்து வணங்கிநிற்ப, அரசனவனைப்பார்த்து நீயாரென்று வினவினன். மணிக்கிரீபன் "அடியேன்புலையன்" என்றுசொல்லிப் பின்னுஞ் சொல்லுவான். "மகாராஜாவே இவ்விடத்திலேயொரு புன்னைவனமிருக்கிறது. அதிலே ஆகாயத்தையளாவிவளர்ந்தபுற்று ஒன்றுள்ளது; அதை வெட்டினேன் அவ்வெட்டுப்பட்டு ஒருபாம்பு வாலற்றுவெளியே தோன்றிற்று; அதன் வலிமையைச் சொல்லவல்லவர்யாவர்? அந்தப்பாம்பு கொன்றைமாலையைத் தரித்த சிவபிரானுடையதாக இருக்கவேண்டும்" என்றனன். உடனே அரசன் "அந்த இடத்தைக் காட்டுக" என்று வாளாயுதத்தையேந்திய வீரர் சூழ மணிக்கிரீபனுடன் போய்ப்புன்னையஞ்சோலை நிழலில்மிகவுயர்ந்த புற்றின் பக்கத்திலே ஒரு சிவலிங்கத்தைக்கண்டு பெரியமகிழ்ச்சியாகியகடல்பெருக்கெடுப்பவர்ந்து ஒளிபொருந்தியாகத்தினாலே தோண்டப்பட்ட நாககன்னியிலே ஸ்நானஞ்செய்தற்கு நின்றபோது, அவ்வரசன் கேட்கும்படி ஆகாயத்திலேயொரு தெய்வவாக்கானது "அரசனேதங்கிய மலர்களாலருச்சித்துப் பூசைசெய்ய மதுராநகரத்துக்கு நீ தினந்தோறுஞ் செல்லும் வருத்தத்தைப்பார்த்து மீனாட்சியம்மையுடன் திருவாலவாயாகிய மதுரையிலெழுந்தருளிய சோமசுந்தரக்கடவுள் இவ்விடத்திற் சிவலிங்கமாகியிருக்கின்றார். அரசனே! உமாதேவியாரும் சங்கபத்மரிருவரும் பூருவகாலத்தில் அன்பினால் அருந்தவஞ் செய்தலாலே சங்கரநாராயண வுருவத்தைச் சிவபிரான் காட்டியருளிய தலமு மிதுவே. தென்றற்காற்றுச் சஞ்சரிக்கு மித்தலத்தைப் புன்னைவனமென்று சொல்லுவர். இந்தவனத்திலே தங்குஞ் சிவலிங்கப்பெருமானை விதிப்படி பூசைசெய்" யென்று கூறியது.

அதுகேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து அரசன் நாககன்னியிலே நீராடிப் பொதிய மலைச்சந்தனமும் அன்றலர்ந்த மலர்களுங்கொண்டு மேற்கூறிய சிவலிங்கமூர்த்தியைப் பூசைசெய்து மகிழ்ச்சி மிகுந்து சிற்பசாஸ்திரத்திற் றேர்ந்த தச்சர்களை வரவழைத்துப் புன்

னையங்காடெல்லாங் கற்பகாடும் நாணமடையக் காவல்பொருந்திய நாடாகச் செய்து, ஆகாயத்தைநுழைந்துசெல்லு மழகிய திருமதில்களும் நீருண்ட மேகங்கள் வந்துபடியு மண்டபங்களுஞ் சந்திரமண்டலத்தை யளாவிய கோபுரமும் விளங்கித் தோன்றச் சிவாலயங்கட்டுவித்து, ஒள்ளிய நிறந்தங்கிய பசியபொன்னாலாகிய சக்கரங்களின் கிரணம் வியாபித்துப் பிரகாசித்தலாலே (தூரத்திலே சென்றாலும்) கண்ணுக்குப் புலப்படுந் திண்ணிய தேர் அழகாகச்செய்து சித்திரைமாதத்தில் தேவரும் வணக்கத் திருவிழா நடாத்தி, அதன்மேல் விடந்தங்கிய சங்கபத்மர் முதலிய சர்ப்பங்கள் வணங்கப் பெருமை மிகுந்த *கூழையென்னும் புன்னைவனத்திலே தங்கும் அச்சிவலிங்கப் பெருமானை [illegible] வந்துபூசித்து, அளவற்ற காலமிருந்து தேகத்துடனேயுயர்ந்த மோக்ஷத்தை யடைந்தனன். பார்வதிதேவி சாபத்தாற் புலையனாகிப் புன்னைவனத்தில் வசித்திருந்த மணிக்கிரீபனுங் கைலாசபதவி யடைந்தனன். அதன்பின் தக்கணையென்பவள் அவ்விடத்தில் வசித்து, உயர்ந்த மோக்ஷமடைந்தனள்."

ஒன்பதாவது:

தக்கணை தவம்புரிசருக்கம்

எவ்வாறு முனிவரெல்லா மீறிலா வுவகை பூத்து
முன்னைநூன் முழுதுந் தேர்ந்த முனிவனை விருப்பி னோக்கி
யன்னவள் வீடு பெற்ற தன்மையை யறைவ ரென்னத்
தொன்னெறியுணர்ந்தசூதன்சொல்லுவான்றொடங்கினனே.

வேறு

மதுகரந் திவலை பருகுவான் வந்து மழலையஞ் சுரும்
பர்பாட்டயரப் பொதியவிழ் கமலப் பொய்கைசூழ் பிரமபுரத்
தினின் முடிவிலா வேத விதியினில் விண்டு சருமனென் றானோ
ரோர் வேதிய னங்கவன் றனக்குத் தையலர்க் கந்தர் நக்
கணை யென்றோர் கன்னியையுண் டாணங்கெனத் தகுவாள். (௨)

* கூழை — இப்பெயர் மணிக்கிரீபனால் வாலறுபட்ட பாம்புக்காய் அதன்மேல் [illegible] புன்னைவனத்துக்[illegible] பின் [illegible] வழங்கும் [illegible]

புத்தழ தனையாள் வடிவுகோட் டெருகிப் புட்கர சன்ம னென்றோது, மெய்த்தவ மறையோன் விருப்புறு புதல்வ னிரிபுனற் காசிநா டகன்று, சத்திய கீர்த்தி யென்பவ னன்று டன்கைத னடியிணை தொழுது, மெத்தவே நின்று வீந்தனை பேரென் னிசைக்கென விசைத்தன னன்றே. (௩)

சொல்லவு மந்த மறையவன் றனக்குத் துவர்படு தொண்டையங் கனிவாய், முல்லைவெண் முறுவற் புதல்வியை வேதமுறைமையிற் கடிமணம் புணர்வித், தல்லியங் கமலத் தாரினான் றனக்கோ ராறும்பெறற் புதல்வரின் மையினால், இல்லறம் புரிதியென் றவன் றனைத்தன் னில்லிடை யிருத்தினன் றிறந்தான். (௪)

அங்கவன் மகிழ்கூர்ந் தங்கனும் மேனி யணங்கினுள் புதுநலங் கவர்ந்து, இங்கொளான் றிருந்து மாண்டன னென்று செப்புறு மிருந்தவத் தோர்கள், பொங்குவெம் முலையா ளிளமையிற் கைமை பொருந்துறக் கடிமணம் புணர்ந்த, கொய்கலர் தாரா னிளமையி னிறத்தல் கூறெனக் கூறுவான் சூதன். (௫)

முற்பிறப் பதனிற் றத்தரி நெடுங்கண் முகமுலைத் தகனை [illegible]பாள், சொற்புனை கவினு ணுருமாற் றனது துடியிடைத் தாமொழிக் கனிவாய்க், கற்புடை மனையாள் காதல்கூர் திருப்பக் கணிகையர்ப் புணர்ந்ததீ வினையாற், பொற்பினிற் பொலிந்த மென்பிறப் படைந்து *கைமையைப் பொருந்தின ளன்றே. (௬)

வானவ னொருவன் றேவியுங் காணுமுயலுருக் தாங்குபு மலர்ப்பூவுனவாய்த் தேவ னுயிர்செகுத் திடலுந் தேவிபாங் குறைத்தசா பத்தாற், காணுலா மலங்கும் சத்திய கீர்த்தி கதிரிள வனமுலைக் கயற்கட், டேனவாங் கிளவித் துணைவி யோடின்பந் திளைத்திடு கர்லையி லிறந்தான். (௭)

* கைமை - நாயகனிறக்க மங்கலமிழத்தல்.

கைமையுற் றுருகுந் தக்கனை தடங்கண் கலுழ்ந்தனள் புலம்புறு காலை, மெய்ம்மையுற் றெளிந்த காலப னென்னும் விழுத்தவ னவ்வயின் மேவி, யிம்மையே யன்று லெழுபிறப் படையுங் கைமைமீ யிரங்கலென் றோதி, யம்மநோய் தவிர்ந்து புண்ணிய நதிக ளாடுவான் மனக்கொடு போனாள். (௮)

தெளிபுன னதிகள் பற்பல தோய்ந்துந் தெளிந்திலளுள்ளமா தலினாற், றனிமுகி றவழுஞ் சந்தனச் சாரற் றடவரைக் குறுமுனி யுள்ளங், களிகொள வுறையுந் தென்றிசை யொழுக்கு கடிமலர் பொருநைநீர் படிந்து, மணிமுரல் புன்னை வனத்தினி லடைந்தா ளகன்றது மனத்தழுங் கன்றே. (௯)

மனவிரு ளகற்றுந் தன்மையா லில மணியிடற் றிறைவன்வாழ் பதியே, வினமலர்ப் புன்னை வனத்தினுங் கிணையொன் றிலதென வெண்ணியா ளரவச், சுனையினீர் படிந்து வந்தலை யுடுத்துத் தூயவெண் ணீற்றணி துலங்க, வினையிருள் கடியுமஞ் செழுத்துணர்ந்து மெய்த்தவம் புரிந்தன ளன்றே.

மற்றவள் கனவின் மழுவலான் றோன்றி மதிறகன் மன்னுமோர் பிறப்பி, னூற்றதோர் குழவி யாகமற் றேழாம் பிறப்பினி லோரெழு புதல்வர்ப், பெற்றபி னிங்கு வந்துயர் வெள்ளிப் பிறங்கல்சென் றடைவையென் [illegible], சொற்றலை மேனா வவ்வழி யகன்று துஞ்[illegible]டவாள்.

என்னலு முனிவர் சூதனை நோக்கி யிதிலா நான்முறு துணர்ந்தோய், பின்னென நடந்[illegible] கனிவாய் மெல்லிய ளிருந்தவம் புரிந்துந் துன்னிய பாவந் தீர்ந்தில தாகித் தொடர்ந்தது கூறியென் றன்னத், தன்னிகரில்லாச் சூ (௧௦) தா முனிவ னத்திறஞ் சாற்றுவா னமைந்தான்.

முத்தியை விழைத்தல் கருமமே யென்று முழுதுணர் ஞானமே யென்று, மித்திற முலக முரைக்குமற் றன்றே [illegible] ஞானமே [illegible]ஞானம்வந் திறுமவ் வினையினாற் றெறியுஞ், சித்தம[illegible]

பொய்தீர் செல்கலா முத்திதந் திடுமென், றப்புனிவர்க் குரை
பொருளைப்பாரா லெண்ணரிதுண்மைநாற்பொறியமுற்றங்கே ( )

கருநெறி பயின்ற குழலினார்க் குள்ளங் கனிவுற காதலர்க் கேவல், புரிவதே விதித்த கருமமாங் கதனைப் புரிந்திடப் பெற்றில ளதனால், அரியதோர் வீடு பெறுவதற் குரிய வல்லளா யருந்தினாள் பின்னர்ப், பிரசநாண் மலர்ப்பூம் புன்னையம் பொதும்பர்ச் சேர்தலா லுயர்கதி பெறுவாள். (கச)

என்றுரை முனிவர் தாங்களும் பெற்ற வண்ணமீ திசைத் திடுவ னிப்ப, நன்றெனச் சூத னருந்தவத் தோர்க ளனைத்துமுன் சொக்குபு கேட்டு, பொன்றிலார் குழலி யாகமற் றேதாம் பெறற்கினி சோமேசு புதல்வர், மன்றலங் குழலா ளின்பாய் புன்னை வனத்தில்வந் தடைந்தனன் மன்னோ. (கரு)

அந்தண னீசன் குரைகழல் வணங்கி மாதவம் புரிந்தன னிருப்ப, விந்துவார் சடிலத் திறையவன் வெளிப்பட் டெவ்கொளீ வேண்டிய தென்னத், தந்திட வேண்டு மினிதுகொல் லுலக மென்றனன் டந்தண னென்னச், சிந்தரி யெடுப்பட் டொடேபுரி மடவாள் சேயுயர் கயிலைசென் றடைந்தாள். (கசா)

தக்கணை தவம்புரி சருக்க முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் - ௩௮௯.

தக்கணை தவம்புரி சருக்கச் சுருக்க வசனம்.

தாருகா வனத்து முனிவரெல்லாரு மகிழ்ச்சியடைந்து பழைய சாத்திரங்க ளெல்லாவற்றையுந் தேர்ந்த சூதமுனிவரைப் பார்த்து "மேலே சொல்லிய தக்கணை யென்பவள் மோக்ஷமடைந்த தன்மையைச் சொல்லியருளுக" என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினார்:—

"வண்டுகள் தேனுண்ணும்பொருட்டுத் தங்கள் பாடிச்செல்ல இதழ்விரியுந் தாமரைத்தடாகஞ் சூழ்ந்த பிரமபுரத்தில் அளவில்லாத வேதவிதிப்படி நடக்கின்ற விண்டுசருமனென்னும் பிராமணனொருவனிருந்தான்; அவனுக்குத் தக்கணை யென்னும் ஒருபுத்திரி தெய்வப்பெண்ணென்று சொல்லத்தக்கவளா யிருந்தனள்; புதிய தேவாமிர்தம் போன்ற அழகுடைய அவளை விசாரித்தறிந்து மனமுருகிப் புட்காசன்மனென்னும் பிராமணன் புத்திரனாகிய சத்திய கீர்த்தி யென்பவன், தன்னுடைய பதியாகிய காசிக்ஷேத்திரத்தைவிட்டு நீங்கிப் பிரமபுரத்தில் வந்து விண்டுசருமன் பாதங்களை வணங்குதலும், அவன் இவனை நோக்கி "நீ எவ்விடத்திலிருந்து வந்தீர்? உம்முடைய பெயர் யாது" என்று கேட்கச் சத்தியகீர்த்தியும் வந்தவரலாறனைத்துங் கூறினான். அவ்வரலாற்றைக் கேட்டு, அவனுக்கு விண்டுசருமன் தன்புதல்வியாகிய தக்கணையை வேதசாத்திரவிதிப்படி விவாகஞ் செய்வித்து "இங்கே புத்திரனில்லாமையா லிங்கேயிருந்து இல்லறஞ் செய்வீராக" என்று சொல்லி யிருத்தி வைத்துச் சின்னாட்சென்றபின் இவ்வுலகத்தை விட்டு நீங்கினன்.

அதன்மேல் தக்கணையுடன் புதிய போகங்களைச் சத்தியகீர்த்தி யொருமனதா யநுபவித்துப் பின்னர் உயிர்துறந்தனன்" என்றுசொல்லிய சூதமுனிவரை மற்றை ருஷிகள் நோக்கித் "தக்கணை யிளமைப்பருவத்திலே விதவையாகும்படி அவள் நாயகனாகிய சத்திய கீர்த்தி யிறந்ததற்குக் காரணமென்னை" யென்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்:—

பூருவ சன்மத்திலே தக்கணையென்பவள் கியாதியடைந்த கவித்துவமுள்ள வித்துவானாக இருந்து தன்னுடைய கற்புடைமனைவி காமத்தால் வருந்தி யிருப்பக் கணிகையரைத் தழுவிக்கொண்டிருந்த தீமையினாலே பெண் சன்மமெடுத்து வாலிபத்திலே விதவையாயினள். விண்ணுலகத்திலுள்ள தேவனொருவன் நன்மனைவி புத்திரனாலும் முப்பதுருவங்கொண்டு காம சலமனுபவிக்கின்ற பேரின்பமாமிசத்தை விரும்பி அத்தேவனுயிரைக் கொலைசெய்ததனால் அத்தேவன் மனைவியிட்ட சாபத்தினாலே சத்திய கீர்த்தி தக்கணையோடு நெடுநாட் போகமநுபவித்தற்கில்லாமல் விளமையிலே யிறந்துவிட்டனன். விதவையாகியிருந்த தக்கணை யழுது புலம்புங் காலத்தில் உண்மைஞானுணர்ந்த காலவமுனிவர் அங்கி

டைந்துக்குவந்து "விதவையாகிய மாதே இந்தப்பிறப்பு மட்டுமன்று இன்னும் ஏழுபிறப்பு அடைவாய். இதற்கு வருத்தமடையாதே" யென்று சொல்லிச் சென்றனர்.

அதன்பின் தக்கனை மயக்கம் நீங்கிப் புண்ணியதீர்த்தங்களாடுதற்குச் சென்று அநேக நதிகளிலுந் தீர்த்தமாடியு மனந்தெளியாதவளாய் அகத்தியமுனிவர் மனமகிழும் பொதிகைமலைச் சாரின் தென்றிசையிலிருக்கும் புன்னைவனத்தையடைதலும், அப்பொழுதே மனத்தின் றுன்பம் நீங்கியது. தன்மனத்திருளைப் போக்கிய காரணத்தா லிந்தப் புன்னைவனத்துக்கு நிகரொன்றுமில்லையென் றெண்ணி நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து மரவுரியுடுத்து விபூதிதரித்துப் பஞ்சாக்ஷர ஜெபஞ்செய்து தவஞ் செய்திருந்தனள்; அவளுடைய சொப்பனத்திற் குழைமுகாத செழுஞ்சருளித் "தக்கனையே யினி யொவ்வொரு பிறப்புக்கும் ஒவ்வொரு பிள்ளைபெற்று ஏழாவது பிறப்பி லேழுபுத்திரரைப் பெற்றபின் இவ்விடத்துக்குவந்து உயர்ந்த கயிலாசபதவி யடைவாய்" யென்றருளிச் செய்தனர். அதுகேட்டு அவ்விடத்தை விட்டுத் தக்கனை யுயிர் துறந்தனள்" என்று சூதமுனிவரை நைமிசாரணிய முனிவர் "தக்கனை யரிய தவத்தைச் செய்தும் பாவம் நீங்காமலவளைத் தொடர்ந்த காரணஞ் சொல்லியருளுக" என்று கேட்கச் சூதமுனிவர் சொல்லுவார்.

"முத்தியைத் தருவது கருமமென்றுஞ் ஞானமென்றுங் கூறுவர். அப்படியன்று. சற்கருமத்தால் மனத்தெளிவுண்டாகும். அத்தெளிவினால் ஞானமுண்டாகும். அந்த ஞானம் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கும். உண்மையாகிய சாத்திரக் கருத்தாயிதுவே. கற்புடைப் பெண்கள் தங்கள் கணவருக்குப் பணிவிடை செய்வதுவே சற்கருமம். அந்தக் கருமத்தைச் செய்யாதவளாதலினாலே தக்கனை மோக்ஷம் பெறுதற்குரியவளல்லளாகி வருந்தினவளாய் மேலே கூறிய ஏழாவது பிறப்பிலே யேழுபுத்திரர்களைப் பெற்றுப் பின்னர்ப் புன்னைவனமடைந்து சங்கரேசர் திருவடிகளை வணங்கித் தவஞ்செய்து கொண்டிருந்து அவ்வெம்பெருமான் திருவருளாலே திருக்கயிலாசபதவி யடைந்தனள்.

பத்தாவது:

வீரசேனன்பிணிதீர்ந்தசருக்கம்.

என்று முனிவர் மகிழ்ந்தாங்கி யினிதுவா யவிழ்ந்து மட்டி
விர்க்கும், புன்னை வனத்தின் சிறப்பினம் புகல்வா யென்ன
மாதவத்தோர், சொன்ன தன்மை மனக்கொண்டு துகளிலாக்
கேள்விச் சூதமுனி, மின்னார் பருகுசெஞ் சுடரிலைவேல் வேந்
தன் கதையொன் றுரைசெய்வான். (௧)

வெண்ணந் துயிர்த்த கதிர்முத்தம் விளங்கு மரகதத்
தாழிணைமேல், வண்ணங் கரிய முகில்காட்ட வாயு முகமுங்
கருணைபொழி, கண்ணுங் கமல மலர்காட்டுங் கண்ணன் றுயி
லுங் காவேரித், தண்ணந் துறைவன் புனனாட்டின் றமிழ்வே
துறந்தை காவலனே, (௨)

ஒளிரும் வடிவாள் விதிர்த்திடும்போ ருழக்கு மருவா
ரும்போர்ந்து, குளிரும் பரவைத் திரைசிவப்பக் குருதிப்
பெருக்கா றடுத்தோடப், பிளிறு முருமுக் குரற்பனைக்கைப்
பிறைவெண் கோட்டுப் பாவடிய, களிறு தொலைத்து மூவெ
யில்சூழ் கலிங்க மெறிந்த கவிர்வேலான். (௩)

நிரைசெய் கடற்பார் பொதுநீக்கித் திங்கட் கவிகை
தனிநிழற்று, மரசர்க் கரசன் மனுதுங்க னபய னடல்வே லக
ளங்கன், குரைசெய் வரிவண் டொருகோடி கொழுதி யுலவு
கூட்டுண்ணும், விரைசெ யலங்கற் றமரர்புகழ் வீர சேன
னெனும்வேந்தன். (௪)

அமர்வேட் டெழுந்த திணிதடந்தோ ளபய னொருநா
ளிரையிருளிற், றமிய னாக வெழுந்துநகர்த் தெருங்
காலையிரு, டிமிய மின்னி யதிர்ந்துகமழ் குல்வான் பொழிய
விரிவிதிரா, வுமிழுங் கைவே லவன்மனைப்போ னொருவன்
மனைவாய்ச் சென்றடைந்தான். (௫)

வேட்டு முத்தீ நெறிவளர்க்கு மெய்ந்நூன் மறையோ
னறன்புலத்தோர்க், கூட்டங் கொணர்ந்த திங்களிலை யுடற்று

பசிநோய் தருகென்னக், கேட்ட பொழுதின் வேந்தனென்னக்
கிளர்ந்த வுணர்வா லறிந்துதவத், தோட்டு மலர்த்தா ரடல்
வேந்தன் றயங்குக் *கோவில் சென்றனடைந்தான். (௬)

அடர்வேற் காளை வரல்கண்டு தொழுது தெஞ்சந் தான்
னொன்று, வடமீன் புகழு மருங்கற்பின் மதர்வை நோக்கின்
மணிமுறுவற், படவா ளரவப் பைத்தனைய பரவை யல்குற்
பணிமென்றோட், கொடிநேர் மருங்கி னவன்றேவி குறித்
தோர் மொழிகூ றுவளால். (எ)

மன்னர்மகுட நிரைபுரள வயங்கு கழற்கா லகளங்கா,
வென்னை களங்க முற்றனைகொ லெழுதா மறையி னாணை
போய, பொன்னுங் குழலுந் தார்மார்ப பொருள்வௌவி வினை
யேதால் பிழைபுரியா, பின்னி னருவேல் வேந்தர்தமை வெது
ண்டு கொலைசெய் தனைகொல்லோ. (அ)

அருள்பார்த் திருக்குந் தொல்குடிக ளலறந் திரங்க
வாறின்றிப், பொருள்வேட் டனைகொல் புராணங்கள் பொ
ழுறு பொய்ம்மை யிறுவென்ன, மருளா னிகழ்ந்து விடுத்தினை
கொல் மதிசேர் சடையா னடிபரவு, மிருவர் மனத்தார்
தமக்கின்னா விழைக்கல் வெளியதன்றுள். (௯)

மருவா ரலங்கற் றடமார்பன் மடந்தை மதிவாண் முக
நோக்கி, நிரைவால் வளைக்கை யணங்கனையாய் நெருந விரவு
மறைவியாய், யொருகாற் மறையோன் றென்புலத்தோர்க்
கூட்டக் கொணர்ந் கனியைத், தருவா யென்ன வெழுந்
தபசி தணிப்பான் வாங்கி யருந்தினனால். (௧0)

மணாளா நிகழிப் பூந்தொடையு மாலை மதியு மணிச்சூட்டுப்
பணவா ளரவு முடிக்கசடைப் பரமன் முதலாங் கடவுளருக்
குணவா மதனை யறிந்திருந்து முண்ட வதனா லின்னுருகிக்
தணவா வுடலைநெக்குற்றேன் றவிர்க்குந் திறனுங் காணேனால்.

கறைசேர் விடற்றுன் கடலுலகங் காட்டு முந்தி மலர்க்
கடவுள், மறையோ ரிவர்தம் பொருள்கவர்ந்து அய்த்த

* கோவில் - அரண்மனை.

வஞ்ச ரொருநாடி, பிறவி வளைவான் றுமலிபாய்ப் பிறந்த
பின்னர் நரகத்தி, லுறுவா ரென்ன வகுத்துரைத்தா னே
டாத் தானை விறல்வேந்தே. (௧௨)

தேவி கோர மனநடுங்கித் தெருமந் தினிநீயென் செய்
துமெனக், காவி நெடுங்கண் ணீர்வாரக் கலங்கி மயர்கூர்ந்
தனளிருப்ப, வாவும் பரிமான் றேர்க் கிள்ளி வருக வென்று
திறலமைச்சர்க், கூவி யுற்ற பிணிதீர்ப்பான் குறிப்பி னவ
ரோ டாய்ந்தனனால். (௧௩)

ஆய்ந்த திருபர் சிகாமணியென் றறையும் புதல்வன்
றனையருளாற், பார்த்தன் முடிமேற் கொடுத்தகற்றற் பரவை சூ
லம் பரித்திடெனப், பூந்தண் மாலை முடிமிலைச்சிப் புலவு கம
ழுங் கூரிலைவே, லேந்து ஒற்ற வுன்மந்தர் கிரிப்பா வனவனி
யெழுந்தனனால் (௧௪)

செய்யவ யொழுகு மழற்றிகிரி நெடியோன் றலங்கள்
பலவிலைந்து, வெவ்வாய் வடிவேற் றிறற்கிள்ளி மீட்டும் விரி
நூற் றுளவமுகில், பெய்வான் முகில்போன் மணிமேனி *பிற
ழுந் துணைக்கட் கமலமலர்ந், தைதலா யரளிற் றயில்கின்ற
பராமசன நண்டந்தனால். (௧௫)

விங்கு புனித நீர்படிந்து விரைசேர் பசம்பொற் றுளர்
தாளி, வாங்கு கடல்சூழ் மண்ணாளத் தமாய னடித்தா மரை
யிறைஞ்சி, யாங்குத் தனதுள் மதத்தோ டகலா மையினான்
மீள்கின்றான், றேங்கொ ளரும்பு கதிர்முத்திற் றிகழும் (௧௬)
புன்னை வனஞ்சேர்ந்தான்

வார்ந்து பசந்தே னூற்றிருந்து மேழ்பு நறுந்தண் மலர்
வனத்தி, லீர்ந்த பளிங்கிற் றெளிகின்ற வெறிநீர்ச் சுனையி
லிடைமூழ்கி, யார்ந்த விடத்தா விருண்டமிடற் றண்ண
லடித்தா மரையிறைஞ்சித், தேர்ந்த வேள்வி யிவசன்ம (௧௭)
னுறையு மில்லஞ் சென்றடைந்தான்.

* பிறழ - விளங்க.

எய்தா விருப்பான் மறைக்கிழவ னினைத்தாட் கமல மலர்பரவி, மைதோய் புன்னை வனத்தியல்பு வகுத்து மொழிய வேண்டுமெனப், பொய்தீர் கேள்விக் குறைபோய வந்து ஞான் புலவுகமழ், நெய்தோய் வடிவே லகளங்க னெஞ்சங் களிப்ப வுரைசெய்தான். (௧௮)

உரைத்த லோடு முன்னருகி யுடனுஞ் சினத்த திற லாழி, தரித்தோன் றனைமுன் வழிபட்ட தவத்தாற் குழைந் து முவெயிலன், றெரித்தோர்க் கன்புற் றஞ்செழுத்தி னாய்வு...னத்தி னிருபர, விரித்து நவில வேண்டுமென மெ...றயோ னுரைசெய்தான். (௧௯)

தேறு புனல்வார் சடைக்கரந்த தேவ னைஞ் செழுத் தின், வீறு தெரிந்து நாளுண்டு விரித்து மொழிதற் கரிதா மா, லாறு கமலத் தவன்முதலோ ரின்னு மறியார் நானறி ந்து, கூறுந் தன்மை யுடையேன்கொல் குவவுத் திண்டோட் கோவேந்தே. (௨௦)

இன்ன தாய வஞ்செழுத்தின் றன்மை தன்னை யித்தல த்திற், றென்னனாயபாரு...ன் ...திருக்குந் தெள்ளு ...ம்மா முனிவர்க்கு, முன்னம் பகர்ந்தான் புரிசடையோன் முனியுந் திங்க டொழும்வந்து, பொன்னங் குவளர்ந்து யிறை வனடி போற்றி வழிபட் டேகுவனால். (௨௧)

பரிதி வெயிலாற் பாயிருள்போம் பான்மை யென்னப் பண்டுநரின், புரியும் வினைவல் லிருளெல்லாம் புறந்தந் திரிய வாங்க...தெரியுந் தமிழ்மா முனியெனக்குத் தெரிய வுரைத்தான் றிறல்வேந்தே, யரிய தவமாற் றினனினக்கின் றதனை லறையப் பட்டதால். (௨௨)

கற்ற்கு பரவைக் கடற்றாயினுங் கண்ணன் முதலாங் கடவுளரு, ணறுந்தண் கொன்றை மாலைபுனை நம்பன் சிறந்த தலைமையா, லறிந்தோர் பரவு மந்திரங்க ளனைத்தி னுள்ளு

தவிதத் திலும்பொருண்மே விச்சைகைத்துத் தேடிமிக விட்டு வார்கள். (௩௮)

விதிமுறையே மதனசாத் திரமறிந்த வாலிப்ராம் புட்ட ர் மேனிக், கதமுறும்போ கத்தின்முயல் கருக்கைய றிந் திகழ் தொடுத்துக் கனிவு காட்டி, யிதமுறுமப் புறத்தொழிலின் கலவியான் மோகவெறி யெல்லா நீக்கி, மதமுறும்பா வையை ப்பாகர் வசப்படுத்தி நெருங்குதல்போன் மருவிக் கொள் வார். (௩௯)

படுக்கைமனை யலங்காரஞ் செய்தமல ரமளியினைப் ப டுத்துச் செம்பொ, னடுக்கனிகர் தனமிரண்டு மாடவர்தங் கைக்கொடுத்து வுவகைக் கட்டி, யடுக்கையுறித் தனைபொருந் தேனுமும் போகத்தை யியிருங் கூடக், கொடுக்கமன முறும்படியே யபவித்தை தனக்கொருகொள் கலமே யன் னார். (௪௦)

நாடகத்தி லரம்பையுரு வசியனையார் பாட்டிசைக்கு நார தாதி, மாடகநல் வியாழுடையோர் மயங்கும்வகை புன் னைவன மருங்கின் வைகு, மாடகப்பொற் சிலையுடையா ராவு டையம் பிகைபுகழை யன்பாய் பாடிச், சூடகக்கை யாலவர்க் கே தொண்டுசெய்து வழிபடுதற் றொழிலே பூண்பார். (௪௧)

38. தோற்றுவித்து - பாவனைகாட்டி. தொகையா - குவிய லாக. கவர் - விரும்புகின்ற. தந்திரம் - உபாயம். நட்டோர் - ச ம்பாதிப்பார்.

39. விதிமுறையா - கிரமப்படியாக. மதனசாஸ்திரம் - கொ க்கோக முதலிய நூல்கள். கதம் - வேகம். முயல் - தொடங் குகின்ற. புறத்தொழில் - வெளியே யவயவங்களிற்செய்யுங்கிரியை. கலவி - புணர்ச்சி. வெறி - மயக்கம்.

40. அமளி - மெத்தை. அடுக்கல் - ம...ஸ்த்தக்கை - வ ஸ்திரம். உவகை - மகிழ்ச்சி. போகம் - போகவிகற்பம், பலவித போகம். கொள்கலம் - பாத்திரம். அன்னார் - போன்றார்.

41. அரம்பை - உருவசி, தெய்வப்பெண்கள். நாரதாதி -

வேறு

பொன்றுறு மவாவெழிலாற் போர்விழியாற் களதனத்காற் பொட்டான் மெட்டாற், கன்றார்டெ[illegible]போலக் கடிளமனத் தாறவரையுங் கலக்கஞ் செய்து, மன்றுரைசை தனைக்கொடுத்துத் தமைவிரும்பு வாராசை மயக்கின் வழங்கு, மின்றூராம் பரத்தையர்கள் விளங்குமணி வீதியணி விளம்பமுற்றாம். (௩௬)

ஆடகத்தாற் பன்மணியா லமைத்தமணி மாளிகைமுன் முகப்பி லன்னப், பேடுகுயின் மயில்கிளிபோ லடைந்திசைபாடிச்சாயல் காட்டிப் பேசி, நீடுவிழிக் கொடுங்கணையைக் காமுகர்மார் பத்தெறிய நெஞ்ச மஞ்சித், தேடிவந்து காத்திருந்து செல்வமெலாந் திறைகொடுக்கச் செய்வு கீரார். (௩௭)

வந்தபுரு டருக்கெலாம் வாய்மொழியா லுபசாரவணக்கஞ் செய்து, சொந்தமனை வியர்போலத் தோற்றுவித்து நயப்படுத்தித் தொகையாச் செம்பொன், றந்தபுரு டனைமருவித் தாதவர்தம் பொருள்கவர்தந் திறங்கள் காட்டி, மெக்

ற்காலத்தில். கடிகை - நாழிகை. அ - அந்த. தத்தைநன்மொழியார் - கிளிபோலும் நல்ல வார்த்தையுடைய பெண்களுடன். அமளி - மெத்தை. அம்மாந்தர் - அந்த ஆடவர்.

36. பொன்றுவும் - இலக்குமியாலும். அவாவு - விரும்பப்பட. எழில் - அழகு. மெட்டு - குனிப்பு, நடித்தல். கல் நார் - கல்லினிடத்துநாரை. கொண்டதுபோல் - (உரித்து) வாங்குதல்போல. மன் - (தம்மிடத்தில்) நிலைபெற்ற. ஆசை - அன்பு. விரும்புவார் - இச்சிக்கின்ற ஆடவரது. ஆசை - பொன்னை. மணி - அழகிய. வீதியணி - தெருச்சிறப்பு.

37. ஆடகம் - பொன். மணி - அழகு. முகப்பு - முன்னிடம். பேடு - பெட்டை. சாயல் - அழகு. காமுகர் - தூர்த்தர். அஞ்சி - (அக்காமுகர்) பயந்து. திறை - கப்பம். கீரார் - குணத்தையுடையார்.

ஆற்றற் கரிது முவெயில்வா ளைநார்க் கினியென் றமைறநமரர், போற்றி யருள்வா மெமக்கென்னப் பொன்னாங்காலத் தாடொழுது, மாற்றற் கரிய வெந்துயபி னகோராபடை[illegible]ுனாரா, வேற்றுக் கொடிமீ துயர்த்ததனியின்றகண் முகிழா திருந்தனனால். (௫௩)

சுழிக்குமரவம்புனற்கங்கைசூடும்பவளச்சடைமுதல்வன் விழிக்குங்கமலமலர்க்கண்ணிர்விழுந்ததலத்தினிடைநின்றுந் தழைத்ததருவின்மணியானதன்மையான்மற்றுங் [illegible]னை வழுத்தற்கரியவக்கமணிபென்னுங்கடல்சூழ்வையகமே. (௫௪)

போற்றற்கரியவெண்ணிறத்தபொன்மைநிறத்தவிருநிறமுந் தோற்றந் திகழ்வ கருநிறத்த வாய வசுரர் திருமணிகள் சாற்று மறையோர் முதலான சாதி நான்கு மாமென்பர் கூற்ற மடர்ந்து கொலைபுரியுங் குருதி நாறுங் கூர்வேலோய் ()

ஒற்றை முகத்த மணியணியி லுடன்று சிவத்தாற் றேன்றவுயிர், செற்ற பாவந் திருமுகமிரண்டிற் சிறந்த மணியணியி, னற்ற தாகும் பசுவினுயிரட்ட வினைமும் முகத்தமணி, முற்ற வணியின் மகளிருயிர் முடித்த பாவந் தொலைந்திடு மால். (௫௬)

பொருந்தி நான்கு முகத்தமணி பூணி லுறவர்க் கொன்றவினை, யிரிந்து சாயு மைந்துமுக மிலங்கு மணிதன் விழைந்தணியி, னருந்தா ததனை யருந்தவினை யகலு மாறு முகத்தமணி, திரிந்து புனையி லந்தணனைச் செகுத்த பாவந் தீர்ந்திடுமால். (௫௭)

ஏழு முகஞ்சேர்ந் திலங்குமணி யிலங்க வணியிற் பிறர்க்குரிய, மாழை கவர்ந்த வினையகலு மெட்டு முகத்த மணியணியிற், குழுங் குரவற் கிழைத்தவினை தொலையு முகமொன் பதுதிகழுங், கேழ்சேர் தெய்வ மணியணியிற் கேடில் செல்வம் பெறலாமால். (௫௮)

சீர்சால் பத்து முகத்தமணி தெரிந்து புனையிற் பேயினிடர், பாரா தாகும் பதினொன்றாய் வயங்கு முகத்த மணியணியி, னேராப் பொருள்களனைத்தினையு நேர்ந்தேவேள்விப் பலனுண்டா, மீரா ருப வக்கமணி யணிவார் முத்தி பெறுவரால். ()

இவ்வா ருப வக்கமணிக் கணியு மிடனு மிறையவனும், வெவ்வே றென்பா ரறியாதார் விரிவெண்ணிலவுப் பசுங்கொழுந்து, மொவ்வா தெனுமி லிலகுமுடன் மூழ்கு மணியா வணிதுவனேற், செவ்வான் மதியங் கிடந்தசடைத் தேவா மிறைவ னுகுமால். (௪௨)

வேறு.

வென்று கூறலு மிருநில மன்னவ னிறைஞ்சி
நன்று சொற்றனை நீற்றது தன்மையை நவின்று
துன்றும் வல்வினைத் தொடர்ச்சிதீர்த் தருளெனத் தொழலுங்
கொன்றை வேணியார்க் கன்புறு மறையவன் கூறும். (௪௩)

கூற்ற டர்ந்தபூங் கழலினன் கோயில்வெண் ணீறும்
போற்றும் வேள்விசெய் தணன் பொங்கழ னீறுந்
தோற்ற மேவிய மறையவன் றுறந்துசெல் காலை
யாற்று மோமவெண் ணீறுமற் றனைவர்க்கு மாகும். (௪௪)

தெரிந்த வேதியர் நாடொறுஞ் செய்கடன் வழாமற்
புரிந்த வோமவெண் ணீறவர்க் கல்லது பொருந்தா
விரிந்த சாதிக ளெவற்றிற்கும் வெவ்வழ லஞ்ச
மருந்து மூன்றிரு நீற்றினை யணியலா மன்றே. (௪௫)

தலையி னீற்றினை யணிந்திடிற் றழைத்தவீர்ங் கதிர்க
ணிலவு வெண்மதி சேர்தரு நெற்றியி னணியி
னிலகு கண்மலர் பொருந்திடு மெழிற்கழுக் கணியின்
மலரு நீண்கதிர் மணிநிற மடைந்திடு மாதோ. (௪௬)

சுந்த ரத்தடந் தோளினிற் றுலங்கநீ றணியிற்
கொந்த முற்கொலை மழுவொடு கன்றுமான் குலவு

முந்தி மீதினி லணிந்திடி னுடனும்மென் றெனத்த
வெந்தி றற்புலி யதளுடை மேவிடு மன்றே. (௪௭)

வேறு.

தலையி னுதலிற் றடமார்பி னுந்திக் கடத்தின் முழந்தாளின், மலையி னுயர்ந்த திணிதோளின் மணிகண் டத்தின் மூன்றாகக்கணி, யிலகு கழுத்திற் சுவன்மிசையிற் பஞ்சப் பிரமமெடுத்தோதி, நிலவு பொழியும் வெண்ணீறு நெறியி னணிதல் வேண்டுமால். (௪௮)

இறைவ னீறு புனைமின் விளைந்த வினைகள் பயனுதவா, நெறியின் வெண்ணீ றணிந்துகதிர் நிலவு புனையு முழுமுதலை, முறையினிற் றிவழிபட்டான் முத்திபெறுவதெளிதெனுங் கறைசோர் மிடற்றான் பூசையினி யியல்புஞ் சிறிது கட்டுரைப்பாம். (௪௯)

பிறவிக் கடற்கோர் புணையாகும் பெம்மான் பூசை யாங்கதனை, நெறியிற் புரியா வாக்கைதனை நிலையென் றிருக்குங் கொடியோரை, முறையிற் றிகிரி தனையுருட்டி முன்னே முலகி னிதனிக்கு, மிறைவன் சினவிக் காண்போக்கா திருக்கிற் பாவ மெய்துவனால். (௫௦)

...கணவாறு படிக முதலா மணியி னணினும் பஞ்சலோகத்தி னியைந்த லிங்க நன்னகரின் விண்ணினுயருந் தடவரையின் விரைசேர்காவிற் பேராற்றின் றண்ணன் துறையின் வழிபடுவா ரழியா முத்தி நெறிசார்வார். (௫௧)

திருந்து தவத்தா லுயர்குடியிற் செம்பொ னிமயப் பொருப்பீன்ற, மருந்தின் மறுவற் கொடிபாகன் பூசை முறையிற் புரியாமற், புரிந்த வினைகள் பயன்படா பொங்கி பெருந்த பசிபிர, வருந்து முனைவு ராயுளேதுபாமென் றுரைக்கு மருமறையே. (௫௨)

சீர்சால் சுமலப் பொகுட்டிருந்து தெண்ணீ ருலகம் படைப்ப வனு, மேர்பார் பசும்பொற் றருவினிழ லிருந்து

யாவா மனிப்பநுசுங், கடீசேர் மேனித் திருமான் புலத்
மீனக்குங் காப்பதனாலும், மார்சேர் முனிவர்கள் பலகுணமுமன்
வழிபட்டவர்தம் பேறுமால். (௩௩)

என்று மனற்யோ ளியம்புகறு மிகல்வேலரசர் முடிபு
கிந்த, அன்று கழற்கால் விறல்வேந்தன் சுடர்வெண் மதிய
முடிக்கடவுள், என்றி யிறைவ னில்லையென வறிந்தா னறிக்
கிடங்கவன் றுமோத்தான், மன்றாற் கமல மலர்பாவி வணங்கிக்
கேட்டானந்தெழுந்தே. (௩௪)

வாழுந்தகுசுவன் றன் செவிப்பட்டு மெறிகருஞ் சுடர்
முன் னிருளேபோற், றழைக்க வினைநோய் தணிந்தொழி
ந்தகனிபா வுவகைக் கடன்மூழ்கிக், குழைந்த சுளிர்ப்பூங்
கொன்றையணி குழகன் கமல மலர்ப்பாதம், வழுத்திக்
தொழுதா னிறைபவனுமழுவே ரிவர்ந்து வெளிப்பட்டான். (௩௫)

வெளிவந் தெய்து மிறையோனை வீழ்ந்து தொழுது
போரின்பக், களியின் மூழ்கிக் கனிமுகமேல் கருணைக் கடலே
மெய்ஞ்ஞான, வொளியி னொளியே யருட்பசுந்தே னெழுந்
முக்கட் டொழுங்கனியே, தெளிவு மமுதே யென்னென்று
சிந்தை யுருகிப் பாவினனல். (௩௬)

பரவு மன்னன் றனைநோக்கி விளைந்த தென்றன் பகவீர
னெவன், மரபின் வந்தோ தியானருளை மலர்...
ராய்முடிவி, னிரிபொற் குடுமி வெள்ளிவரை யெய்தல்
வேண்டு மெனக்கூற, விரைசெய் தடுக்கை மாலையணி விமலன்
வழங்கி மகாருந்தனனால். (௩௭)

பொன்னங் குடுமி யெயிலிறுத்த நகரிற் போய்த்தன்
புதல்வனை, முன்னம் போல வக்கன்றால முழுதாம் பரத்தி
யெனப்பணித்தே, யன்னான் மருங்குற் றேவியொடுங் கான்
போயினிது முயன்றி, மன்னர் மன்னன் மனிமிடற்றோன்
... மலர்சேர்ந்தான். (௩௮)

வீரசேனன் பிணிதீர்ந்த சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆக செய்யுள் ...

சைமிசாரணிய முனிவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து "புண்ணியமூர்த்
ன் பெருமை யின்னும் அருளிச்செய்ய வேண்டும்" மென்று வேண்டச்
சூதமுனிவர் மின்போலப் பிரகாசிக்கும் வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய
வீரசேன அரசன்கதையைச் சொல்லுவாராயினர்:—

வெள்ளியசங்குகளாற் கொழிக்கப்பட்ட முத்துக்கள் விளங்கும்
காவிரியாற்றின் மத்தியிலுள்ள சீரங்கத்தில் சர்ப்ப சயனத்தில் திரு
ம் கரியமேகத்தைக்காட்டவும், வாயும் முகமும் கண்களுந் தாமரை
மலரைக்காட்டவும் எம்பெருமான் நித்திரைசெய்கின்ற சோழதே
சத்திலே தமிழறிவிற்சிறந்த உறந்தை (உறையூர்) க்கு அரசன்
பகையரசர் மார்பைப்பிளந்து இரத்தவெள்ளம் பெருகியோட அவ
ரைப்படைகளைக்கொன்று பொன் வெள்ளி இரும்பாலமைந்த கோட்
டைகள் சூழ்ந்த கலிங்கதேசத்தை வென்றவன், சமுத்திரஞ் சூழ்ந்த
பூலகத்தைத் தனக்கே சொந்தமாகச் சக்கிரவட்டக்குடைநிழ
லில் வைத்துக்காக்கும் இராசசிரேசன். மனுகுலத்தவன் அபயன் அக
ளங்கன் வீரசேன னென்னும் சிறப்புப்பெயர் படைத்தவன்; அவ
னொருநாள் இரவில் நித்திரைவிட்டெழுந்து தனியனாகச்சென்று நகர்காவல்
செய்துகொண்டுவரும்போது பெருமழை பொழியத்தொடங்கி யொ
ரு பிராமணன்வீட்டிற்சென்று பலிபீடத்தினருகே அவன் சிராத்
தத்துக்காகக் கொண்டுவந்து வைத்திருந்த மதுரமான பழத்தைப்
புசித்தான். பிராமணன், வார்த்தையினாலே யிவன் இராசவென்
றறிந்து உடனே கொண்டுவந்துகொடுக்க அரசன் அதனை உண்டு
பசிதீர்ந்த பின் அரண்மனைக்குச் சென்றனன்.

இங்ஙனம் வீரசேனமகாராசன் மனைவி அவன் மனைவியாகிய
பட்டத்தரசி கண்டு வணங்கிக் "கருணாகரனாகிய பிரபுவே! யும்மைப்
பார்க்கும்போது களங்கமுற்றவர்போலத் தோற்றுகின்றீர் துளசிமா
மாலையணியப்பட்ட பிராமணர்பொருளை யபகரித்தீரோ? மீரயாதி
களாகிய இராசாக்களைக் கொலைசெய்தீரோ? உம்முடைய கருணை
யை யெதிர்பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் பழைய குடித்தனக்காரர்களி
ருந்த நியாயமில்லாமல் அவர்கள் பொருளைப் பறிமுதல்செய்தீ
ரோ? புராணங்கள் படிக்குமிடத்திலே கதைகளைப் பொய்யென்று
புகன்றீரோ? சிவனடியார்களுக்குத் தீங்குசெய்தீரோ" வென்று வினா
வினள். வாசனைதங்கிய மாலையணிந்த புயத்தையுடைய வீரசே

ளன் மனைவியைநோக்கித் தெய்வப்பெண்போன்ற மாதே! நேற்றிரவு சிராத்தத்தில் விசுவதேவர் முதலியோருக்கு இடுதற்காக வைத்திருந்த பழமென்றறிந்தும், அதை யொருபிராமணனிடத்திற் கேட்டுவாங்கிப்புசித்தேன். அந்தத் தோஷத்தாலே சரீர நடுக்கமடைந்தேன். இதைத்தவிர்க்கு மார்க்கமுந் தெரிந்திலது. சிவதிரவியம் விஷ்ணுதிரவியம் பிராமணர்திரவியமாகிய இவைகளைக் கவர்ந்து அநுபவித்த வஞ்சகர் நூறு சனனம் நாயாகப்பிறந்து பின்னர் நரகத்தையடைவார் என்று சொல்லினன். அதுகேட்டு இராசபத்தினி மனநடுங்கிக் கலக்கமுற்றுக் கண்ணீர்சொரிந்தபடி யினியென்செய்வேனென்று சோர்ந்திருக்க. அரசன் மந்திரிமார்களை வரவழைத்துத் தனக்குவந்த வியாதியைத் தீர்க்கும்பொருட்டு, அவர்களுடன் ஆராய்ச்சி செய்து கிருபர் சிகாமணியென்னுந் தன் புத்திரனுக்கு மகுடந்தரித்து, 'இந்த வுலகத்தை யிரட்சிப்பாய்' யென்று சொல்லிவிட்டு வெளிப்புறப்பட்டு அநேக விஷ்ணுஸ்தலங்களிற் சென்று வணங்கி அப்பால் திருவனந்தபுரமென்னு மலையாளத்துக்குப்போய்த் தீர்த்தமாடி அனந்தசயனத்திலே நித்திரை செய்யும் பத்மநாபசுவாமியை யருச்சனைசெய்து கும்பிட்டு அவ்விடத்துந் தன்னுடைய மயக்கமாகிய நடுக்கவியாதி நீங்காமையினாலே யவ்விடத்தைவிட்டு நீங்கிப் பூவருஷபுகள் முத்தைப்போலப் பிரகாசிக்கும் புன்னைவனக்ஷேத்திரத்தில்வந்து பளிங்குபோலத் தெளிந்த சுத்தசலத்தையுடைய நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்து சங்கரநாராயணனை வணங்கிக் கல்வியறிவிற்சிறந்த சிவசன்மனென்னும் பிராமணனுடைய கிருகத்திற்போய்ச் சேர்ந்தனன்.

பின்னர் வீரசேனன் சிவசன்மருடைய திருவடிகளைத் தரிசித்து, 'இந்தப் புன்னைவனமான்மியஞ் சொல்லியருளவேண்டும்' மென்றுகேட்க, அவரும் களங்கமில்லாதவனாகிய வீரசேனன் மனமகிழும்படிப் பிரசங்கித்து முடித்ததும், அரசன் நெஞ்சநெக்குருகிச் 'சக்கரபாணியாகிய விஷ்ணுமூர்த்தியை முதலிலே தரிசித்த பயத்தினாலே திரிபுரங்களெரித்த சிவபிரானிடத்தி லன்புபொருந்திய அடியேன் இருக்கும் இவ்வுள்ள மயக்கம் நீங்கப் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தினியல்பையெனக்குக் கூறியருளுக' வென்று கேட்க, நான்கு வேதங்களையு முணர்ந்த சிவசன்மர் சொல்லுவாராயினர்.

கங்கைவார்சடையுடைய பரமேசுரனாலும் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தின் பெருமை நூறுவருடஞ்சொன்னாலுமுடியாது. பிரம விஷ்ணுக்கள் முதலியோரின்னமும் அறியார். அதனை நானறிந்துசொல்லுந் தரமுடையேனோ? அரசனே! அந்தப் பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தின் றன்மையைப் பொதியமலையிலிருக்கும் அகத்தியமுனிவருக்கு இந்தத்தலத்திலே சிவபிரானுபதேசித்தருளினர். அம்முனிவரும் மாதந்தோறு மிங்கேவந்து சங்கரேசரை வணங்கி வழிபாடுசெய்து செல்லுவர். சூரியகிரணத்தாற் புறவிருளோடுதல்போலப் பூருவத்திலே நான்செய்த வினையெல்லாம் ஓட்டெடுப்ப அம்முனிவரெனக்கும் பஞ்சாக்கர மந்திரப் பொருளை யுபதேசித்தனர். அம்மந்திரத்தை யுனக்குச் சொல்லுவதனால் அரிய தவஞ்செய்தவனானேன். விஷ்ணுமுதலிய தேவர்களுக்குள் சிவபிரானே யுயர்ந்தோனாதல்போல, பெரியோர் துதிக்கு மந்திரங்களுக்குள் பஞ்சாக்கரமந்திரமே யுயர்ந்ததாகும் என்றுதெய்வத்தன்மையுள்ளநான்கு வேதங்களுஞ்சொல்லும். சிவபிரான் றிருவுருவாகிய ஐந்தெழுத்து மந்திரத்தின் றன்மையறியாதவர் நான்கு வருணமு முண்டாதற்கிடமாகிய உயர்ந்த மானிடப்பிறவியில் வந்து பிறந்தும் மிருகமாவர். வேதசாரமாகிய பஞ்சாக்கரத்தை யறியாதவர் நடைப்பிணமாவர். அப்பிணத்தைக் கண்டால் அந்தப்பாவம் பிராமணரை, சூரியனை, அக்கினியைப், பசுவைப்பார்த்துப் போக்கல் வேண்டும். இவற்றையறக் காணாதவன் இழிந்தோனாவான். சிவபிரான் றிருவடிக்கன்பும் பஞ்சாக்கர மந்திரப்பெருமை தெரியக்கேட்கு மனமும் தருமவழியே யாகமெல்லாஞ்செய்து நூறு சனனம் பிராமணனாகப் பிறந்தார்க்கன்றி யேனையோர்க்குக் கிடைக்கமாட்டா.

புலையனானாலும் நாய்மாமிசம் புசிப்பவனானாலும் பஞ்சாக்கர மந்திரந் தெரிந்தவன் முனிவனாவான். பிராமணனானாலும் அம்மந்திரந் தெரியாதவன் புலையனென்று நான்குவேதமுஞ் சொல்லும். காசிமுதலிய புண்ணியக்ஷேத்திரங்களில் பஞ்சாக்கர மந்திரத்தைப் பத்துவருடம் உச்சரித்தபலன் இந்தப் புன்னைவனத்திலே யொருவருட முச்சரித்தாற்கிடைக்கும். இவ்வனத்தி லொருநாளிருந்து அம்மந்திரசெபஞ்செய்பவர் அடையும் பலன் நான்குவேதந்தெரிந்த பிரமனாலுஞ்சொல்லும் பகுப்புடையதோ? இத்தலத்திலே குருவினிடத்திற் பஞ்சாக்கர மந்திரோபதேசங் கேட்டுத்

தெரிந்தவர் எந்த இடத்திற்போ யிறந்தாலுங் கயிலாசபதவியடைவர். யாவரிந்தத் தலத்திலிறந்தாலும் உமாதேவியுடன் சிவபிரான் இடபாரூடராய்த் தோன்றி, அவர் காதிலே பஞ்சாக்கரத்தை யுபதேசிப்பர். அவருடைய பலன் சொல்லும்பகுப்புடைய தன்று. புன்னைவனத்துக்குப் போகவேணுமென்று விடியற்காலத்தி லொரு அடி யெடுத்துவைத்தாலும், குருக்ஷேத்திரத்திலே தங்கும் பயனடைவார்கள், இத்தலத்தில் ஒருபிடி சோறாவது தரித்திரருக்குக் கொடுத்தவர் திருக்கயிலாசமலையைச் சேருவர்' என்று சிவசன்மர் சொன்னவுடனே வீரசேனராசன் அவரை வணங்கி "யினிமேல் உருத்திராக்க மான்மியஞ் சொல்லவேண்டு"மென்று கேட்கப் பிரமனுக்குச் சமமான சிவசன்மர் கூறுவார்.

'திரிபுரத்தசுரர் செய்யுந் துன்பஞ் சகிக்கமுடியவில்லையென்று தேவர்களெல்லாருஞ் சிவபிரான் றிருவடிகளை வணங்கி முறையிடுதலும், அவ்வெம்பிரான் அகோராத்திர மந்திரத்தை சிந்தித்துத் திருக்கண்களிமையாமலிருந்தனர்; அவர்தங் கண்களினின்றுஞ் சிந்திய நீர்த்துளிகள் விழுந்த இடத்தினின்று முளைத்த மரத்தினுண்டாகிய மணிகளே உருத்திராக்கமணிகள். உருத்திரன் (சிவன்) அக்கத்தில் (கண்ணில்) உண்டான காரணம்பற்றி யிப்பெயர் பெற்ற அம்மணிகள் வெண்ணிறமும் பொன்னிறமும் இவ்விரண்டுங்கலந்த நிறமும் கருநிறமுமுடையன. இந்நான்கு நிறமணிகளையு முறையே பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திராகிய நான்குசாதிமணிகளென்பர்; இவற்றுள் ஒருமுக மணியணிந்தால் புத்திரனைக்கொன்றபாவமும், இரண்டுமுக மணியணிந்தால் பசுவைக்கொன்ற தோஷமும், மூன்றுமுக மணியணிந்தால் பெண்கொலையும், நான்குமுக மணியணிந்தால் முனிவரைக்கொன்றபாவமும், ஐந்துமுக மணியணிந்தால் போசனத்துக்கு விலக்கப்பட்டவைகளைப் புசித்த தோஷமும், ஆறுமுக மணியணிந்தால் பிரமகத்தியும், ஏழுமுக மணியணிந்தால் பொன்களவு செய்த பாதகமும், எட்டுமுக மணிதரித்தால் குருவுக்குச் செய்த தீவினையும் நீங்கும். ஒன்பதுமுக மணிதரித்தால் கெடாத பெருஞ்செல்வங் கிடைக்கும். பத்துமுக மணிதரித்தால் பேயினாலே துன்பம் வாராது. பதினொருமுக மணி தரித்தால் எல்லாப்பொருள்களையுங் கொடுக்கும் யாகபலனுண்டாகும். பன்னிரண்டுமுக மணிதரித்தால் மோக்ஷங் கிடைக்கும்.

இத்தகையனவாய உருத்திராக்க மணிகளணியப்பெற்ற அவரும் திருத்தெய்வமும் வெவ்வேறென்று சொல்லுவர் அறிவில்லாதவர். விபூதி பூசிய சரீரமெங்கும் உருத்திராக்க மணிகளணிவோனை யவனே சிவபிரானவன், என்று சொன்னவுடனே அரசன் வணங்கி விபூதிமான்மியத்தை யினியருளிச்செய்க என்று கேட்க முனிவர் கூறுவார்:—சிவன்கோயில் விபூதியும் யாகத்திலுண்டாகிய விபூதியும் பிராமணன் துறவியாகுங்காலத்திற் செய்யும் ஓமத்திலுண்டாகிய விபூதியும் எல்லாருந் தரித்துக்கொள்ளலாகும். பிராமணர் நித்தியாக்கினியிற் செய்த விபூதி அவரே தரித்துக்கொள்ளற்பாலது: சங்கரசாதி முதலிய கீழ்ச்சாதியார்களெல்லாம் சிவன்கோயில் விபூதி தரித்துக்கொள்ளலாம். விபூதியைச் சிரசிலே தரித்தால் அதிலே சந்திரனையும் நெற்றியிலே தரித்தால் அதிலே நேத்திரத்தையும் கழுத்திலே யணிந்தால் அதிலே கரிய நிறத்தையும் கைகளிலேயணிந்தால் அவற்றிலே மழுவையும் மானையும் கொப்பூழிலே யணிந்தால் அதிலே புலித்தோலையும் பெறலாம் (எனவே சாரூபபதவி பெறுவரென்பதாயிற்று) தலை, மார்பு, கொப்பூழ், முழந்தாள்கள், புயங்கள், கண்டம், (கழுத்தின் முற்பாகம்) முன்கைகள், கழுத்து, பிடர் இவைகளில் பஞ்சப்பிரமம் (கலாமந்திரம் ஐந்து) சொல்லி விபூதி முறைப்படி யணியவேண்டும். விபூதி தரியாமற் செய்யுங் கிரியைகள் பயன்படமாட்டா. விபூதியணிந்து சிவபிரானை வழிபாடுசெய்தால் இலேசாக மோக்ஷங்கிடைக்கும்.

இனிச் சிவபூசையி னியல்பையுஞ் சிறிது சொல்லுவோம். சிவபூசையானது பிறவிக்கடலுக்கு ஒரு தோணியாகும். அப்பூசையைச் செய்யாமல் சரீரத்தை நிலையென்று நினைக்குங் கீழவரை அரசன் நாட்டிற்குத் துரத்திவிடாமலிருந்தா லவன் பாவத்தை யடைவன். மண், மணல், கல், படிகம், இரத்நம், பொன், வெள்ளி, செம்பு, இரும்பு, ஈயம் ஆகிய இவற்றி லொன்றாற் செய்யப்பட்ட இலிங்கங்களை நகரத்திலேனு மலையிலும் சோலையிலும் நதித்துறையிலும் பூசைசெய்தவர் முத்தியடைவார். சிவபூசை செய்யாதவர் செய்யுந் தொழில்கள் பயனடையமாட்டா. அவருண்ட வுணவு மலமே யென்று வேதஞ் சொல்லும். உலகத்தைப் பிரமன் சிருட்டிப்பதும் விஷ்ணு காப்பதும் இந்திரன் தெய்வலோகத்தை யாளு

யாமஞ்செய்பவனெங்செய்தவ ரடையும் பதவிகளாகும், என்று முனிவர் சொல்ல அரசன் கேட்டுச் சிவபிரானையன்றித் தெய்வமில்லையென் றுதெரிந்து முனிவரைப் பணிந்து அவரிடம் பஞ்சாக்ஷர வுபதேசம் பெற்றுத் தன்னுடைய தீவினையாகிய வியாதி சூரியனைக்கண்ட இருள்போலக் கெட்டொழியச் சந்தோஷமாகிய சமுத்திரத்தில் மூழ்ந்து சங்கரேசரைத் தோத்திரஞ்செய்து வணங்கினான். உடனே சங்கரேசர் இடபாரூடராய் அவன்முன் னெழுந்தருளினர்; அவரை அரசன் தரிசித்து மனமகிழ்ந்து வாயில்வந்தபடி அவருடைய குணங்களைத் துதித்து வந்தித்தலும் அவனைச் சங்கரேசர் நோக்கி 'நீ வேண்டும் வரங்களென்' னென்றுகேட்க, அரசன் 'என் குலத் திறுதித்தோரெல்லாரும் சுவாமி! உம்முடைய திருவடிக்கண்பூண் டவராயிருந்து முடிவிலே கயிலாசபதவி பெறவேண்டும்' என்று னன். அவ்வாறே யருளிச்செய்து சங்கரேசர் புன்னைவனத்தின் மறைந்தருளினார். பின்னர் வீரசேனராசன் தன்பட்டினத்துக்குப் போய் முன்போல அரசுசெய் யென்று தன் புத்திரனுக்குச் சொல்லிவிட்டு மனைவியுடன் வனத்துக்குப் போய்த் தவஞ்செய்திருந்து திருவடி நீழலைச் சேர்ந்தான்.

பதினொராவது:
சயந்தன்வினைதீர்த்தசருக்கம்.

கேட்டனு முவகை வெள்ளங் கிளர்ந்தெழு முனிவ ரின்னம்
பாட்டிள வண்டு மூசிப் பச்சிளந் தேற லூறுங்
கூட்டுணும் புன்னை நீழற் குழகன்றன் கதை கேட்பான்
வேட்டனம் மென்னச் சூதன் மீளவும் விளம்ப லுற்றான். (க)

புலத்தியன் புதல்வன் றேவி யரும்புபுன் மாலைக் காலைக்
குலத்தகு கொழுநன் றன்னை நசையிறுற் கலந்தி யென்னாக்
கலக்கலி னரக்க னாகிக் கன்னைகன் றூல நீந்த, வுலத்தெத்
திடம் பொருத திண்டோ ளிராமனைத் தொழுதா னன்றே. (உ)

பூவுறை யவனை நோக்கி யருந்தவம் புரிந்த போதிற்
றேவரிற் செருக்க லாகாத் திண்மைநல் வலியி னோடு
மூவுல காளுஞ் செல்வம் பெற்றனன் முறைபி றழ்ந்தக்
காவுநாட் டறத்தைக் கடந்திழித் தனன் றவங்களெல்லாம். ()

மூயவூரற் றவத்தி னோடு மூகறங் காப்பா னன்பாக்
கயிலையி னுறைபு முக்கட் கடவுடன் னேவல் பூண்டு
தயரதன் புதல்வ னாகிப் பிறந்தனன் றயங்கு செஞ்சூட்
டயிலெயிற் றரவப் பள்ளி யரிதுயி லமர்ந்த வள்ளல். (ச)

பூசல்வன் டார்த்து மூசும் பூந்தளி ரலங்கன் மாலை
யிசைவர் சிலையி ராம னெனப்பெயர் புனைந்து பாரின்
மாசற விளக்கு கோட்டு மதியென வளரு நாளிற் (ரு)
கோசிகன் வேள்வி காப்பான் கொண்டனன் விடுத்திற் சென்

றாடகை மடிய நூறித் தவமுனி வேள்வி போற்றி
யாடகப் பசும்பொன் மாட மிதிலையி லடைந்து வின்டோய்
கோடியர் பசும்பொற் குன்ற மன்னவிற் குழைய வாங்கி
வாடுநுண் மருங்குற் சீதை வனமுலை வேட்டா னன்றே. (சா)

... மறங்கிளர் தந்தை கூறு
மெய்யுரை நிறுத்தல் வேண்டி வெஞ்சிலை யிராமன் கானிற்
செய்யபூங் கமல நீத்துத் திருவுறை மிதிலை வந்த
வையநுண் மருங்குற் செவ்வா யணங்கொடு மேவி னானே.

சித்திர கூடஞ் சேர்ந்து தேமரு துளப மாயோன்
றத்தரி பரந்த வுண்கட் சானகி குறங்கிற் சென்னி
வைத்தனன் றுயிலுங் காலை மற்றவண் முலையின் மீது
கொத்தினன் காக்கையாகிக் கொடுந்தொழிற் சயந்தனென்பான்

சில்லரி நெடுங்கட் பேதை தெருமர லுழந்து மாழ்கி
யல்லலைத் தொழுந்த திண்டோள் மன்னவன் றுயிலை நீக்கி
யுல்லலுற் றுரைத்த நிலோடு மவனழ லப்பு கொள்ளத்
தொல்லுருவெடுத்து ... சயந்தன்மன்னே

மழைநிற வண்ணல் பொற்று மலரடி யிறைஞ்சி யேத்திப்
பிழைபது பொறுத்தி யென்று வவனருள் புரியப் பெற்று

தொழுதகு கற்பின் தேவி துணைமுலை தெரிந்த வீரற்று
பழியுறு காக்கைத் தன்மை நீங்கிலன் பரிவு தோன்ற.

மல்லலங் கங்கை சூழ்ந்த வளமலி காசி யாதித்
தொல்லைபம் பதிகள் சேர்ந்துந் தூய்நதிப் புனல்கள் தோய்ந்தும்
புல்லிய காக்கைத் தன்மை போகல தாகி யுள்ள
மல்லலுற் றழுங்கி நாணி யகலிரு விசும்பிற் போனான். (கக)

இன்றளிர்த் தருவி வீழ விந்திர னவையி னெய்திக்,
கன்றிய மனத்தி னோடு கண்கணீர் வார வெள்கி, நின்றதன்
புகலொன்று முற்றி தன்மையை நெஞ்சி லெண்ணி, யொன்றுங்
கவலை யென்னுந் துறைசெய்வான் றொடங்கி னானே. (கஉ)

சேர்ந்தநின் காக்கைத் தன்மை தெண்ணிலாக் குழவி
வேய்ந்த, பாந்தளங் கற்றை வேணிப் பரமனு லன்றித் தீரா,
தேர்ந்தவெண் கோட்டு வேழத் திருநி போர்த்த தேவன்; பூந்
துணர் முருகு விம்மு புன்னையங் காவிலாய் [illegible] (கங)

ஆங்குநீ யெய்தி முக்க ணண்ணலுக் களித்தி யென்ன
வீங்கிருட் பிழம்பு மேயும் விழுமணி யாரங் கநீத்
திங்கறச் சேறி யென்னச் செப்பலுங் குலிச வேந்தன்
பூங்கழல் வணங்கி யேகிப் புன்னையம் பொதும்பர் புக்கான்.

மணிதெளித் தனைய வாவி மதிதிரைப் புனலின் மூழ்கி
யணிகிளர் நாகஞ் சாத்தி யண்ணலை வழிபட் டேத்தித்
தணவருங் காக்கைத் தன்மை தணந்தனன் மகிழ்ச்சி யெய்தி
யிணர்விரி தருவி வீழ விந்திர னிருக்கை சேர்ந்தான். (கரு)

சயந்தன் வினைதீர்த்த சருக்க முற்றிற்று.

ஆ. செய்யுள் - கசஅ.

சயந்தன் வினைதீர்த்த சருக்கச் சுருக்கவுரையாம்.

மேலே கூறிய சரித்திரங்கேட்ட நைமிசாரணிய ருஷிகள் மனமகிழ்ந்து "இன்னமும் புன்னைவனநாதர் கதை கேட்க ஆசையுற்றோ" மென்று விண்ணப்பஞ்செய்யச் சூதமுனிவர் சொல்லுவாராயினர்:—

"புலத்தியமுனிவர் புத்திரனாகிய விச்சிரவசு தன்மனைவியாகிய கைகசியைச் சிறிய மாலைக்காலத்திற் கூடிப் பெற்றுக் கர்ம சண்டாளனாகிய... [illegible] ...அகர்ச்சிசெய்துகலத்தலினாலே இராக்ஷதனாகிய இராவணன் பிறந்து பிரமாவைநோக்கித் தவஞ்செய்து சகல செல்வமும்பெற்று முறைதவறி முனிவர்களைல்லாங்கெடுத்தனன். அதைத்தெரிந்து தருமத்தைக் காக்கும்பொருட்டு விஷ்ணு திருக்கயிலாயபதி ஆஞ்ஞையினாலே தயாதன் புத்திரனாகத் திருவவதாரஞ்செய்து இராமனென்னும் பெயரைத் தரித்து வளருங்காலத்தில் அவரை விசுவாமித்திர முனிவர் தமது யாகத்தைக் காப்பதற்காக அழைத்துக்கொண்டு காட்டுக்குச் செல்லுதலும், அங்கே தாடகையாகிய இராக்ஷசன் பாட்டியைக்கொன்று யாகத்தைமுடித்து மிதிலைநகரத்துக்குப்போய் மகாமேரு மலைபோன்ற வில்லைவளைத்துச் சீதாதேவியை விவாகஞ்செய்து, அயோதிக்குவந்து தந்தையாகிய தயாதன் சொற்படி மனைவியுடன் வனத்துக்குவந்து சித்திரகூடமென்னும் ஓரிடத்தைச்சேர்ந்து சீதாதேவியின் தொடையிலே தலையை வைத்து நித்திரைசெய்துகொண்டிருந்தான். அப்பொழுது கொடிய பாதகனாகிய சயந்தன் (தேவேந்திரன் மகன்) காக்கை வடிவங்கொண்டு வந்து, அவள் தனத்திலே கொத்தினன்; அதைச்சீதாதேவி ஸ்ரீராமனுக்குச் சொல்லுதலும் அவன் ஒரு பாணத்தைக் காக்கைமேலே செலுத்தினன். சயந்தன் பழைய வடிவெடுத்து வந்து இராமனை வணங்கிப் 'பிழைபொறுத்தருள்' என்று அவனருளைப் பெற்றும் தான் செய்த பாதகத்தாற் காக்கைத்தன்மை நீங்காமல் துன்பமுற்றுக் காசிமுதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களிற்சென்று கங்கையாதி நதிகளிலே தீர்த்தமாடியுங் காக்கைத்தன்மை போகாமல் வெட்கமுற்றுத் தெய்வலோகத்திற் சென்று இந்திரன்சபையிலே போய்க் கண்ணீர் தாரைபட வெட்கத்துடன் இருந்தனன். அதை யிந்திரன் கண்டு நிகழ்ந்தவையெல்லாந் தெரிந்து புத்திரனை நோக்கிப் 'புகப்படாதே யுன் காக்கைத்தன்மை சிவபிரானலன்றி நீங்காத்

டாது. மூலொட்டத்திலேயொரு புன்னைவனமிருக்கிறது, அவ்விடத்தி லெழுந்தருளியிருக்குஞ் சங்கரேசர்க்கு இந்த முத்தாரத்தைச் சாத்தி வழிபாடு செய்க" என்று கூற அவ்வாறே சமந்தன் புன்னைவனத்திலேவந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடித்தான் கொண்டுவந்த முத்தாரத்தைச் சங்கரலிங்கத்துக்குச் சாத்திப் பூசித்துக் காங்கைத்தன்மை நீக்கி மனமகிழ்ந்து தன் பிதாவினிடம் போய்ச் சேர்ந்தான்.

பன்னிரண்டாவது:

கானவன்வீடுபெற்றசருக்கம்.

என்னலு முவகை பூத்த விருந்தவ முனிவ ரின்னும்
புன்னையம் பொதும்பர் வீறு புகலெனப் பரவ லோடுங்
கொன்னுனைச் சூலமேந்துங் குழகனை வணங்கிச் சூதன்
பின்னுமோர்காதைதேர்ந்து பேசுவான்றொடங்கினானே. (௧)

பலர்தலை யுலகி லுலாம் வருணத்தா னனக்குத் தாழும்
புலைமகள் வயிறு வாய்த்த புதல்வன்மற் றொருவன் வேலை
யலைமுகங் கிழிக்கும் வைப்பாற் றங்கரை மருங்கி னெய்தி
யெலிகவர் வேட்கை தூண்ட விருநில மகழ்ந்திட் டானே. (௨)

அகழ்ந்திடு நிலத்தி னொங்கோ ரருநிதிக் குடமுன் றோன்ற
மகிழ்ந்தனன்கொண்டுபோய்த்தன் மரபினைமறைத்துஞால
மிகழ்ந்திடக் கருப்பை வெள்வு மியல்பினை யொழிந்து காம
நிகழ்ந்துள்ளங் கனற்ற வாற்று நெறிகடந் தொழுகி னானே. (௩)

பின்னவன் குலத்துட் டோன்றும் பிணையெனு மதர்
வை நோக்கி, கன்னிமற் றொருத்தி தன்னைக் கடிமணம் புரிந்
தம் மாதின், பொன்னவிர் திதலை பூத்த புணர்முலைப் போகந்
துய்த்து,நன்னிதிக்குப்பையெல்லாநாளினிலழித்திட்டானே.

வறியனாய்க் கொலைகள் செய்து மரபினோ ரிகழப் பட்டு
விற்றுவிற் றயின்று வாழ்நாள் விறகது விற்பான் வேண்டிச்

சிறையளி யுண்டுந்து பாடத் தேங்கமழ் கடுக்கை வேணிக்
கறைமிடற் றிறைவன் வாழும் புன்னையங் காவிற் புக்கான். (௫)

விலைப்பட லின்றி யாங்கோர் வீங்கிருப் போது வைகி, யலை
த்தெழு பசியி னூற்று தாகவ னெழுந்த காலை, மலர்ச்சுனை
த் தெண்ணீ ருண்ண வருதலுந் தளர்ந்து மாழ்கித், தலை
யருத்தந் தன்னூற் றடங்கரை வீழ்ந்திட் டானே. (௬)

அளியுடை மனத்தார் கண்டோ ராங்கவ னுற்ற மம்
மர், தெளிவுறு முகத்திற் றெண்ணீர் தெளித்தனர் தெளிக்
கப் பெற்றுந், தளர்வுறு பசியி னுற்ற வூர்ச்சனை தவிரா தாகி,
வினை தர வறிவு சோர்ந்து மெய்யுயிர் நீங்கி னானே. (௭)

ஓரிரா வைக லானு மொலிகெழு சுனையின் றெண்ணீர்
தீர்கலா மம்மர் தீரத் தெளித்திடப் படுத லானு, மேலிணர்
விரிந்த புன்னை வனத்தினி லிறத்த லானுங், கார்தொடு சிவந்
த கோட்டுக் கயிலைசென் றடைந்தான் மன்னோ. (௮)

கானவன் வீடுபெற்ற சருக்க முற்றிற்று.

ஆகச்செய்யுள் - [illegible]

கானவன் வீடுபெற்ற சருக்கச் சுருக்கவசனம்.

மேற்கூறிய சரிதங்கேட்டு மனமகிழ்ந்து "இன்னமும் புன்னைவனக்ஷேத்திர மான்மியம் அருளிச்செய்க" என்று நைமிசாரணிய முனிவர் வணங்கச், சூலபாணியாகிய சிவபிரானைக் கும்பிட்டுச் சூத முனிவர் மேலுமொரு சரிதங் கூறுவாராயினர்:—

விரிந்த இடத்தையுடைய நிலவுலகத்தில் சூத்திர வருணத்தாரொருவனுக்குத் தாழ்ந்தசாதிப் புலைச்சி வயிற்றிற் பிறந்தானொருவன் சமுத்திரக்கலக்கஞ் செய்யும் வைப்பாற்றங் கரையின் பக்கம்வந்து எலிபிடிக்கும் ஆசையால் பூமியைத் தோண்டினன். தோண்டிய நிலத்தில் நிறைந்த திரவியமுடைய ஒரு குடம் வெளிப்

படக்கொண்டு சக்கோடியுந் தெரிந்துத் தன் கட்டித்துக் கொண்டு
போய் வைத்துத் தன் சாதியை மறைத்து, எலியிடிக்குந் தொழிலை
யும் விட்டுக் காசிநாதன் மனத்தை வருத்தப்படுத்தச் சகியாமல்
முறைகடந்த செய்கையுடையவனாய்ப் பின்னர் அவன் குலத்திற்
பிறந்த ஒரு பெண்ணை மணந்து அவளுடன் பேசமறுபடியுந்
தேடி வியக்கவொல்லாந் திடுதிறிதாகச் செலவுகெடுத்த ரீத்திரனுக்
கொம்புத்தொழில்செய்து தன்குலத்தோரிசமு விறுலிற்றக் கா
லங்கழிப்பானாய்ப் புன்னையந்தோலைக்குவந்து விறகுவிலைப்படாமல்
ஒருநாளிராத்திரிப்பொழுது லங்கிருந்து பசியைச்சகியாது மறுநாட்
சூரியோதயகாலத்தில் நாககுளேயில் சலம் சாப்பிட வருதலுந் தள
ர்ந்து மயங்கி வருத்தத்தாற் கரையிலே வீழ்ந்துகிடந்தனன். அப்
போது அன்புடைய புனத்திறுமேல் கண்டவர்கள் அவன் மயக்கந்
திரும்பொருட்டு நாககுளேத்தண்ணீரெடுத்து முகத்திலே தெளித்த
னர்; அக்கணந் தெளிக்கப்பட்டும் பசியினுலுற்ற மூர்ச்சைதெளியா
மல் அறிவுசோர்ந்து சரீரத்தைவிட்டிறந்தனன். ஒருநாளிரவு அந்
தத்தேத்திரத்திலே வசித்தலாலும் நாககுளேநீர் தெளிக்கப்பட்டத
னாலும் புன்னைவனத்திலே மரணமடைதலாலும் காணவன் கட்
டாசபதவியடைந்தனன்.

௨௰

பதின்மூன்றாவது:

கன்மாடச்சருக்கம்.

என்று கூற மறைமுனிவரிழிந்த குலத்திற் றோன்றிய
பிர், கொன்றான் மிசைந்த கொடும்பாவி குளிர்பூஞ் சுனைபி
னீர்தெளிப்ப, மன்றல் கமழு மலர்ப்புன்னை வனத்தி னெய்தி
யுள்ளானீ, பொன்றப் புரிந்த தவமென்னை புகல்வா யென்ன
முனிபுகலும். (க)

திகழ்வெண் முத்த மலைசருட்டுந் தேவி யாற்றுந் தடங்
கரையிற், றவமர் மறையின் றுறைபோய வாம தேவன்
முதலானோர், முனிவின் மன் முனிவர், னொருபாகன் றிரு
மலர்ந்த விளைபோற்றி, ஏதமா மலர்நாடிப் தவமாற்றி
னாரு முவந்து றைகுவரால். (உ)

நிரைசெ யாற்றுந் தடங்கரையிற் றிங்கட் சடையா னடிபுக
ழி, மரிய தவத்துச் சிவாகதனென்னப் புகழ்படைத் தனறருக்,
கருமசிந்தை யெனக்கற்பாற் றமைக்கும் ஆயினையாள் வயிற்றி
னிக்தா, னொருவ னுளனுற் கன்மாடனென்னு நாமமுடை
யோனே. (௩)

சாற்றும் புதல்வ னொருஞான்று கற்றந்த யேரிற் னெ
றிலிழந்து, போற்று மேம விறகினொடுந் தருப்பைகவர்ந்து
போதுங்கா, லாற்றி னிடையே யெதிர்ப்பட்ட வாவொன்
றதனை யாழ்ந்தகருஞ், சேற்றிற் றள்ள வாங்கதுவுஞ் சேற்றி
லாழ்ந்து மாய்ந்தியதால். (௪)

வருவிச் சவிமழுந்தி யிறந்ததோர் பசுவானதா லொருதந்தைகோ
லையினிற, றந்தை யொருவ வருமுகப் பணிந்து
ரந் திருக்கின்றாய், இந்த வெருவல் செய்தவினை செப்பிற்
றீர்க்கும்வழி யானக்கு, முந்து நால்கண் ணுரைப்பனென வவனும்
புரிந்த வினைமொழிந்தான். (௫)

கேட்டு வெருவித் தீர்க்குநெறி தன்றந்தைவிளத்த லிறைவ
ன்று. வேட்டு முத்தி நெறிவளர்க்கு மெய்ந்நான் மறையோ
னவையெய்தி, யிட்டும் பாவமுரைத்திடவு மிருந்தமறையோ
ர் களிலொருவன், கோட்ட மில்லா வருங்குணத்தோன் கு
றித்துக் கூற லுற்றனனால். (௬)

பாவ மிருபோற் கொடிதில்லைப் பசுவின்கொன் குலத்
தோரை, மூவேழ் முறையின் வெந்நரகின் முழுகு விக்கு மம்
மதோற்று, தீவி ரிவனை நீத்திடுமி னிகழ்ந்த பாவ நம்மிடத்
திற், மேல்செய்யாதீசனடி விரும்பிவழுத்துந்தன்மையினால். (௭)

என்று புதல்வற் பயந்தோர்பா லியம்ப வுள்ள நடுக்கு
ற்று, நின்ற புதல்வன் றனைநோக்கி நெடுநீர்க் காசி முதலப
தியின் றொழுதி யாங்காங்குச் சேர்ந்து வணங்கு நல்வி
னையருண் மன்றல் கமழு மலர்ப்புன்னை வனத்தி னெய்தப்
பெறுதியால். (௮)

பாய்ந்துச் சுரும்ப சொருகோடி முரலும் புன்னை வனமே
யடைந்து, தாகட்டசுடர் முன்னெயிற்றும் றொட்ட வந்தன்
பனைமுழ்கிப், பைந்தி பாம்புச் சடைக்கணிந்த பிரமன் பசும்
பொற் கழலிணைகள், சித்த முருக வணங்கில்வினை தீர்ந்து
வீட்டிற் சென்றடைவார். (௯)

வேறு.

என்னா நிய டிந்திடியு மிசனுறை கின்ற
புன்னைவன முடிநிகழ் பொங்கரவ வாவி
தன்னுள நீராடி தண்புனல் படிந்தார்
முன்னை வினை தீர்ந்திறைவன் முதலநு சேர்வார். (௧௦)

பான்முரலும் வண்டுகள் படிந்தாநற வுண்ணு
…
நீணிலவ வைப்பினி னினைந்தவரை யேனுங்
தானில்வெரு வுற்றகல்வர் காலபடர் மாதோ. (௧௧)

பாயலைத வழ்ந்தபணி வாவியினை யாட்டி
நூபுரமு ழங்குமுன லாடிவினை யெல்லாம்
போயகல வெண்மதி புனைந்தவனி ருக்குந்
தேயுபொ லிங்கயிலை சென்றடைவர் மன்றே. (௧௨)

தெய்வமறை மந்திர ரவின் றுரிசைறை வண்டின்
கொளைமலி பூஞ்சுனை கருக்கொடு படிந்தா
செவ்வுறு பயடைந்துயி சிறந்திடுவ ரேனு
மைவழிபிட்டிறைவன் வாழுலகு சேர்வார். (௧௩)

மார்கழி கொட்டுஙிமதி மூன்றுசுனை யாடி
யோரொரு பகற்பொழுதி னோர்பொழுது சைவந்துண்
டார்வமொடு புன்னைவன மேவியமர் சிற்பார்
சீர்வரிய வல்வினை கடந்துசிவ னுவார். (௧௪)

மாசிமகத் தாயிதழ் மலர்ச்சுனையின் மூழ்கி
யோமுறு வெள்ளிதொறு நீர்க்கட விரப்பிற்

றேசுறுவ தாருமெனத் தென்புலத்தி னுறைவோர்
ராசிபகர் செய்வர்த மகங்களி சிறந்தே. (௧௫)

கார்த்திகையிற் சாகநாக ராகுகமத் … பாத
பூத்தசுனை யாடிவளர் புன்னைவன மே … வி
… த்தியிறை யோனடி யிறைஞ்சில் … வினை யெல்லா
நீத்துவளர் பொற்றருவின் மூழுலகை … ராரே. (௧௬)

ஆவணியில் வெங்கதிரின் வாரமதி … தன்
வாவியிடை மூழ்கினவர் வல்வினை … காலைப்பார்
பேவுமக ரந்தனில் விரிந்தசுனை யாடி
பாவமெவை யேனுமவர் பற்றுவிடு மன்றே. (௧௭)

வெள்ளியுறு பரியிலிய காளில்வினை …
தெள்ளுசுனை யாடியிறை சேவடி வணங்கி
யுள்ளமகிழ் பாலடிசி லந்தணருக் கூட்டிற்
கள்ளொழுகு கொன்றைபுனை கடவுளுலகடைவார். (௧௮)

போதுமண நாறுவளி பொங்கரவ வாவி
யாதிரையி லாடியம ரர்க்கிறைவ னுவா
மூதிறிவின் வைகறையு மூழ்கினவர் … புவ
நாதனல தார்புகல்வர் நானிலம் பாற் … ற. (௧௯)

வேறு.

வரையு யிர்த்த பசுங்கொடி மாதவம்
புரியுங் காலையிற் பொன்னால … த்துறை
யாமடைந்தைய ராங்கறி யாவ … நக
யுறவு நீருருத் தாங்கியுறைந் … னர். (௨௦)

ஆய வாளராக் கொட்டிடு காலையி
லாய பூஞ்சுனை தோன்றிய தாழ்ந்ததன்
பாயுநீர்கட் படிந்தவர் பேறுதான்
மாய னானு முரைத்திட வல்லதோ. (௨௧)

சங்கரநாராயணசாமிகோயிற் புராணம்

தோட லர்ந்த துளிநற வுண்டளி
படு பூஞ்சுனைத் தென்றிசைப் பாதலந்
துருவி யப்பதி யுண்டதன் பாங்கெலாம்
விடு பூக்கரு வயினர் விண்ணவர். (௨

என்ன வேறு மிசைத்த மறையவன்
பொன்னைத் தாமரைச் சேவடி போற்றிப்பு
வன்ன வாவுயிர் செற்ற மறையவன்
நன்ன திப்புன லாட நயந்தனன். (௨

கங்கை யாதி கடவுள் நதியினிற்
பொங்கு மாநதிப் பூம்புனல் மூழ்கியுந்
தங்கு பாவந் தணந்தில னெய்திறன்
மங்குல் கண்படு புன்னை வனத்தினை. (௨

அரவ வார்சடை யாடி யரும்பவிழ்
விரைசெய் கொன்றை மிலைந்த விறைவனைப்
பரவி நெஞ்சினுட் பாவித்து வல்வினை
யிரியும் வண்ண மிருந்தனன் மூன்றுநாள். (௨

சடையுந் திங்களுந் தாழும் புலியதள்
உடையு மங்கை யொளிருந் திறன்மழுப்
படையுந் தாங்கிப் பசுங்கொடி பங்கினன்
விடையின் மீது வெளிவந்து மேவினான். (௨

கண்ணு நெஞ்சுங் களித்திடக் கண்டுதன்
னுண்ணி றைந்த வுவகையின் மூழ்கனு
மண்ணொ டன்னுரு வல்கினை னண்ணுறு
நன்னி யேத்தி நவிலுற் றனனரோ. (௨

செய்த வம்பல செய்பினு முன்னுறு
வெய்து தக்கரி தாமெனக் காயினும்
கொய்து ணர்ப்பொலி கொன்றைக் கடவுளே
மொய்து நான்பெற நோற்றதென் னென்றனன்

என்ன வோடு மிறைவ னியம்பவான்
மன்னு மாதவ மாற்றிடும் வாளரா
முன்னர் சொட்ட கனைப்புனன் மூழ்கினார்
துன்னு வல்வினை யாவுந் தொலைப்பரால். (௨௯)

யாங்கிருப் பினு மின்ன வனத்தினை
யோங்கு நன்பொ றைப விரும்புவார்
நீங்க லாவினை யானவை நீக்குதல்
தீங்கி லாருள் சேர்வது திண்ணமே. (௩௦)

தாவி லந்தணன் சாதி முதல்வனே
யாவ ராயினு மேடவிழ் புன்னையங்
காவி னெஞ்சக் கருதுவ ரைவிடின்
மேவ ருந்தனி வீட்டினை யெய்துவார். (௩௧)

வேறு.

மாநிரு ஞாலந் தன்னின் மற்றுமப் பதியின் மேவி
யாயிரம் பிறப்பிற் றீர வருந்தவம் புரிபு நன்றே
சேர்ப்பர் விசும்பு தோயும் புன்னையங் காவிற் சேர்தல்
லேபுமத் தலத்தி லாவி யிறக்கவர் தெய்தி டாதே. (௩௨)

பணிமுடி கிடந்த ஞாலப் பரப்பின்முற் பவத்தி லந்த
மணிநகர் வணிக னீயம் மணிகளை வயங்க மெய்யி
லணிகிலே யணியுங் கையாற் றொடுதலான் மறைநூலாய்ந்த
துணிவுறு மிவரா தற்குத் தோன்றலா புதிற்றாய் மன்னோ (௩௩)

நம்முடைப் பதிக நின்னா ளாடினை யிருந்த பேறுன்
மைமுகி றவழும் புன்னை மலர்வனந் தன்னி லெய்தி
உட்புலர்ச் சுனையிற் றென்னா ராடினை பதனு மிங்கே
யெம்முரு வெய்தப் பெற்று யிருவினை தொலைந்து மாதோ. ()

[illegible] பொன்விமான மேற்கொண்டு வெள்ளி
யருவரை யடைதி யென்ன வாங்கவ னடைந்தா னாக

வெளிசெய் விமைக்குருந்த செந்நூட் டிலங்குவா னொலிற் றுநாகம்
பாயிய செவிய் சுருதி நவறைந்தவன் பகவ யாதோ. (௭௫)

ஆபவன் றுவா முன்னேப் பிறப்பிலோ ராய ஞானி
வேயுமோர் பொருள்கொ ளாமலீசனைப் பரவு கின்ற
ஞானவர்க் கெ றுங் கேட்ட கன்மாடன் கருப்பு பாட
வாய்விரிமலர்ப்பூம் புன்னைவனத்திடையடைந்தாழ்மன்றோ. (௭௬)

அந்தகலை விறகு விற்பா னடைந்தழிப் பசியின் மாழ்கித்
தந்திரா னரவந் தொட்ட சன்னம்புறா தெளிக்கப் பெற்றுங்
செப்புநரோ ரீனைப்பா லவி யிறந்திடப் பெற்ற பேற்றான்
முந்தவைச் சுலமேந்து முதல்வன் வாழ்கயிலைசேர்ந்தான். (௭௭)

அறிந்தில ஞானி யோர்கா லவ்வழி பொன்று மூன்று
நறைந்தவ னழிவி லாத வுயர்கதி யெய்தப் பெற்றுச்
சிவன் தம்பிரிவா ஞாடி நெஞ்சுகந் திருக்கப் பெற்றார்
பெறுங்கதி யெம்ம ஞோரற் பேசலாந் தகைமைத் தன்றே.

விரைப்புனற் கமலத் தன்னை னிகர்தரு வியாதன் மேனா
ஞானந்தவா றுரைத்தேவின்ன நூலினையுரைப்போருள்ளத்
தருத்தியாக் கேட்டல் செய்வோ ரகவிரு விசும்பு கண்ட
வரைச்சிலை குழைத்த வீசன் மலரடிக் கன்ப ராவார். (௭௯)

கேட்டபில் குழைந்த செந்நால் குழைவொடு நவில்வல்
செய்வோர, கேட்டுளங் கனிவோர் நெஞ்சங் கொழுமுபே ரன்
பி னாலே, நீட்டுதல் புரிவோர் நிட்டி யருச்சனை செய்யு நீரார்,
வேட்டன வேட்ட வெல்லாம் விரைவினி லெய்து மாதோ. ()

துளிப்பசுந் தேறன் மாந்தித் ததைந்துமெல் லரும்பு
ஊசிக், களிச்சுரும் பாற்றும் புன்னை வனத்துறை கடவு ளெ
ன்று, வுளத்தினில் விருப்பாற் றீட்டி யுரைத்தவர் சாலத் தோ
ய்ந், தளித்தவ ரசுவமேதம் புரிந்தபே றடைவர் மன்றோ. (௮௧)

விண்ணவர்க் கிறைவன் கூறை விமலனற் காதை கேட்
டோர், தண்ணுமாய் குழைந்து கூறுந் தகைமையோர்க் கருளா
வேண்டு, மண்ணெல்லம் பசும்பொன் றாய வெங்கொளி யாக்
மன்றி, னெவ்வாருந் தவத்தோர்ப் போற்று மிருக்கவச்
சூதன் றனே. (௮௨)

மூவுல கினிது வாழி முதுமறை வாழி தூய
தாவிலா மறையோர் வாழி தையலா ளுடையான் பாலின்
மேவியவிறைவர்கள் திருப்புடன்படிப்போர்கேட்போ
ராவரு நிதிபெற் றோங்கிப் புப்போடும் வாழி தானே. ()

கன்மாடச்சருக்க முற்றிற்று.

ஆ செய்யுள் ௮௩.

வேடூடச் சருக்கச் சுருக்கவசனம்.

மேலே சொல்லிய கதையைக்கேட்ட ருஷிகள் "இழிந்தசாதி
யிற் பிறந்து மாமிசபோசனம்பண்ணிய பாவியாகிய கானவன் புன்
னைவனக்ஷேத்திரத்தையடைந்து மரிப்பதற்கேற்ற தவம்யாது சொ
ல்லியருளும்" என்று கேட்கச் சூதமுனி சொல்லத் தொடங்கி
னார்:—

சேற்றூருக்குப் பக்கத்திலுள்ள தேவியாற்றங்கரையில் வேத
ங்களை புணர்ந்த வாமதேவ முனிவராதியோர் சிவபிரான் திருவடி
யைத் தொழுது தவஞ்செய்துகொண்டிருந்தனர்; அம்முனிவருள்
சிவபத்தி முதிர்ந்த சிவாதனென்னு முனிவர் புத்திரனாகிய கன்
மாடனென்பவன் ஒருநாள் பிதாவின் ஆஞ்ஞையாலே யோமஞ்செ
ய்தற்குச் சமித்து (விறகு) தருப்பையெடுத்துக்கொண்டு வரும்போது
ஆற்றினிடையில் எதிர்ப்பட்ட ஒரு பசுவை ஆழமாகிய சேற்றிலே
தள்ளுதலும், உடனே யப்பசு மாண்டது. கன்மாடன் அதுகண்டு
பயந்து வீட்டிற்கு வர அவன்பிதா அவனைப்பார்த்து 'என்ன செய்

தாய் சரீரம் பொலிவிழந்திருக்கின்றாய் பயப்படாதே. உள்ளதைச் சொன்னால் அது தீர்க்குமாறு பண்டை நூல்களாலே தெரிந்துசொல்லுவேன்' என்னவும் கன்மாடனும் நடந்ததைச் சொல்லினன்; அதைக்கேட்டுச் சிவநாதன் பயந்து நான்குவேதங்களையுமுணர்ந்த பிராமணர் சபையையடைந்து பசுக்கொலை செய்ததைச் சொல்லினன். அவருள்ளே அரிய குணமுள்ள ஒருபெரியவர் சொல்லுவார்; 'இது போலுங் கொடியபாவமொன்றில்லை. இத்தப்பாவியிவனுடைய குலத்துள்ளோர் இருபத்தொருபேரை நரகத்திலே சேர்க்கும். இவனை நீங்கள் சாதியிலே சேராமற் றள்ளிவிட்டாலுங்களைத் தோஷம் பற்றாது. நீங்கள் சிவபத்தியுடையீராதலால்' என்று சொல்லக் கன்மாடன் பிதா மாதாக்களதுகேட்டு மனநடுங்கிக் கன்மாடனைப்பார்த்து 'நீ காசிமுதலிய புண்ணிய க்ஷேத்திரங்களைப் போய்த் தரிசனஞ்செய் அத்தரிசனத்தின் பலனால் புன்னைவனத்தை யடைந்து நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடி, அதன் பக்கத்திலுள்ள சங்கரமூர்த்தியை வழிபட்டால் பசுவைக்கொன்ற பாவநீங்கிக் கயிலாசத்திற் போயிருப்பாய். கங்கை முதலிய நதிகளிலே மூழ்கியென்ன பயன்? புன்னைவனத்தின் நடுவே விளங்கும் நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ் செய்பவர் பழவினை நீங்கிச் சிவபுரத்திலே சேருவர்.

அதிலே தீர்த்தமாட நினைத்தவரைக்கண்டாலு மவருக்கு யமதூதர் பயந்தோடுவர், விளையாட்டுக்காவது நாகசுனையிலே மூழ்கினவரும் தெய்வமந்திரஞ்சொல்லி உண்மையோடு மூழ்கினவராய் எந்த இடத்திலே போயிறந்தவருஞ் சிவலோகத்தையடைவர். மார்கழி மாதமுதல் மூன்று மாதம் நாகசுனையிலே மூழ்கி முறையே யொவ்வொருநாளும் ஒவ்வொருபிடி யன்னங்குறைத்துச் சாப்பிட்டு விரதமாகப் புன்னைவனத்திலிருப்பவர் வினையெல்லா நீங்கச் சாரூபபதவி பெறுவர். மாசிமகத்திலே நாகசுனைத் தீர்த்தமாடி எள்ளினாலே பிதிர்தர்ப்பணஞ்செய்தால் அழகுண்டாகுக என்று தென்புலத்தாராசீர்வதிக்கப்பெறுவர். கார்த்திகை மாதத்தில் இலை (கீரை) முதலிய வுணவொழிந்து நாகசுனையிலேமூழ்கிப் புன்னைவனநாதரைவணங்கினால் வினையெல்லா நீங்கித் தேவேந்திரபதவி யடைவர். ஆவணி ஞாயிற்றுக்கிழமையில் நாகசுனையிலே தீர்த்தமாடினவர் வலிய தீவினையைக் கெடுப்பர், தைமாதத்தில் மூழ்கினால் எல்லாப்பாவமும் நீங்கும். வெள்ளிக்கிழமைவந்த ஆயிலியநக்ஷத்திரத்தில் ஸ்நானஞ்

செய்து சங்கரேசரை வணங்கிப் பாலுஞ் சோறும் பிராமணர்க்கு அன்னதானஞ்செய்தால் சிவலோகத்தை யடைவார். திருவாதிரை நக்ஷத்திரத்திலே மூழ்கினால் இந்திரனாகியிருப்பர். தினந்தோறு மூழ்கினால் அவன் சிவபிரானென்று நாஞ்சொல்லும் பகுப்புடையதன்று.

புன்னைவனத்தில் பார்வதிதேவி தவஞ்செய்யுங்காலத்தில் தெய்வப்பெண்கள் தீர்த்தமாகிப் பிறதியாமலிருந்தனர். அந்நீரையுடைய நாகசுனையில் மூழ்கினவர் பலனை விஷ்ணுவாலு முரைக்க முடியுமோ? நாகசுனைக்குத் தென்பக்கத்திற் பாதலத்தூடு செல்கின்ற நதியொன்றுண்டு; அதன் பக்கமெல்லாம் விருட்சவடிவாகித் தேவர்களிருந்தனர்'' என்று சொன்னவுடனே தன்னுடைய பிதாவின் பாதங்களைத் துதித்து வணங்கிப் பசுக்கொலைசெய்த கன்மாடனாகிய பிராமணன் தீர்த்தயாத்திரைபோய்க் கங்கையாதி நதிகளிற் றீர்த்தமாடியும் பாவந்தீராமல் புன்னைவனத்தின்கண்வந்து சேர்ந்து நாகசுனையிலே மூழ்கிச் சங்கரலிங்கத்தைத் துதித்து ஆனந்தனையிருந்தனன்; அவன் முன்னர் பார்வதிதேவியாரோடும் சிவபிரான் இடபவாகனத்தி லெழுந்தருளி, அவனுக்குச் சாரூப பதவி கொடுத்தலும் அவ்வுருவத்தைக் கன்மாடன் பெற்று, 'சுவாமி! அநேக தவஞ்செய்தாலுங் கிடைத்தற்கரியதாயுமது திருவுருவம், அதை யெளிதி லடியேன்பெற்ற தென்னகாரண' மென்று வினாவினன். அவனுக்குச் சிவபிரான் சொல்லுவார். 'பெரிய தவத்தைச் செய்து நம்முடைய சர்ப்பம் தோண்டியசுனையிலே தீர்த்தமாடினோர் வலிய வினைகளெல்லாவற்றையுங் கெடுப்பர். எந்த இடத்திலிருந்தாலு மிந்தப் புன்னைவனத்திலிருக்க ஆசைப்படுவோர். நமது திருவருளை யடைவர். பிராமணர் முதலிய எந்தச் சாதியாராயினும் புன்னைவனத்திலிருந்தால் மோக்ஷத்தையடைவர்.

பூலோகத்திலே நம்முடைய பிறதலங்களிலேபோ யாயிரஞ் சனனத்தில் நீங்காத தவஞ்செய்யும்பலன் இப்புன்னைவன க்ஷேத்திரத்தையடைதலாலே கிடைக்கும். இக்ஷேத்திரத்தில் மரணஞ்சம்பவிக்கமாட்டாது (மோக்ஷங்கிடைக்குமென்பதுகருத்து) கன்மாடனே நீ சென்ற பிறப்பில் உருத்திராக்கமணி விற்கும் வைசியன். அம்மணியை நீ யணியாவிட்டாலுங் கையாற்றொட்டு விற்ற புண்ணியத்தால் பிராமணனாகிய சிவநாதனுக்குப் புத்திரனாகப் பிறந்தாய். நம்முடைய தலங்களையெல்லாந் தேடித் திரிந்தகாரணத்தால் புன

னைவனத்தைச்சேர்ந்து நாகசுனையிலே ஸ்நானஞ்செய்தாய் ஆதலால் எமது சாரூபம் உனக்குக் கிடைத்தது. இனி நீ பொன்விமானத்திலேறிக்கொண்டு போய்த் திருக்கயிலாசமலையைச்சேர்வா' யெனத் திருவுளம்பற்றி அருளிச்செய்தனர். அவனும் அங்ஙனமே போய்ச்சேர்ந்தனன். சிவபிரானும்புன்னைவனத்திலிருக்கிற சங்கரலிங்கத்துள்ளே புகுந்தனர்.

அந்தக் கன்மாடன், முன்னொரு பிறப்பிலே யிடையனாயிருந்து சிவனடியாருக் கேவல்செய்துகொண்டிருந்ததனாலே புன்னைவனத்தில் விறகுவிற்கும்பொருட்டு வந்த இடத்திற் பசியால் வாடி நாகசுனைத் தீர்த்தந் தெளிக்கப்பெற்றுத் தன்னுடலைவிட்டுப் பிரிந்து கயிலாசபதவி யடைந்தனன். அறியாதவனாகி யொருதினம் புன்னைவனத்தில் பட்டினியாயிருந்தவன் உயர்ந்த மோக்ஷம் பெறுவானென்றால் அறிவார் புன்னைவனத்தின் பெருமையைத்தெரிந்து மனமகிழ்ந்திருக்கப்பெற்றவர் அடையும்பலன் நம்போலியர் பேசுந் தன்மையுடையதன்று. தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமதேவருக்கு நிகரான வேதவியாசமுனிவர் எனக்குப் பூருவகாலத்திற் சொன்னபடியே நைமிசாரணிய முனிவர்களே யுங்களுக்குச் சொல்லினேன்.

இந்தப் புராணத்தைப் படிப்பவரும் ஆசையாகக் கேட்பவரும் பொறாமைக்குணமில்லாமற் பிறருக்குப் போதிப்பவரும் கேட்டு மனமுருகுபவரும் அன்பினால் எழுதினவரும் எழுதிவைத்துப் பூசிப்பவரும் நினைத்த நினைத்த பலன்களையடைந்து சிவபிரான் திருவடிக்கன்புடையராவர். இப்புராணத்தை யெழுதி, அறிவான் முதிர்ந்த பிராமணருக்குத் தானஞ்செய்தவர் அசுவமேதஞ்செய்த பிரயோசனத்தைப் பெறுவர். வாராசை நாயகராகிய சங்கரேசர் சரிதமாகிய "இப்புராணங்கேட்டோர் புராணிகர்க்குப் பொன்னும் வஸ்திரமுங் கொடுக்கவேண்டும்" என்று பெரிய தவத்தையுடைய சூதமுனிவ ரருளிச்செய்தனர். திரிலோகங்களும்வாழ்க. நான்கு வேதங்களும் வாழ்க. அவ்வேத பாராயணஞ்செய்யும் பிராமணர் வாழ்க. இப்புராணம் படிப்போருங் கேட்போரும் நீங்காத திரவிய சம்பன்னராயிருந்து மனமகிழ்ச்சியுடன் வாழ்க.

சங்கரேசர் திருவடிவாழ்க.

சங்கரநாராயணசாமிகோயிற்புராண முற்றிற்று.

பரிசோதனை பத்திரம்.

பக்கம்.	வரி	பிழை.	திருத்தம்.
2	26	வர	ரீ
5	25	கல்வி	கல்வி
20	4	யடுவது	யாடுவது
,,	18	தாடகம்	தடாகம்
21	2	நாடு	ம்
25	22	சொல்	என்றுசொல்
2[illegible]	12	நெய்தரி	நெய்தனி
,,	20	பொருந்து	பொருந்தும்
[illegible]	2	கொணாடு	கொணர்ந்
42	10	பணியுங்	பணியும்
45	15	[illegible]	தல்வர்
50	33	டயை	டை
57	4	வெபபாற்	வெப்பாற்
67	15	வெண்னி	வெண்ணி
69	19	நதிகளுள்	நதிகளின்
91	14	துபபு	துப்பு
64	5	யனகரு	யுனக்கு
95	29	திருவரு	திருவரு
97	5	றாற்றி	ஹாற்றி
106	27	குறை	குறை
116	12	மனி	மணி

[illegible]

381